

Legea 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Legea 85/2014 din 2014.06.25

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 18 Decembrie 2025

Intră în vigoare:

28 Iunie 2014 An

Legea 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Data act: 25-iun-2014

Emitent: Parlamentul

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL 0:TITLUL PRELIMINAR

CAPITOLUL I:Domeniul de reglementare

Art. 1

Prezenta lege stabilește regulile în domeniul prevenirii insolvenței și al insolvenței.

Art. 2

Scopul prezentei legi este instituirea unor proceduri de prevenire a insolvenței la care pot recurge debitorii aflați în dificultate și, respectiv, a unor proceduri colective de insolvență pentru acoperirea pasivului debitorului, în cadrul cărora debitorul beneficiază, atunci când este posibil, de șansa de redresare a activității sale.

Art. 3

(1)Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege

vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.

(2)În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale, care fie nu pot fi separate într-un mod rezonabil, fie se află în diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2.324 alin. (3) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, acestea sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, pentru a obține descărcarea definitivă de obligații.

(3)În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale care fac parte din diviziuni ale patrimoniului constituite potrivit art. 2.324 alin.

(4) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, acestea din urmă sunt tratate în cadrul procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, pentru a obține descărcarea de obligații.

(4)Procedurile prevăzute de prezenta lege nu sunt aplicabile unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar și entităților prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(5)Prevederile titlului I nu sunt aplicabile:

a)instituțiilor de credit, firmelor de investiții, precum și altor instituții financiare și entități supuse prevederilor Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările și completările ulterioare, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, și fondurilor de investiții alternative, definite la art. 3 pct. 20 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare;

b)asigurătorilor și reasigurătorilor, astfel cum sunt definiți de art. 1 alin. (2) pct. 3 și 45 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, supuși prevederilor legii menționate anterior, precum și Legii nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, cu modificările ulterioare;

c)contrapărților centrale, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții;

d)depozitarilor centrali de titluri de valoare, astfel cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 1 din

Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012.

(6) În materia procedurilor de prevenire a insolvenței, prezenta lege nu afectează drepturile și obligațiile debitorului cu privire la activul personal acumulat de către acesta la un fond de pensii administrat privat și/sau la fonduri de pensii facultative și/sau la fonduri de pensii ocupaționale ori cu privire la pensiile private de care debitorul beneficiază, în temeiul și în condițiile legislației privind pensiile private.

CAPITOLUL II: Principii și definiții

SECȚIUNEA 1: Principii

Art. 4

Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii:

1. maximizarea gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor;
2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă a afacerii, pentru menținerea activității economice și protejarea locurilor de muncă, prin accesul efectiv al debitorului la mijloace de avertizare timpurie, prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței sau prin procedura de reorganizare judiciară, fără a aduce atingere altor soluții de redresare;
3. asigurarea unor proceduri de prevenire a insolvenței și insolvență eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri, de natură a duce la descărcarea de obligații;
4. asigurarea unui tratament egal al creditorilor de același rang;
5. asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate în procedurile prevăzute de prezenta lege;
- 5¹. protejarea informațiilor de natură concurențială privind afacerea debitorului, fără a

împiedica accesul creditorilor la informațiile necesare și relevante care să le permită acestora să adopte o decizie în procedurile de prevenire a insolvenței și de reorganizare judiciară;

6. recunoașterea drepturilor existente ale creditorilor și respectarea ordinii de prioritate a creanțelor, având la bază un set de reguli clar determinate și uniform aplicabile;

7. limitarea riscului de credit și a riscului sistemic asociat tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate prin recunoașterea compensării cu exigibilitate imediată în cazul insolvenței sau al unei proceduri de prevenire a insolvenței unui cocontractant, având ca efect reducerea riscului de credit la o sumă netă datorată între părți sau chiar la zero atunci când, pentru acoperirea expunerii nete, au fost transferate garanții financiare;

8. asigurarea accesului la surse de finanțare în procedurile de prevenire a insolvenței, în perioada de observație și de reorganizare, cu acordarea unui tratament adecvat, prioritar la plată, pentru protejarea acestor creanțe;

9. fundamentarea votului pentru aprobarea acordului/planului de restructurare sau de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament egal între creditorii de același rang, a recunoașterii priorităților comparative și a acceptării unei decizii a majorității, urmând să se ofere celorlalți creditori plăți egale sau mai mari decât ar primi în cazul următoarei alternative optime sau în faliment, după caz;

10. favorizarea, în procedurile de prevenire a insolvenței, a negocierii/renegocierii amiabile a creanțelor și a încheierii unui acord de restructurare sau, după caz, a unui concordat preventiv, asigurând continuitatea întreprinderii;

11. valorificarea în timp util și într-o manieră cât mai eficientă a activelor;

12. în cazul grupului de societăți, coordonarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență, în scopul abordării integrate a acestora;

13. administrarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență de către practicieni în insolvență și desfășurarea acestora sub controlul instanței de judecată, în limitele prevăzute de prezenta lege.

SECȚIUNEA 2: Definiții

Art. 5

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații:

1. acord de compensare bilaterală (netting) reprezintă:

- a) orice acord master de netting - orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți, prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate;
- b) orice acord master - master de netting - orice acord master de netting între două părți, prin care se prevede nettingul între două sau mai multe acorduri master de netting;
- c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;

2. activități curente reprezintă acele activități de producție, comerț sau prestări de servicii și operațiuni financiare, propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație și în perioada de reorganizare, în cursul normal al activității sale, cum ar fi:

- a) continuarea activităților contractate și încheierea de noi contracte, conform obiectului de activitate;
- b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora;
- c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente;

3. [textul din Art. 5, alin. (1), punctul 3. din titlul 0, capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 1. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

4. administrator special este persoana fizică sau juridică desemnată de adunarea generală a acționarilor/asociațiilor/membrilor debitorului, împuternicită să le reprezinte interesele în procedură și, atunci când debitorului i se permite să își administreze activitatea, să efectueze, în numele și pe contul acestuia, actele de administrare necesare;

4¹. ansamblu independent reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unor bunuri sau servicii și permite desfășurarea activității întreprinderii;

5. averea debitorului reprezintă totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale, inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței, care pot face obiectul executării silite potrivit Codului de procedură civilă;

5¹. avertizarea timpurie reprezintă alertarea asupra existenței unor circumstanțe care ar putea

da naștere stării de dificultate sau de insolvență a debitorului și care îi pot semnală acestuia necesitatea de a acționa fără întârziere și/sau furnizarea, cu titlu gratuit, a unor informații cu privire la soluții de redresare;

6. Buletinul procedurilor de insolvență, denumit în continuare BPI, este publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar după deschiderea procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, precum și a altor acte care, potrivit legii, trebuie publicate;

7. centrul principalelor interese ale debitorului, în situația procedurii de insolvență cu element de extraneitate, este, până la proba contrarie, după caz:

a) sediul social al persoanei juridice;

b) sediul profesional al persoanei fizice care exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

c) domiciliul persoanei fizice care nu exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

8. cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței este cererea formulată de debitor sau creditor, având drept scop deschiderea procedurii insolvenței în mod concomitent împotriva a 2 sau a mai multor membri ai grupului de societăți, în cadrul unor dosare separate, repartizate spre soluționare aceluiași judecător-sindic;

8¹. contracte în derulare reprezintă acele contracte care nu au fost executate în totalitate sau substanțial de toate părțile la data confirmării acordului de restructurare sau, după caz, la data deschiderii procedurii concordatului preventiv sau insolvenței;

8². contracte în derulare esențiale reprezintă contractele din categoria prevăzută la pct. 8¹ necesare pentru continuarea activității curente, inclusiv cele care au ca obiect furnizarea unor bunuri sau servicii, a cărei suspendare ar duce la întreruperea acesteia, acestea incluzând fără a se limita la contracte de leasing, licență, franciză, furnizare pe termen lung, cum ar fi energie electrică, apă, telecomunicații, gaze;

9. controlul este capacitatea de a determina sau influența în mod dominant, direct ori indirect, politica financiară și operațională a unei societăți sau deciziile la nivelul

organelor societare. O persoană va fi considerată ca deținând controlul atunci când:

- a) deține în mod direct sau indirect o participație calificată de cel puțin 40% din drepturile de vot ale respectivei societăți și niciun alt asociat sau acționar nu deține în mod direct ori indirect un procentaj superior al drepturilor de vot;
- b) deține în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în adunarea generală a societății respective;
- c) în calitate de asociat sau acționar al respectivei societăți dispune de puterea de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere;

10. consumator captiv este consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

11. contractul financiar calificat este:

- a) orice contract având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate;
- b) orice acord repo și acord reverse repo;
- c) orice contract buy-sellback și sell-buyback; precum și
- d) orice contract având ca obiect operațiuni de împrumut de valori mobiliare, realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau piețele la buna înțelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

12. contract de compensare bilaterală reprezintă oricare dintre următoarele:

I.(A) orice contract sau clauză cuprinsă într-un contract încheiat între instituția de credit debitoare și orice altă entitate, inclusiv persoane fizice, având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate ori pe piețele la buna înțelegere, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente ori viitoare, decurgând din sau având legătură cu unul ori mai multe astfel de contracte, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea; sau

II.(B) orice contract sau clauză, de natura celor prevăzute la lit. A, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente ori viitoare, decurgând din unul sau mai multe contracte de compensare bilaterală, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea, în temeiul cărora compensarea bilaterală contractuală se poate realiza prin una sau mai multe dintre următoarele modalități:

- a) stingerea și/sau devansarea scadenței oricărei obligații de plată ori obligații de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute mai sus;
- b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricărei obligații care a fost stinsă sau a cărei scadență a fost devansată

potrivit prevederilor lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori calculate potrivit prevederilor lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete, a oricăror valori calculate potrivit prevederilor lit. b), așa cum au fost convertite potrivit prevederilor lit. c);

e) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare;

12¹. *convenție de plată* - înțelegerea între debitor și creditor privind stingerea în una sau mai multe tranșe a obligațiilor la alte termene decât cele scadente conform prevederilor contractuale sau legale;

13. coordonarea procedurală reprezintă setul de măsuri menite să coreleze procedurile de insolvență deschise împotriva membrilor unui grup de societăți, cu scopul de a asigura celeritatea și armonizarea procedurilor, precum și minimizarea costurilor;

14. creanțe bugetare reprezintă creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora. Își păstrează această natură și creanțele bugetare care nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, ipotecilor sau a gajurilor deținute, pentru partea de creanță neacoperită;

15. creanțe care beneficiază de o cauză de preferință sunt acele creanțe care sunt însoțite de un privilegiu și/sau de un drept de ipotecă și/sau de drepturi asimilate ipotecii, potrivit art. 2.347 din Codul civil, și/sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garant față de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferință. În cazul în care debitorul este terț garant, creditorul care beneficiază de o cauză de preferință va exercita drepturile corelative numai în ceea ce privește bunul sau dreptul respectiv. Aceste cauze de preferință au înțelesul dat lor de Codul civil, dacă prin lege specială nu se prevede altfel;

16. categoria de creanțe defavorizate este considerată a fi categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una dintre modificările următoare pentru creanțele categoriei respective:

a) o reducere a cuantumului creanței și/sau a accesoriilor acesteia la care creditorul este îndreptățit potrivit prezentei legi;

b) o reducere a garanțiilor ori reeșalonarea plăților în defavoarea creditorului, fără acordul expres al acestuia;

16¹. creanțele în litigiu reprezintă creanțele a căror existență sau întindere este contestată și în

privința cărora nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă până la data întocmirii acordului de restructurare sau, după caz, a deschiderii procedurii de concordat;

16². creanțe neafectate reprezintă creanțele care nu sunt modificate în mod direct de un acord de restructurare sau de un concordat preventiv; orice creanță neinclusă în lista creanțelor afectate este creanță neafectată;

17. [textul din Art. 5, alin. (1), punctul 17. din titlul 0, capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 10. din Legea 216/2022]

18. creanțe salariale sunt creanțele ce izvorăsc din raporturi de muncă și raporturi asimilate între debitor și angajații acestuia. Aceste creanțe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

19. creditor îndreptățit să participe la procedură este acel titular al unui drept de creanță asupra averii debitorului, care a înregistrat o cerere de înscriere a creanței, în urma admiterii căreia acesta dobândește drepturile și obligațiile reglementate de prezenta lege pentru fiecare stadiu al procedurii. Calitatea de creditor încetează ca urmare a neînscrierii sau a înlăturării din tabellele creditorilor întocmite succesiv în procedură, precum și prin închiderea procedurii; au calitatea de creditor, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

20. creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței este creditorul a cărui creanță asupra patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 60 de zile. Prin creanță certă, în sensul prezentei legi, se înțelege acea creanță a cărei existență rezultă din însuși actul de creanță sau și din alte acte, chiar neautentice, emenate de la debitor sau recunoscute de dânsul. Creditorii vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenței doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăși suma prevăzută la pct. 72;

*) În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 pct. 20, coroborate cu prevederile art. 1.617 alin. (1) și (3) din Codul civil, stabilește că:

Renunțarea la compensație este compatibilă cu procedura insolvenței, cu excepția situației în care creanța ce face obiectul compensației aparține creditorului îndreptățit să solicite deschiderea procedurii.

Este admisibilă invocarea compensației legale a datoriilor reciproce dintre un creditor înscris la masa credală și debitorul aflat în insolvență, de către un alt creditor îndreptățit să participe la procedură, dacă acesta din urmă poate dovedi prejudiciul cauzat prin refuzul sau neglijența

debitorului insolvent și a practicianului în insolvență în exercitarea acestui drept.

21. creditor cu creanțe curente sau creditor curent este acel creditor ce deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență, și care are dreptul de a se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă;

22. creditorii chirografari sunt creditorii debitorului înscriși în tabelele de creanțe care nu beneficiază de o cauză de preferință. Sunt creditorii chirografari și creditorii care beneficiază de cauze de preferință, ale căror creanțe nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, a ipotecilor sau a gajurilor deținute, pentru partea de creanță neacoperită. Simpla înscriere în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare a unei creanțe nu determină transformarea acesteia în creanță care beneficiază de o cauză de preferință;

23. creditorii indispensabili sunt furnizorii care nu pot fi înlocuiți în condiții economice sau financiare rezonabile, raportat la continuarea activității debitorului;

24. creditor străin este creditorul al cărui domiciliu sau, după caz, sediu este stabilit într-un stat străin;

25. data deschiderii procedurii reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii judecătorului-sindic, prevăzută la art. 71;

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, prevăzută la art. 72;

c) în cazul insolvenței transfrontaliere, momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar dacă aceasta nu are caracter definitiv;

26. debitor este persoana fizică sau juridică care poate fi subiect al unei proceduri prevăzute de prezenta lege;

26¹. descărcare definitivă de obligații reprezintă stingerea, în condițiile prezentei legi, a diferențelor dintre datoriile existente la data deschiderii procedurii și a datoriilor reduse printr-un acord de restructurare, plan de concordat sau de reorganizare, după caz, ca urmare a închiderii procedurii pentru motivul îndeplinirii cu succes a acordului/planului propus în condițiile legii. În cazul falimentului, aceasta operează în baza hotărârii definitive de închidere a procedurii;

26². dificultatea reprezintă starea generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare a

debitorului de a-și plăti datoriile la scadență, dacă nu sunt luate măsuri adecvate; debitorul în stare de dificultate este capabil să își execute obligațiile pe măsură ce devin scadente;

27. [textul din Art. 5, alin. (1), punctul 27. din titlul 0, capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 13. din Legea 216/2022]

28. extras al raportului de activitate reprezintă un rezumat al măsurilor luate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar. Menționarea următoarelor elemente este obligatorie:

- a) persoanele de specialitate desemnate potrivit prevederilor art. 61, precum și onorariul acestora;
- b) actele de dispoziție asupra averii debitorului și documentele încheiate în acest sens, inclusiv procesul-verbal de adjudecare sau contractul de vânzare, după caz;
- c) încheierea, modificarea sau încetarea unor contracte la care debitorul este parte;
- d) situația încasărilor și plăților, în sinteză;
- e) promovarea unor acțiuni prevăzute la art. 117-122 sau la art. 169;
- f) măsuri privind acordarea unei protecții corespunzătoare creditorului care beneficiază de o cauză de preferință;
- g) stadiul efectuării inventarierii, dacă este cazul;

28¹. finanțare intermediară înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 de zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, pentru perioada suspendării executărilor silite individuale, în procedura concordatului preventiv și pe durata perioadei de observație, în procedura insolvenței. Aceasta trebuie să fie rezonabilă și imediat necesară pentru ca activitatea debitorului să se poată derula în continuare sau pentru ca valoarea afacerii debitorului să fie păstrată ori sporită;

28². finanțare nouă înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 de zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, în vederea punerii în aplicare a unui acord/plan de restructurare/plan de reorganizare și inclusă în acesta;

29. insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile și care se prezumă atunci când debitorul, după 60 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă;

30. insolvența instituției de credit este acea stare a instituției de credit aflate în una dintre următoarele situații:

- a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile bănești;
- b) scăderea sub 2% a indicatorului de solvabilitate a instituției de credit;
- c) retragerea autorizației de funcționare a instituției de credit, potrivit prevederilor legale, ca urmare a imposibilității de redresare financiară a unei instituții de credit;

31. insolvența societății de asigurare/reasigurare este acea stare a societății de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situații:

- a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile bănești;
- b) retragerea autorizației de funcționare ca urmare a constatării nerespectării sau a imposibilității restabilirii nivelului fondurilor proprii eligibile să acopere SCR - cerința de capital de solvabilitate și/sau MCR - cerința de capital minim, conform Legii nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, cumulativ cu existența unor capitaluri proprii negative inclusiv în cazul în care această situație se manifestă ulterior retragerii autorizației respective, în cazul societăților supravegheate conform părții I din aceeași lege;
- c) retragerea autorizației de funcționare ca urmare a scăderii valorii marjei de solvabilitate disponibile sub jumătate din limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță, în cazul societăților supravegheate conform părții a II-a «Regimul național de supraveghere» din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, cumulativ cu existența unor capitaluri proprii negative inclusiv în cazul în care această situație se manifestă ulterior retragerii autorizației respective, în cazul societăților supravegheate conform părții a II-a din aceeași lege;
- d) retragerea autorizației în cazul asigurătorului rezidual rezultat din procesul de rezoluție conform prevederilor art. 71 din Legea nr. 246/2015, cu modificările ulterioare.

32. instanța străină este autoritatea judecătorească sau orice altă autoritate competentă potrivit legii statului de origine, abilitată să deschidă și să controleze sau să supravegheze o procedură străină ori să adopte hotărâri în cursul derulării unei asemenea proceduri;

33. instrumente financiare sunt valori mobiliare, titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare, contracte futures, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, contracte forward pe rata dobânzii, swap-uri pe rata dobânzii, cursul de schimb și acțiuni, opțiuni pe orice instrument financiar prevăzut în aceste

categorii, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, precum și opțiuni pe cursul de schimb, rata dobânzii și instrumente financiare derivate pe mărfuri și orice alt instrument admis la tranzacționare pe o piață reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a făcut o cerere de admitere la tranzacționare pe o astfel de piață;

34. înțelegere de garantare este orice contract/instrument de garantare a unui acord de netting sau a unor contracte financiare calificate, incluzând: gajuri, scrisori de garanție, garanții personale și altele asemenea;

35. grup de societăți înseamnă două sau mai multe societăți interconectate prin control și/sau deținerea participațiilor calificate;

36. [textul din Art. 5, alin. (1), punctul 36. din titlul 0, capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 16. din Legea 216/2022]

37.

membru al grupului poate fi oricare din societățile grupului, indiferent dacă este societatea-mamă sau un membru controlat al grupului;

38. membru controlat al grupului este acea societate controlată de societatea-mamă;

39. obligație de cooperare reprezintă îndatorirea instanțelor și a practicienilor în insolvență de a asigura coordonarea procedurală prin următoarele mijloace:

a) schimbul de informații cu privire la procedură, în special în privința creanțelor, activelor și măsurilor luate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

b) deschiderea concomitentă a procedurilor de insolvență a membrilor grupului, la cererea debitorilor sau a creditorilor;

c) fixarea corelată a termenelor procedurale, precum și a ședințelor adunării creditorilor;

d) în cazul în care nu a fost desemnat același practician în insolvență pentru fiecare membru al grupului, coordonarea comunicării între practicienii în insolvență de către practicianul desemnat în dosarul privind societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situații financiare anuale publicate;

40. operațiunea de compensare bilaterală (netting) presupune realizarea, în legătură cu unul sau mai multe contracte financiare calificate, a uneia sau a mai multora dintre următoarele operațiuni:

a) încetarea unui contract financiar calificat și/sau accelerarea oricărei plăți sau îndepliniri a unei obligații ori realizări a unui drept în baza unuia sau a mai multor contracte financiare calificate având ca temei un acord de compensare bilaterală (netting);

- b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricăreia dintre obligațiile sau drepturile la care se referă lit. a);
- c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori, calculată potrivit lit. b);
- d) compensarea, până la obținerea unei sume nete (off-set), a oricăror valori calculate potrivit lit. b) și convertite potrivit prevederilor lit. c);

- 41. participație calificată înseamnă fracțiunea de capital cuprinsă între 20% și 50% deținută de către o persoană în altă societate;
- 42. perioada de observație este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii insolvenței și data confirmării planului de reorganizare sau, după caz, a intrării în faliment;
- 42¹. perioada suspectă reprezintă oricare dintre intervalele prevăzute de prezenta lege, anterioare deschiderii unei proceduri de insolvență, în care sunt încheiate acte sau operațiuni frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, supuse verificării potrivit prevederilor prezentei legi;

42². ***persoana strâns legată de debitor este considerată persoana care, într-o perioadă de 2 ani înaintea deschiderii unei proceduri prevăzute de prezenta lege, a avut cel puțin una dintre următoarele calități:***

- a) persoană afiliată în sensul art. 7 pct. 26 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- b) membru al organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale debitorului;
- c) persoană juridică în care directorii, administratorii sau asociații/acționarii debitorului sunt membri în organele de administrare, conducere sau supraveghere;
- d) persoane care au acces la informații fără caracter public cu privire la întreprinderea debitorului și care au posibilitatea de a controla operațiunile acestuia, inclusiv în cazul în care sunt într-un raport de muncă cu debitorul, sau care au posibilitatea de a obține beneficii de pe urma situației financiare a debitorului, în calitate de consilieri externi, contabili sau auditori;
- e) soțul/soția sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv cu persoanele prevăzute la lit. a) și b);
- f) beneficiarul real al debitorului, în sensul art. 4 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

- 43. piața reglementată este sistemul de tranzacționare prevăzut de art. 125 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

43¹. procedura acordului de restructurare reprezintă procedura de prevenire a insolvenței prin care debitorul supune confirmării judecătorului-sindic un acord de restructurare negociat în prealabil cu creditorii ale căror creanțe sunt afectate și aprobat în condițiile prezentei legi, în baza căruia își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în perioada stabilită prin acordul de restructurare;

44. procedura colectivă este procedura în care creditorii participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege;

44¹. procedura concordatului preventiv reprezintă procedura judiciară de prevenire a insolvenței, a cărei deschidere suspendă executările silite în condițiile prezentei legi, iar debitorul își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în baza unui plan de restructurare votat de creditorii ale căror creanțe sunt afectate și omologat de judecătorul-sindic;

45. procedura falimentului este procedura de insolvență, concursuală, colectivă și egalitară, care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat;

46. procedura generală reprezintă procedura de insolvență prevăzută de prezenta lege, prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 38 alin. (1), fără a le îndeplini simultan și pe cele de la art. 38 alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului;

47. procedura simplificată reprezintă procedura de insolvență prevăzută de prezenta lege, prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 38 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 20 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) și d);

48. procedura română de insolvență este orice procedură reglementată de prezenta lege, cu excepția procedurilor de prevenire a insolvenței;

49. procedura străină este procedura colectivă, publică, judiciară sau administrativă, care se desfășoară în conformitate cu legislația în materie de insolvență a unui stat străin, inclusiv procedura provizorie, în care bunurile și activitatea debitorului sunt supuse controlului sau

supravegherii unei instanțe străine, în scopul reorganizării sau lichidării activității aceluși debitor;

50. procedura străină principală este procedura străină de insolvență care se desfășoară în statul în care se situează centrul principalelor interese ale debitorului;

51. procedura străină secundară este procedura străină de insolvență, alta decât cea principală, care se desfășoară în statul în care debitorul își are stabilit un sediu;

52. profesia liberală este profesia exercitată în baza unei calificări profesionale, cu titlu personal, pe propria răspundere și în mod independent, implicând activități de natură intelectuală în interesul clientului și servind interesul public. Caracteristice pentru aceste profesii sunt: existența unui cod de etică, pregătirea profesională continuă și confidențialitatea relațiilor cu clientul;

53. programul de plată a creanțelor este graficul de achitare a creanțelor, menționat în acordul de restructurare, în planul de restructurare sau în planul de reorganizare, care include:

- a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor; dar nu mai mult decât sumele datorate conform listei creanțelor afectate sau tabelului definitiv de creanțe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință sumele vor putea include și dobânzile;
- b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;

54. reorganizare judiciară este procedura ce se aplică debitorului în insolvență, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat:

- a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea parțială sau totală a activului din averea debitorului;

55. reprezentant român este practicianul în insolvență desemnat ca administrator sau lichidator judiciar ori administrator concordatar, în cadrul unei proceduri române de insolvență sau de prevenire a insolvenței potrivit prevederilor prezentei legi;

56. reprezentant străin este persoana fizică sau juridică, incluzând persoanele desemnate cu titlu provizoriu, autorizate, în cadrul unei proceduri străine să administreze reorganizarea sau

lichidarea bunurilor și a activității debitorului sau să acționeze ca reprezentant al unei proceduri străine;

57. sediul este orice punct de lucru în care debitorul exercită, cu mijloace umane și materiale și cu caracter netranzitoriu, o activitate economică sau o profesie independentă;

58. sediul principal este, în situația procedurii de insolvență cu element de extraneitate, locul în care se află, într-un mod verificabil de către terți, centrul principal de conducere, supraveghere și gestiune a activității statutare a persoanei juridice, chiar dacă hotărârile organului de conducere respectiv sunt adoptate potrivit directivelor transmise de membri, acționari sau asociați din alte state;

59. sediul profesional este locul în care funcționează, într-un mod verificabil de către terți, conducerea activității economice ori a exercitării profesiei liberale a persoanei fizice;

60. sistemul alternativ de tranzacționare este sistemul de tranzacționare prevăzut la art. 2 alin. (1) pct. 26 din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare;

61. societate înseamnă orice entitate de drept privat constituită în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

62. societate-mamă este societatea care exercită controlul sau influența dominantă asupra celorlalte societăți din grup;

63. societate de asigurare/reasigurare este asigurătorul și/sau reasigurătorul, astfel cum sunt definiți la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;

64. **statul în care se găsește un bun este:**

a) pentru bunurile corporale - statul pe teritoriul căruia este situat bunul;

b) pentru bunurile și drepturile pe care proprietarul sau titularul trebuie să le înscrie într-un registru public - statul sub a cărui autoritate este păstrat registrul;

c) pentru creanțe - statul pe teritoriul căruia se află centrul principalelor interese ale debitorului creanței, astfel cum este determinat la pct. 7;

65. [textul din Art. 5, alin. (1), punctul 65. din titlul 0, capitolul II, secțiunea 2 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 21. din Legea 216/2022]

66. **supravegherea exercitată de administratorul judiciar, în condițiile în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activității acestuia, avizarea prealabilă atât a măsurilor care implică patrimonial debitorul, cât și a**

celor menite să conducă la restructurarea/reorganizarea acestuia și urmărirea operațiunilor efectuate în baza avizului prealabil. Avizarea se efectuează având la bază o raportare întocmită de către administratorul special, care menționează și faptul că au fost verificate și că sunt îndeplinite condițiile privind realitatea și oportunitatea operațiunilor juridice supuse avizării. Supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului se face prin avizul prealabil acordat cel puțin cu privire la următoarele operațiuni:

- a) plățile, atât prin contul bancar, cât și prin casierie; aceasta se poate realiza fie prin avizarea fiecărei plăți, fie prin instrucțiuni generale cu privire la efectuarea plăților;
- b) încheierea contractelor în perioada de observație și în perioada de reorganizare;
- c) operațiunile juridice în litigiile în care este implicat debitorul, avizarea măsurilor propuse privind recuperarea creanțelor;
- d) operațiunile care implică diminuarea patrimoniului, precum casări, reevaluări etc.;
- e) tranzacțiile propuse de către debitor;
- f) situațiile financiare și raportul de activitate atașat acestora;
- g) măsurile de restructurare sau modificările contractului colectiv de muncă;
- h) mandatele pentru adunările și comitetele creditorilor ale societăților aflate în insolvență la care societatea debitoare deține calitatea de creditor, precum și în adunările generale ale acționarilor la societățile la care debitorul deține participații;
- i) înstrăinarea de active imobilizate din patrimoniul societății la care debitorul deține participații sau grevarea de sarcini ale acestora - este necesară, pe lângă avizul administratorului judiciar, și parcurgerea procedurii prevăzute la art. 87 alin. (2) și (3);

67. tabel definitiv de creanțe este tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor sau cele admise provizoriu de către judecătorul-sindic. În cazul procedurii simplificate, tabelul definitiv de creanțe cuprinde, pe lângă creanțele născute anterior deschiderii procedurii, și creanțele născute în perioada de observație, ce au fost admise la masa credală. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate al creanței potrivit prevederilor art. 159 și 161;

68. tabelul definitiv consolidat de creanțe cuprinde totalitatea creanțelor care figurează ca admise în tabelul definitiv de creanțe și cele din tabelul suplimentar necontestate, precum și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar. În situația în care s-a dispus

intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, tabelul definitiv consolidat va cuprinde: totalitatea creanțelor ce figurează ca admise în tabelul definitiv de creanțe, cele din tabelul suplimentar necontestate, cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar, din care se vor deduce sumele achitate pe parcursul derulării planului de reorganizare;

69. *tabelul preliminar de creanțe* cuprinde toate creanțele scadente sau nescadente, sub condiție sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate: suma solicitată de către creditor, suma acceptată, rangul de prioritate, iar în situația creditorului aflat în procedura insolvenței se va arăta și administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment. Pentru creanțele creditorilor care fac parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor, în tabelul preliminar de creanțe se vor menționa suplimentar înscrisurile care constată creanța și datele înscrise în registrele de publicitate.

70. *tabelul suplimentar* cuprinde toate creanțele născute după data deschiderii procedurii generale și până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de către lichidatorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință;

71. *testul creditorului privat* reprezintă analiza comparativă a gradului de îndeplinire a creanței bugetare prin raportare la un creditor mediu diligent, în cadrul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare, comparativ cu o procedură de faliment. Analiza are la bază un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat și se raportează inclusiv la durata unei proceduri de faliment comparativ cu programul de plăți propus. Nu constituie ajutor de stat situația în care testul creditorului privat atestă faptul că distribuțiile pe care le-ar primi creditorul bugetar în cazul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare sunt superioare celor pe care le-ar primi într-o procedură de faliment. Testul creditorului privat poate fi efectuat și la solicitarea părții care propune un acord/plan de restructurare sau un plan de reorganizare, pe cheltuielile acestuia, de un expert independent, inclusiv de practicianul în insolvență din cadrul procedurii, și va fi comunicat creditorului bugetar odată cu acordul de restructurare/planul de restructurare sau odată cu planul de reorganizare;

72. valoarea-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag este de 50.000 lei atât pentru creditori, cât și pentru debitori, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului nu este aplicabilă pentru cererile de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

*) Pe durata stării de alertă se suspendă aplicabilitatea tezei finale a art. 5 pct. 72 și a tezei finale a art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Pe durata stării de alertă, în cazul debitorilor care și-au întrerupt activitatea total sau parțial ca efect al măsurilor adoptate pe perioada stării de urgență, instituită prin Decretul nr. 195/2020 și prelungită prin Decretul nr. 240/2020, de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii virusului SARS-Cov-2, menținute, după caz, și în perioada stării de alertă, valoarea-prag prevăzută la art. 5 pct. 72 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, este de 50.000 lei, atât pentru creditori, cât și pentru debitori.

73. fondul de comerț reprezintă ansamblul bunurilor mobile și imobile, corporale și necorporale - mărci, firme, embleme, brevete de invenții, vad comercial -, utilizate de un operator economic în vederea desfășurării activității sale;

74. activitate de interes public reprezintă orice activitate de interes general, local sau național, care, pentru a răspunde nevoilor sociale, se desfășoară în mod regulat și continuu.

75. *instrumente de datorie* - în sensul art. 161¹ pct. 8 și al art. 234 pct. 8, înseamnă obligațiuni și alte forme de datorii transferabile și instrumente care creează sau recunosc o datorie și care îndeplinesc toate condițiile de la art. 234¹.

(2) În scopul aplicării prevederilor art. 196¹, art. 196³ și ale art. 204-214, 216-230 și 232-241,

termenii și sintagmele grup, entitate din grup, firmă de investiții, rezoluție, autoritate de rezoluție, instituție supusă rezoluției, condiții de declanșare a procedurii de rezoluție, acțiune de rezoluție, instrumente de rezoluție, competențe de rezoluție, instrument public de stabilizare financiară, instrumente de capital, destinatar, administrator special au înțelesul prevăzut de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

CAPITOLUL III: Avertizarea timpurie

Art. 5¹

Profesioniștii, cu excepțiile prevăzute la art. 3 alin. (1), (4) și (5), sunt alertați de către organul fiscal cu privire la neexecutarea unor obligații și le sunt puse la dispoziție gratuit informații cu privire la soluțiile de redresare prevăzute de lege prin intermediul unei pagini de internet.

Art. 5²

(1) Profesioniștii, cu excepțiile prevăzute la art. 3 alin. (1), (4) și (5), sunt alertați prin intermediul unei notificări de alertă transmise în mod automat prin sistemul de comunicare electronică prin mijloace electronice de transmitere la distanță dezvoltat de Ministerul Finanțelor/ Agenția Națională de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) în legătură cu neexecutarea obligațiilor către bugetul de stat, către bugetul asigurărilor sociale de stat sau către bugetul asigurărilor de șomaj.

(2) Procedura de comunicare a notificărilor de alertă, incluzând cuantumul obligațiilor restante ce atrage emiterea mesajului de alertă, pe categorii de debitori stabilite potrivit legislației fiscale, data emiterii primului mesaj de alertă și, dacă este cazul, frecvența mesajului de alertă și formatul acestuia, se aprobă în condițiile prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5³

(1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziția publicului pe pagina sa de internet, într-o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii:

- a) informații detaliate cu privire la avertizarea timpurie și rolul acesteia de a semnală debitorului necesitatea de a acționa fără întârziere;
- b) indicatori pentru o evaluare generală a situației financiare, în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței, utilizând programe de diagnosticare disponibile;
- c) informații sistematizate și prezentate într-un format ușor de utilizat privind soluții de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, având ca efect și descărcarea de

obligații;

d) lista practicienilor în insolvență și a autorităților și organismelor care exercită supravegherea acestora;

e) informații privind programe și alte facilități de sprijin.

(2) În privința obligațiilor evidențiate în notificarea de alertă, pot fi accesate și serviciile de îndrumare și asistență oferite contribuabililor, în condițiile legii, de A.N.A.F. Totodată, persoanele fizice sau juridice alertate pot notifica organul fiscal cu privire la intenția de mediere, anexând la notificare documente și informații care să susțină situația sa economică și financiară, art. 230¹ alin. (2)-(4) și (8) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător, sau pot accesa facilitățile fiscale în vigoare.

Art. 5⁴

(1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziție o linie telefonică de îndrumare și asistență în domeniul avertizării timpurii, pentru o evaluare generală a afacerii în vederea accesării unor soluții de redresare.

*) Prevederile art. I pct. 23, cu referire la art. 5¹, art. 5² alin. (1) și art. 5³ din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, se aplică de la 17 iulie 2022, iar prevederile art. 5⁴ alin. (1) se aplică de la 17 iulie 2023.

(2) Procedura de acordare a îndrumării și asistenței se stabilește prin ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului.

Art. 5⁵

Ministerul Antreprenoriatului și Turismului poate înființa o rețea de consultanți, care pot fi și din domeniul privat, și/sau iniția, cu implicarea asociațiilor reprezentative ale mediului de afaceri, formarea unei rețele de mentori în domeniul avertizării timpurii.

Art. 5⁶

Instrumente de avertizare timpurie pot fi dezvoltate și de entități private.

TITLUL I: Proceduri de prevenire a insolvenței

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 6

(1) Procedurile de prevenire a insolvenței, prevăzute de prezentul titlu, se aplică debitorilor aflați în

dificultate, dar care nu se află în insolvență.

(2) Debitorul face dovada faptului că este în dificultate prin raportul întocmit de administratorul restructurării sau administratorul concordatar, care cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea temporară a activității și efectele previzionate;
- b) factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului;
- c) indicatorii financiari aplicabili respectivului debitor, care pot justifica existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență într-o perioadă de maximum 24 de luni de la apariția împrejurării respective;
- d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare.
- e) analiza situației economice a debitorului din care să reiasă elemente care să probeze că debitorul nu este în stare de insolvență, cu indicarea documentelor pe care această analiză este bazată.

(3) Raportul și documentele prevăzute la alin. (2) lit. e) vor fi anexate acordului de restructurare, iar în cazul procedurii concordatului, cererii debitorului privind deschiderea procedurii.

Art. 6¹

În cazul în care o procedură de prevenire a insolvenței a avut ca efect o descărcare definitivă de obligații, debitorul nu poate accesa o altă procedură de prevenire a insolvenței într-un termen de 12 luni de la data închiderii acelei proceduri.

Art. 6²

Nu poate accesa o procedură de prevenire a insolvenței debitorul care, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii de confirmare a acordului de restructurare sau cererii de deschidere a procedurii concordatului, a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție, de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, Legea concurenței nr.

21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 240 și 241 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6³

Faptul că debitorul se află într-o procedură prevăzută de prezentul titlu nu aduce atingere unor drepturi sau obligații ale acestuia prevăzute de alte acte normative. Orice decăderi, limitări sau interdicții instituite prin norme legale pentru ajungerea debitorului în stare de dificultate în sensul prezentei legi nu sunt aplicabile, iar prevederile contractuale în acest sens sunt considerate nescrise. Propunerea unui acord de restructurare, depunerea unei cereri de confirmare sau confirmarea unui acord de restructurare ori introducerea unei cereri de deschidere a unei proceduri de concordat, deschiderea unei astfel de proceduri sau confirmarea unui plan de restructurare nu determină de drept modificarea clasificării expunerilor debitorului și a calculului de provizion, cadrele de reglementare prudențială rămânând aplicabile.

Art. 6⁴

(1) Prevederile generale referitoare la organizarea și funcționarea debitorilor supuși prezentului titlu rămân aplicabile.

(2) Pe durata procedurilor prevăzute de prezentul titlu debitorul își păstrează dreptul de administrare în condițiile dreptului comun.

(3) Drepturile individuale și colective ale salariaților, inclusiv drepturile de informare și consultare, prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă, nu sunt afectate de procedurile prevăzute de prezentul titlu.

Art. 7

(1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt: instanțele judecătorești prin judecătorul-sindic, administratorul restructurării, respectiv administratorul concordatar.

Administratorul restructurării și administratorul concordatar trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență.

(2) Creditorii participă la procedură în mod individual, în măsura permisă de drepturile aferente creanței lor, precum și în mod colectiv, prin ședințe colective ori de câte ori aceștia consideră necesar să se întrunească. Creditorii salariați își pot exercita drepturile prevăzute în prezentul titlu și prin intermediul unui reprezentant ales dintre aceștia.

Art. 8

(1) Tribunalul în a cărei circumscripție se află sediul social sau profesional al debitorului este competent să soluționeze cererile la care se referă prezentul titlu. Dispozițiile art. 41 alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Cererile referitoare la procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt de competența judecătorului-sindic, desemnat potrivit prevederilor Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic, în aplicarea prezentului titlu, sunt executorii.

(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare. Partea care formulează apelul trebuie să facă dovada trimiterii acestuia tuturor părților cu interese contrare, în termenul de apel. Dovada trimiterii apelului se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța de apel va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele cu interese contrare, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina apelantului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații.

Neîndeplinirea obligațiilor de comunicare prevăzute de prezentul alineat atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.

Art. 9

(1) Curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic. Hotărârile curții de apel sunt definitive. Dispozițiile art. 480 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, în măsura compatibilității lor cu prevederile referitoare la procedurile de prevenire a insolvenței.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 480 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, dacă, pe calea apelului declarat împotriva unei hotărâri de confirmare a acordului/omologare a planului, apelantul invocă:

a) faptul că o creanță din listă este inexistentă sau fictivă, a fost înscrisă într-un quantum diferit față de întinderea sa ori a fost înscrisă într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice;

b) încălcarea tratamentului corect și echitabil inclusiv prin raportare la valorile determinate în raportul de evaluare;

c) calificarea unor creanțe ca fiind neafectate instanța de apel poate dispune, după caz:

1. respingerea apelului;
2. admiterea apelului și infirmarea acordului/planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unor creanțe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului/planului;
3. admiterea apelului și efectuarea de modificări ale acordului/planului de restructurare în ceea ce privește tratamentul creanței apelantului, în raport de criticile formulate de acesta în cazul în care drepturile celorlalți creditori din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate, și, după caz, acordarea unei despăgubiri dacă a suferit un prejudiciu bănesc. Modificarea acordului/planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de instanța de apel.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), dacă creanța ar fi fost determinantă pentru rezultatul votului, instanța poate suspenda executarea acordului/planului de restructurare confirmat, până la soluționarea apelului, în cazul în care continuarea executării acordului/planului ar putea prejudicia interesele apelantului.

(4) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul titlu se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în acea procedură.

(5) Cererilor formulate potrivit prezentului titlu nu li se aplică normele generale de procedură civilă privind regularizarea cererii. De asemenea, prin derogare de la prevederile art. 201 alin. (1) din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la comunicarea apelului, iar răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu.

Art. 9¹

(1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, finanțările noi prevăzute în acordul de restructurare sau în planul de restructurare, precum și cele intermediare nu pot fi desființate cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117-122, că acestea au caracter fraudulos.

(2) Persoanelor care acordă finanțări noi sau intermediare nu li se poate atrage răspunderea civilă,

administrativă sau penală exclusiv pentru motivul că o astfel de finanțare afectează gradul de îndeplinire a creditorilor în insolvență sau a fost acordată unui debitor aflat în dificultate.

(3) Pentru finanțările noi și/sau intermediare acordate în condițiile prezentului titlu se instituie un privilegiu asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale debitorului, libere de sarcini la momentul instituirii. Privilegiul asupra acestor bunuri ale debitorului se va înscrie în registrele de publicitate aferente și are rang prioritar oricărui altor privilegii sau ipotecii ulterioare.

Art. 9²

(1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, actele și operațiunile rezonabile și imediat necesare pentru continuarea derulării activității debitorului până la data omologării concordatului preventiv nu pot fi desființate, cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117-122, că acestea au un caracter fraudulos.

(2) Actele și operațiunile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin:

- a) plata unor costuri pentru negocierea, adoptarea sau confirmarea unui acord/plan de restructurare;
- b) plata unor costuri pentru consultanța profesională solicitată în legătură strânsă cu restructurarea;
- c) plata salariilor lucrătorilor pentru munca deja prestată, fără a aduce atingere altor forme de protecție prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern;
- d) orice plăți și viramente efectuate în cursul normal al activității, în afara celor prevăzute la lit. a)-c).

(3) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, nu pot fi desființate actele și operațiunile efectuate în conformitate cu acordul de restructurare confirmat sau cu concordatul preventiv omologat, precum și cele rezonabile și imediat necesare pentru punerea în aplicare a acestora încheiate în perioada de restructurare în cursul normal al activității debitorului.

Art. 9³

Perioada de implementare prevăzută în acordul de restructurare confirmat sau perioada ulterioară deschiderii procedurii concordatului preventiv se adaugă perioadei suspecte.

Art. 9⁴

Contractele în derulare se execută potrivit dispozițiilor contractuale.

Art. 9⁵

Se consideră nescrise clauzele contractuale care prevăd rezilierea sau posibilitatea creditorului de a suspenda sau refuza executarea pentru că se află în stare de dificultate, în sensul prezentei legi, într-o procedură de prevenire a insolvenței. Prevederile primei teze nu se aplică contractelor financiare

calificate și operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, cu excepția contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcționarea activității debitorului, în afară de cazul în care aceste din urmă contracte iau forma unei poziții tranzacționate pe o bursă sau pe alte piețe, în așa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piață.

Art. 9⁶

(1) Creanțele bugetare pentru care este în derulare o înlesnire la plată potrivit prevederilor legislației fiscale, inclusiv cele care reprezintă condiție de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, vor fi achitate în conformitate cu documentele din care aceasta rezultă, fiind considerate creanțe neafectate.

(2) Măsurile prevăzute de prezentul titlu se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat.

Art. 9⁷

(1) În cazul deschiderii procedurii de insolvență, onorariile restante ale practicianului în insolvență ales într-o procedură de prevenire a insolvenței se înscriu în tabelul creditorilor, similar finanțărilor noi și intermediare acordate potrivit prezentului titlu.

(2) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate sancționa practicianul în insolvență cu o amendă judiciară cuprinsă între 1.000 de lei și 5.000 de lei pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor prevăzute de prezentul titlu.

(3) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate înlocui practicianul în insolvență, la cererea oricărei părți interesate, în caz de conflict de interese sau pentru motive de incompatibilitate.

Art. 9⁸

(1) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere acordurilor și operațiunilor, drepturilor și obligațiilor reglementate de dispozițiile Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, și de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004.

(2) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere cerințelor de desfășurare a activității și măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și cerințelor de acces la activitate și măsurilor dispuse potrivit Legii

nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică și potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2019.

(3) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere contractelor financiare calificate și operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, altele decât cele prevăzute la alin. (2). Creanța față de un debitor, care rezultă din aplicarea unor operațiuni de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală, poate fi însă creanță afectată și poate fi indusă într-un acord de restructurare sau într-un plan de restructurare.

Art. 9⁹

(1) Prin derogare de la prevederile art. 117 alin. (1) și (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de convocare a adunării generale a acționarilor/asociațiilor pentru adoptarea hotărârilor privind majorarea sau reducerea capitalului social, ridicarea dreptului de preferință al acționarilor, dobândirea de acțiuni proprii în vederea reducerii capitalului social, pentru îndeplinirea măsurilor prevăzute în acordul de restructurare/planul de restructurare este de 20 de zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a/în Buletinul electronic al registrului comerțului. Convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată ori prin scrisoare transmisă pe cale electronică, expediată cu cel puțin 20 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului/asociatului, înscrisă în registrul acționarilor/asociațiilor.

(2) Prin derogare de la art. 117¹ din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de introducere a unor puncte noi pe ordinea de zi și cel de publicare a ordinii de zi completate cu punctele propuse de acționari se reduc cu 5 zile.

CAPITOLUL II: Procedura acordului de restructurare

Art. 10

[textul din Art. 10 din titlul I, capitolul II a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 30. din Legea 216/2022]

Art. 11

[textul din Art. 11 din titlul I, capitolul II a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 30. din

Legea 216/2022]

Art. 12

[textul din Art. 12 din titlul I, capitolul II a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 30. din Legea 216/2022]

Art. 13

[textul din Art. 13 din titlul I, capitolul II a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 30. din Legea 216/2022]

Art. 14

[textul din Art. 14 din titlul I, capitolul II a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 30. din Legea 216/2022]

Art. 15

[textul din Art. 15 din titlul I, capitolul II a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 30. din Legea 216/2022]

Art. 15¹

(1)Debitorul aflat în stare de dificultate poate propune un acord de restructurare, care este întocmit de administratorul restructurării sau de debitor, cu asistența administratorului restructurării.

(2)Administratorul restructurării este contractat de către debitor dintre practicienii în insolvență activi care dispun de asigurare profesională valabilă. Onorariul acestuia este cel stabilit de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.

(3)Principalele atribuții ale administratorului restructurării sunt următoarele:

a)verifică și justifică faptul că debitorul se află în stare de dificultate și că nu este în stare de insolvență;

a¹)analizează înscrisurile din care rezultă creanțele împotriva averii debitorului și întocmește lista creanțelor cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în: creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeostulare a acestora; creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să

nu fie afectate de acordul de restructurare; creanțele în litigiu și tratamentul acestora;

b)elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea acordului de restructurare;

c)asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază acordul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditor ori între creditor;

d)se asigură că acordul de restructurare respectă condițiile de legalitate;

e)monitorizează implementarea acordului de restructurare;

f)monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea acordului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute în acesta sau care sunt necesare în vederea realizării sale, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent;

g)îndeplinește orice alte atribuții, prevăzute de prezentul capitol sau instituite prin acordul de restructurare.

Art. 15²

(1)Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente:

a)datele de identificare ale debitorului și ale administratorului restructurării;

b)componenta patrimoniului debitorului, defalcat pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele și pasivele și valoarea acestora la data întocmirii acordului;

c)analiza situației economice a debitorului, a situației salariaților, precum și o descriere a cauzelor și nivelul dificultăților debitorului la momentul întocmirii acordului, conform raportului întocmit potrivit art. 6 alin. (2);

d)lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:

- creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndestulare a acestora;

- creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de acordul de restructurare;

e)creanțele în litigiu și tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanțele în litigiu nu echivalează cu recunoașterea dreptului litigios;

f)expunere de motive care explică de ce acordul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Această expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul restructurării;

g) măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:

- restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor;
- schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;
- valorificarea unor active ale debitorului;
- valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;
- fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii;
- modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;

h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților, derulate potrivit legii și a contractelor colective de muncă, și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului - proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din inițiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității;

i) bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata acordului de restructurare, cu împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;

j) finanțările noi și motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a acordului;

k) simularea distribuțiilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii, a activelor existente în patrimoniul debitorului și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin acordul de restructurare;

l) testul creditorului privat întocmit potrivit art. 5 alin. (1) pct. 71, în cazul în care, prin acord, se propun reduceri ale creanței bugetare;

m) programul de plată a creanțelor, raportat la fluxurile financiare și durata acordului.

(2) Pentru întocmirea acordului se vor folosi cele mai recente date și informații, dar nu mai vechi de 6 luni înainte de data comunicării acordului către creditorii deținători ai unor creanțe afectate.

(3) Lista creanțelor va avea ca referință data întocmirii acordului, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii și va menționa cel puțin următoarele informații:

a) identificarea creditorului și adresa de contact;

- b) valoarea creanțelor;
- c) categoriile în care sunt grupate creanțele în scopul votării acordului;
- d) drepturi de preferință.

(4) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silite, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.

(5) Dispozițiile art. 133 alin. (5) lit. K și art. 135¹ se aplică corespunzător.

Art. 15³

(1) Acordul de restructurare propus este comunicat creditorilor ale căror creanțe sunt afectate, de către administratorul restructurării, prin orice mijloace de comunicare care permit confirmarea primirii.

Odată cu transmiterea acordului de restructurare propus, administratorul restructurării va indica și procedura de vot, precum și adresa de corespondență, inclusiv de e-mail, la care poate fi comunicat votul. Termenul pentru transmiterea votului nu va putea fi mai mic de 20 de zile de la data comunicării acordului.

(2) După comunicarea acordului de restructurare, administratorul restructurării asistă debitorul sau, la cererea acestuia, poartă negocieri cu creditorii atât individual, cât și prin convocarea acestora în cadrul unei ședințe colective, la aprecierea administratorului restructurării sau la solicitarea creditorilor. Dacă, în urma negocierilor purtate, acordul de restructurare se impune a fi modificat, administratorul restructurării va comunica creditorilor varianta modificată a acestuia în vederea exercitării dreptului de vot, inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă e cazul. Procedura de vot se reia după fiecare modificare.

Art. 15⁴

(1) Acordul de restructurare se votează doar de creditorii ale căror creanțe sunt afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând un drept de vot asupra acestuia.

(2) Orice vot primit în termen de 10 zile după expirarea termenului stabilit de administratorul restructurării va fi anexat la cererea de confirmare și avut în vedere de judecătorul-sindic la confirmarea acordului. Orice condiționare a votului, abținerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(3) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

- a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;
- b) creanțele salariale;

- c)creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;
- d)creanțele bugetare;
- e)celelalte creanțe.

(4)În vederea votării acordului de restructurare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili.

(5)Un acord va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor.

(6)Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro, în echivalent în lei, în anul anterior, nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.

(7)Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin. (6), acordul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.

Art. 15⁵

Ulterior îndeplinirii procedurii de vot și într-un termen de maximum 3 zile de la încheierea procesului-verbal de constatare a votului, debitorul depune la instanța competentă o cerere de confirmare a acordului de restructurare, însoțită de următoarele documente:

- a)raportul administratorului restructurării care analizează starea de dificultate;
- b)declarația debitorului că nu se află într-una dintre situațiile prevăzute la art. 6¹ și 6²;
- c)documentele care îi atestă administratorului restructurării calitatea de practician în insolvență activ și asigurarea profesională valabilă;
- d)acordul de restructurare, în forma finală votată de creditorii potrivit prezentei legi;
- e)raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea acordului de restructurare;
- f)dovada de primire de către creditorii afectați a acordului de restructurare propus și a procedurii de votare sau, în cazul în care lipsește dovedea de primire, dovedea transmiterii la sediul menționat în registrele în care sunt înregistrați aceștia/domiciliul acestora;
- g)procesul-verbal de constatare a votului creditorilor și voturile exprimate de aceștia.

Art. 15⁶

(1)Cererea de confirmare a acordului de restructurare se judecă în procedură necontencioasă, fără citarea părților, în cameră de consiliu, iar judecătorul-sindic va pronunța o soluție în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul restructurării.

(2)În termen de maximum 48 de ore de la înregistrarea cererii de confirmare, judecătorul-sindic poate solicita debitorului sau administratorului restructurării eventualele documente care lipsesc.

(3)Cererea de confirmare a acordului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate.

(4)Hotărârea prin care se soluționează cererea de confirmare se comunică debitorului, administratorului restructurării și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de acordul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.

(5)Acordul de restructurare, aprobat de creditorii și confirmat de judecătorul-sindic se comunică creditorilor afectați și creditorilor titulari de creanțe neafectate, prin intermediul administratorului restructurării, în termen de 48 de ore de la pronunțarea hotărârii.

Art. 15⁷

(1)Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, confirmând că administratorul restructurării îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea acestei calități:

A. va admite cererea de confirmare a acordului de restructurare, prin încheiere executorie, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a)acordul de restructurare este aprobat de către creditorii din fiecare categorie de creanțe cu majoritate absolută;

b)creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor;

c)comunicarea acordului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;

d)în cazul în care există creditorii care nu au votat acordul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;

e)finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a acordului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;

f)acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;

g)s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii de creanțe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;

h)creanțele propuse a nu face parte din acordul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate;

B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), va putea admite cererea de confirmare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a)sunt îndeplinite condițiile de la pct. A lit. b)-h);

b)acordul a fost aprobat:

(i)de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie de creanțe decât categoria de creanțe prevăzută la art. 15⁴ alin. (3) lit. e) sau, în caz contrar;

(ii)de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment, sub rezerva ca, în cazul în care pentru cel puțin o categorie de creanțe, prin acord, s-a prevăzut o reducere a cuantumului și/sau a accesoriilor creanței, votul favorabil aparține cel puțin uneia dintre aceste categorii;

c)categoriile de creanțe care nu au votat acordul sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanțe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 15⁴ alin. (3);

d)acordul a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțelor afectate.

(2)Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate, astfel încât:

a)niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanței sale;

b)titularul unei creanțe afectate care nu votează acordul nu primește mai puțin decât valoarea distribuirilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care acordul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în acord;

c)creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.

Art. 15⁸

(1)Dacă un acord de restructurare este confirmat de instanța de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acordului de restructurare confirmat de la data pronunțării hotărârii de confirmare.

(2)Un acord de restructurare confirmat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. Acordul de restructurare confirmat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.

(3)Acordul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71.

(4) Pe o perioadă de 3 ani ulterior confirmării, trimestrial, administratorul restructurării va monitoriza implementarea acordului, chiar dacă perioada prevăzută pentru executarea sa este mai mare. În cazul în care perioada acordului este mai mică de 3 ani, atunci durata de monitorizare se reduce la perioada acestuia.

(5) În exercitarea atribuțiilor de monitorizare, administratorul restructurării va comunica creditorilor afectați un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a acordului de restructurare, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuției de monitorizare, debitorul are obligația de a transmite administratorului restructurării toate informațiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii situațiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informațiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eșuarea acordului.

Art. 15⁹

(1) În cazul în care acordul confirmat prevede reduceri de creanțe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunțării unei hotărâri de judecătorul-sindic prin care se constată îndeplinirea acordului.

(2) Pentru creanțele în litigiu la data întocmirii acordului, stabilirea cuantumului acestora se va face potrivit dreptului comun. Până la soluționarea definitivă a litigiului de drept comun, creanța în litigiu va avea tratamentul prevăzut prin acordul confirmat. Pentru creanța suplimentară stabilită, aceasta va fi considerată creanță neafectată, dacă creditorul nu acceptă tratamentul propus de debitor.

(3) Creanțele în litigiu vor avea drept de vot cu valoarea inclusă în planul de restructurare.

Art. 15¹⁰

(1) Ulterior confirmării acordului printr-o hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditorii poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe:

- a) inexistente sau fictive;
- b) într-un cuantum diferit față de întinderea sa;
- c) într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestația, judecătorul-sindic poate dispune:

- a) menținerea hotărârii de confirmare, modificarea listei creanțelor conform situației juridice astfel

stabilite și, cu consimțământul debitorului, modificarea acordului, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea acordului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor;

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea acordului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unei creanțe inexistente sau fictive sau peste quantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului, conducând la adoptarea unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestația se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

(4) Contestația se soluționează de judecătorul-sindic în termen de maximum 15 zile de la depunere, urmând a fi citați debitorul, administratorul restructurării, creditorul contestator și creditorul a cărui creanță este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimiterii contestației tuturor părților cu interese contrare în termenul de contestație. Dovada trimiterii contestației se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele către care contestatorul a comunicat contestația, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor menționate de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.

(6) Contestația formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea acordului de restructurare până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Art. 15¹¹

(1) Procedura acordului de restructurare încetează prin pronunțarea unei hotărâri de închidere a procedurii de către judecătorul-sindic, într-un dosar asociat, în ipoteza:

a) îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea oricărei părți sau a administratorului restructurării, adresată judecătorului-sindic. În acest caz, dacă prin acord sau prevăzut reduceri de creanțe, reducerile rămân definitive de la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii;

b) eșuării îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea:

(i) unui creditor căruia nu i s-a achitat creanța conform prevederilor acordului în termen de maximum

60 de zile de la data prevăzută în acord pentru plată, dacă părțile nu au încheiat o convenție cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalți creditori;

(ii) oricărui creditor, dacă desfășurarea activității debitorului în decursul derulării acordului aduce pierderi averii sale și nu prezintă perspective rezonabile de menținere a viabilității afacerii;

(iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-și mai îndeplini obligațiile asumate prin acord;

c) neîndeplinirii obligației de modificare a acordului dispuse de judecătorul-sindic sau de instanța de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate.

(2) Ca urmare a eșuării acordului potrivit alin. (1) lit. b):

a) creanțele reduse renasc la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate ca urmare a plăților efectuate pe durata procedurii acordului de restructurare;

b) creditorii ale căror drepturi de calculare a dobânzilor, majorărilor sau penalităților de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, au fost suspendate prin acord își pot calcula accesoriiile retroactiv pe perioada derulării acordului.

Art. 15¹²

(1) Ulterior confirmării acordului de restructurare și până la închiderea procedurii, debitorul nu va putea accesa o altă procedură de prevenire a insolvenței.

(2) Ulterior confirmării acordului de restructurare și până la închiderea procedurii, nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor la cererea unui creditor afectat.

Art. 15¹³

(1) Pentru debitorii care au realizat în anul precedent o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro, iar acordul de restructurare a fost votat cu unanimitate, confirmarea acordului de către judecătorul-sindic nu mai este necesară.

(2) În această situație, debitorul se va adresa, o singură dată, unui practician în insolvență contractat în vederea avizării acordului.

(3) Practicianul în insolvență va aviza acordul întocmit și negociat de debitor, verificând următoarele:

a) debitorul se află în dificultate;

b) acordul de restructurare este aprobat în unanimitate de către creditorii afectați;

c) voturile au fost colectate într-un termen de 90 de zile de la primul vot de aprobare primit de

debitor;

d) comunicarea acordului de restructurare tuturor creditorilor afectați a fost făcută în condițiile prezentei legi;

e) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității acestuia.

(4) Acordul de restructurare votat în această modalitate se avizează de către practicianul în insolvență în maximum 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) lit. c).

(5) Practicianul în insolvență va încheia un proces-verbal prin care va constata, după caz, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) și va confirma acordul sau neîndeplinirea lor și va respinge acordul.

Procesul-verbal va fi depus la Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, se va înregistra într-un registru special și va fi comunicat de practicianul în insolvență debitorului și creditorilor afectați și neafectați, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, cu privire la procesul-verbal prin care se confirmă acordul se va face mențiune și în registrul comerțului.

(6) Împotriva procesului-verbal încheiat de practicianul în insolvență se poate face contestație în termen de 10 zile de la comunicare, dispozițiile art. 59 alin. (7) aplicându-se corespunzător.

(7) Procedura prevăzută de prezentul articol nu se aplică în situația existenței unei finanțări noi, precum și în cazul în care în acordul de restructurare se prevede concedierea a mai mult de 25% dintre angajați.

(8) Prevederile prezentului capitol rămân aplicabile, în măsura compatibilității, inclusiv în ceea ce privește regimul fiscal al creanțelor reduse prin acord.

CAPITOLUL III: Concordatul preventiv

SECȚIUNEA 1: Beneficiarii procedurii. Organele care aplică procedura

Art. 16

Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor aflat în stare de dificultate, cu următoarele excepții:

a) dacă în cei 3 ani anteriori depunerii cererii de deschidere a procedurii debitorul a mai beneficiat de procedura concordatului preventiv a cărui îndeplinire a eșuat;

b) se află în situațiile prevăzute la art. 6²;

c) se află în stare de insolvență.

Art. 17

(1) Judecătorul-sindic are următoarele atribuții în procedura concordatului preventiv:

- a) soluționarea cererii de deschidere a procedurii de concordat preventiv;
- b) numirea administratorului concordatar contractat de către debitor;
- c) omologarea, la cererea administratorului concordatar, a planului de restructurare;
- d) verificarea legalității constituirii categoriilor și subcategoriilor de creanțe în vederea exercitării dreptului de vot asupra planului de restructurare;
- e) judecarea contestațiilor potrivit art. 29¹;
- f) dispunerea, prin încheiere, a menținerii sau prelungirii suspendării judiciare a executărilor silite contra debitorilor sau ridicarea suspendării în condițiile prezentului capitol;
- g) soluționarea cererii de închidere a procedurii de concordat;
- h) orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Judecătorul-sindic, trimestrial, analizează și ia act de stadiul procedurii, în baza rapoartelor întocmite de administratorul concordatar, putând stabili, în condițiile legii, și alte obligații în sarcina debitorului.

Art. 18

(1) Cererile formulate în temeiul prezentului titlu se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, părțile fiind citate în termen de 48 de ore de la primirea cererii.

(2) Părțile cu sediul în străinătate sunt citate prin mijloace rapide de comunicare, la sediul sau, după caz, la domiciliul ori reședința cunoscut/cunoscută al/a acestora; în lipsă, citarea se face prin afișare la ușa instanței.

Art. 19

Principalele atribuții ale administratorului concordatar sunt următoarele:

a) întocmește raportul privind starea de dificultate a debitorului;

a¹) justifică, pe baza elementelor incluse în raport, că debitorul nu se află în stare de insolvență;

a²) analizează înscrisurile din care constată creanțele împotriva averii debitorului și întocmește

lista creanțelor cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în: creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a

acestora; creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de planul de restructurare; creanțele în litigiu și tratamentul acestora;

b)elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare;

c)asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază planul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditor ori între creditor;

d)poate solicita judecătorului-sindic verificarea legalității constituirii categoriilor și subcategoriilor de creanțe;

e)convoacă, dacă este cazul, ședințe colective ale creditorilor titulari ai unor creanțe afectate și întocmește procesul-verbal al acestora;

f)supraveghează îndeplinirea obligațiilor asumate de către debitor prin planul de restructurare;

g)întocmește, depune la dosarul cauzei și transmite creditorilor afectați rapoarte trimestriale asupra activității sale și a debitorului;

h)monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea planului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute prin acesta sau care sunt necesare în vederea realizării planului, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent;

i)solicită instanței închiderea procedurii concordatului preventiv;

j)îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul capitol, instituite prin planul de restructurare ori stabilite de judecătorul-sindic.

Art. 20

Onorariul administratorului concordatar contractat se stabilește de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.

Art. 21

Dacă unul sau mai mulți creditor deținând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor afectate de planul de restructurare solicită convocarea creditorilor într-o ședință colectivă, administratorul concordatar este obligat să îi convoace în termen de maximum 5 zile de la data primirii cererii. Convocarea este transmisă creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă și care asigură confirmarea primirii acesteia.

Art. 22

(1) Votul creditorilor concordatari poate fi exercitat și prin corespondență, inclusiv prin mijloace de comunicare rapidă.

(2) O ședință colectivă a creditorilor concordatari poate fi organizată și prezidată de administratorul concordatar, dacă votul asupra planului urmează a se acorda în cadrul unei astfel de ședințe.

(3) La ședințele creditorilor concordatari va putea fi invitat și debitorul.

(4) În cazul în care ședința colectivă a creditorilor se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul concordatar în convocator, procesul-verbal al ședinței va fi semnat doar de reprezentantul administratorului concordatar și va fi comunicat, prin mijloace de comunicare rapidă, tuturor creditorilor care au participat la ședință, inclusiv celor care și-au exercitat votul prin corespondență.

Art. 23

(1) Orice debitor aflat în dificultate, cu excepțiile prevăzute la lit. a), b) și c) ale art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv.

(2) Cererea va cuprinde:

a) raportul administratorului concordatar prin care se analizează starea de dificultate și se justifică faptul că debitorul nu se află în stare de insolvență, însoțit de documentele care au stat la baza analizei administratorului;

b) indicarea administratorului concordatar contractat, documentele care îi atestă acestuia calitatea de practician în insolvență activ și asigurarea profesională valabilă;

c) declarația debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) și b) ale art. 16.

(3) O procedură de concordat preventiv va putea fi deschisă și la cererea unuia sau mai multor creditori care dețin o creanță certă și lichidă, cu condiția obținerii acordului prealabil al debitorului aflat în dificultate. Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) acordul debitorului, exprimat în scris, împreună cu indicarea practicianului ales de acesta;

b) justificarea dificultății, prin raportul administratorului concordatar, fie de către debitor, fie de către creditorul care formulează cererea;

c) declarația debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a), b) și c) ale art. 16.

(4)În cazul în care creditorul are acordul debitorului, dar lipsesc celelalte documente care trebuie să însoțească cererea, judecătorul-sindic poate acorda un termen pentru depunerea acestora.

(5)Judecătorul-sindic, prin încheiere executorie, pronunțată în procedură necontencioasă, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 16, deschide procedura de concordat preventiv și numește administratorul concordatar contractat de către debitor sau, dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite, respinge cererea de deschidere a procedurii. Încheierea se comunică, în vederea efectuării mențiunii, și către registrul în care debitorul este înregistrat.

(6)Încheierea este supusă numai apelului, în termen de 7 zile care curge de la data comunicării pentru debitor și de la data efectuării mențiunii privind deschiderea procedurii de concordat în registrul în care debitorul este înregistrat, pentru orice altă persoană interesată. Apelul se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere.

Art. 24

(1)În termen de 60 de zile de la deschiderea procedurii, administratorul concordatar elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare.

Planul de restructurare trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a)datele de identificare ale debitorului și ale administratorului concordatar;
- b)componenta patrimoniului debitorului, defalcată pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele și pasivele în momentul întocmirii planului de restructurare, valoarea acestora la data întocmirii planului;
- c)analiza situației economice a debitorului, a situației salariaților, precum și o descriere a cauzelor și a nivelului dificultăților debitorului la momentul propunerii planului;
- d)lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:**

- creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora; o creanță afectată a unui creditor cu mai mulți debitori solidari aflați în procedură de concordat va fi înscrisă în lista creanțelor cu valoarea nominală a creanței deținute, cu indicarea gradului de îndeplinire, creditorul având obligația ca, în cazul în care a primit o plată parțială de la un codebitor sau de la un fidejutor, să raporteze orice sumă încasată, în termen de 3 zile de la momentul încasării, lista creanțelor fiind actualizată în mod corespunzător sau, după caz, creanța va fi înscrisă în lista creanțelor numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă;

- creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de planul de restructurare;

e)creanțele în litigiu și tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanțele în litigiu nu echivalează cu recunoașterea dreptului litigios;

f)expunere de motive care explică de ce planul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Această expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul concordatar;

g)măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:

- restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor;

- schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;

- valorificarea unor active ale debitorului;

- valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;

- fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii;

- modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;

h)modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților și modalitățile în care planul va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din inițiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității);

i)bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata planului de restructurare, cu împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;

j)finanțările noi, finanțările intermediare, precum și motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a planului;

k)simularea distribuirilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare a activelor existente în patrimoniul debitorului, întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii, și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin planul de restructurare;

l)testul creditorului privat întocmit potrivit art. 5 alin. (1) pct. 71, în cazul în care, prin plan, se

propun reduceri ale creanței bugetare;

m) programul de plată a creanțelor, raportat la fluxurile financiare și durata planului.

(2) Debitorul se asigură că suma prevăzută în planul de restructurare pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silite, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.

(3) Raportul de evaluare se va întocmi în funcție de ipotezele care stau la baza măsurilor de restructurare preconizate a fi propuse în planul de restructurare, astfel cum au fost indicate de debitor. Raportul poate fi consultat în format electronic de creditorii interesați.

(4) Debitorul are posibilitatea de a include în planul de restructurare creanțele aflate în litigiu, în tot sau în parte, fără ca includerea acestora în planul de restructurare să echivaleze cu recunoașterea dreptului litigios. Creanțele în litigiu vor avea drept de vot cu valoarea inclusă în planul de restructurare.

(5) Dispozițiile art. 133 alin. (5) lit. K și art. 135¹ se aplică corespunzător.

(6) În cazul contractelor a căror scadență depășește termenul prevăzut pentru realizarea planului de restructurare sau al celor pentru care se propun eșalonări de plată în afara acestei perioade, după închiderea procedurii de concordat, acestea vor continua în condițiile agreate de părți.

(7) Termenul maxim pentru implementarea măsurilor stabilite prin planul de restructurare este 48 de luni de la data omologării acestuia prin hotărâre executorie, cu posibilitatea prelungirii acestuia cu 12 luni. În primul an este obligatorie plata a minimum 10% din valoarea creanțelor afectate prin concordat.

(8) Planul de restructurare se comunică de către administratorul concordatar creditorilor ale căror creanțe sunt afectate prin mijloace de comunicare rapidă, care permit dovedirea recepționării documentelor transmise.

(9) Planul de restructurare va fi depus la dosarul cauzei. Despre depunerea și notificarea acestuia se face mențiune în registrul în care este înregistrat debitorul.

(10) Lista creanțelor va avea ca referință data deschiderii procedurii, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii. Aceasta va menționa cel puțin următoarele informații:

a) identificarea creditorului și adresa de contact;

b) valoarea creanțelor;

c) categoriile și, dacă este cazul, subcategoriile în care sunt grupate creanțele în scopul votării concordatului;

d)drepturi de preferință.

Art. 25

(1)De la data deschiderii procedurii de concordat se suspendă de drept toate executările silitе îndreptate împotriva debitorului sau acestea nu încep, indiferent de natura creanței, pe o perioadă de 4 luni. Pe parcursul duratei suspendării se va suspenda și cursul prescripției dreptului de a cere executarea silită.

(2)Pe parcursul perioadei prevăzute la alin. (1) nu se va putea dispune ridicarea măsurii suspendării.

(3)Prin excepție de la prevederile alin. (1), executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept. Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care se dispune suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită.

(4)Suspendarea de drept a executărilor silitе se menține pe o perioadă de maximum 4 luni, dar nu mai târziu de data pronunțării unei hotărâri de omologare a planului de restructurare sau de închidere a procedurii ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de confirmare a acestuia.

(5)Pentru motive temeinice, la cererea debitorului, a unui creditor sau a administratorului concordatar, judecătorul-sindic poate dispune prelungirea măsurii suspendărilor executărilor silitе sau poate acorda o nouă suspendare pentru una sau mai multe perioade determinate. Durata totală a suspendării, cu prelungiri și reînnoiri, nu poate depăși 12 luni de la data deschiderii procedurii de concordat preventiv. Pot constitui motive temeinice, dar nu se limitează la:

- a)s-au înregistrat progrese relevante în negocierile asupra planului de restructurare sau au fost finalizate negocierile și nu a fost confirmat încă planul de restructurare;
- b)nu este adusă o atingere neechitabilă drepturilor creditorilor.

(6)Cererea de prelungire a măsurii suspendării, de acordare a unei noi suspendări, precum și cererea de suspendare prevăzută la alin. (3) teza a doua se judecă în camera de consiliu, de urgență și cu precădere, fără citarea părților, în termen de 48 de ore de la data introducerii cererii.

(7)În cazul în care pronunțarea unei hotărâri de omologare a planului de restructurare de judecătorul-sindic nu intervine în termenul prevăzut la alin. (1), creditorii ale căror executări silitе au fost suspendate pot trece la executarea silită a debitorului, dacă judecătorul-sindic nu a dispus, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, prelungirea suspendării sau o nouă

suspendare, pentru motive temeinice.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), executările silite care nu sunt de natură să pună în pericol restructurarea și pentru care debitorul și-a exprimat acordul vor putea continua, la cererea creditorului adresată judecătorului-sindic în termen de maximum 5 zile de la data încetării suspendării de drept.

(9) Judecătorul-sindic poate ridica suspendarea executărilor silite dispusă potrivit alin. (5), în următoarele cazuri:

a) la cererea creditorilor, când sunt indicii temeinice că planul de restructurare nu este susținut de majoritatea cerută de lege sau când unul sau mai mulți creditori sunt ori ar fi prejudiciați în mod neechitabil de suspendarea executărilor silite;

b) la cererea administratorului concordatar sau a debitorului.

(10) Pe durata suspendării executării silite nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor.

(11) Pe perioada suspendării executărilor silite se suspendă de drept curgerea dobânzilor, penalităților de întârziere și a oricăror altor cheltuieli aferente creanțelor afectate, până la data omologării planului. Ulterior omologării planului de restructurare, regimul acestora va fi cel prevăzut de plan.

Art. 25¹

(1) Suspendarea executărilor silite nu se aplică acordurilor de compensare bilaterală. Cu toate acestea, suspendarea se aplică în cazul executării silite de către un creditor a unei creanțe față de un debitor care rezultă din aplicarea unui acord de compensare bilaterală.

(2) Dispozițiile alin. (1) prima teză nu se aplică în cazul contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcționarea activității debitorului, cu excepția cazului în care astfel de contracte iau forma unei poziții tranzacționate pe o bursă sau pe alte piețe, în așa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piață.

Art. 25²

(1) Până la omologarea planului de restructurare, creditorii nu pot refuza executarea contractelor în derulare esențiale, nu pot rezilia, executa în mod anticipat sau modifica aceste contracte în detrimentul debitorului, pentru creanțe născute anterior intervenirii suspendării executării, exclusiv pentru neplata creanțelor, cu condiția ca debitorul să respecte obligațiile care îi revin în temeiul

acestor contracte care ajung la scadență în cursul suspendării executării silite.

(2) Anterior omologării planului de restructurare, debitorul poate accesa finanțări intermediare, cu aprobarea prealabilă a administratorului concordatar.

Art. 25³

(1) Operatorii economici aflați într-o procedură de concordat preventiv, deschisă înainte de 17 iulie 2022, au dreptul de a solicita prelungirea termenului pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat cu încă 24 de luni.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică operatorilor economici care au mai beneficiat de prelungiri ale concordatului preventiv. Durata totală maximă a derulării concordatului, incluzând prelungirile, va fi de 60 de luni calculate de la data omologării.

(3) Cererea de prelungire a termenului pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat poate fi formulată oricând de către administratorul concordatar, până la dispunerea închiderii procedurii, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va fi însoțită de hotărârea adunării creditorilor concordatari de aprobare a prelungirii.

Art. 25⁴

Creditorii concordatari care au votat împotriva prelungirii concordatului preventiv în condițiile art. 25³ își pot recupera creanța prin orice alte modalități prevăzute de lege.

Art. 25⁵

Începând cu data prelungirii prevăzute la art. 25³ alin. (1), creditorii concordatari care au votat împotriva prelungirii concordatului preventiv în condițiile art. 25³, precum și creditorii neconcordatari vor putea formula cereri de deschidere a procedurii insolvenței față de debitor.

SECȚIUNEA 2: SECȚIUNEA 2: Negocierea, votarea și omologarea planului de restructurare

Art. 26

(1) În vederea exercitării votului creditorilor asupra planului de restructurare, debitorul împreună cu administratorul concordatar poate organiza una sau mai multe ședințe de negociere, colective ori individuale, cu creditorii.

(2) Perioada în care se desfășoară negocierile și se exprimă votul asupra planului de restructurare

nu poate depăși un termen de 60 de zile calendaristice de la data depunerii acestuia. Oricând pe parcursul acestei perioade se poate depune cererea de omologare a planului de restructurare, dacă se obține majoritatea prevăzută de lege.

(3) Dacă, în urma negocierilor purtate, planul de restructurare se impune a fi modificat, administratorul concordatar va comunica creditorilor varianta modificată a acestuia în vederea exercitării dreptului de vot, inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă este cazul. Procedura de vot se reia după fiecare modificare.

(4) Debitorul va consemna rezultatul negocierilor purtate și, dacă este cazul, și votul creditorului afectat într-un înscris semnat de toate părțile implicate. Creditorul afectat poate transmite votul său și printr-un înscris separat. Orice condiționare a votului, abținerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2), judecătorul-sindic poate prelungi perioada negocierilor și a exprimării votului cu maximum 30 de zile, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, pentru situația în care negocierile cu creditorii sunt într-un stadiu suficient de avansat și prezintă perspective rezonabile de acceptare a planului de restructurare propus.

(6) Neaprobarea planului de restructurare în termenul prevăzut la alin. (2), respectiv alin. (5) atrage decăderea debitorului din dreptul de a cere omologarea acestuia.

Art. 27

(1) Planul de restructurare se votează doar de creditorii care dețin creanțe afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând drept de vot asupra acestuia.

(2) În cazul în care, pe durata negocierilor, au fost aduse modificări planului de restructurare, acesta va fi comunicat, de administratorul concordatar, creditorilor afectați în vederea exprimării votului, inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă este cazul, cu cel puțin 10 zile înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 26 alin. (2) sau, după caz, la alin. (5).

(3) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă la adresa menționată în planul de restructurare sau comunicată ulterior. Votul asupra planului modificat în urma negocierilor se exprimă în termenul prevăzut la art. 26 alin. (2) sau, după caz, la alin. (5).

(4) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat un plan de restructurare:

- a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;
- b) creanțele salariale;

- c)creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;
- d)creanțele bugetare;
- e)celelalte creanțe.

(5)În vederea votării planului de restructurare se pot constitui, în cadrul aceleiași categorii de creanțe, una sau mai multe subcategorii aparținând unor creditori cu interese specifice comune, al căror tratament poate fi diferit de la o subcategorie de creanțe la alta. Pentru determinarea intereselor specifice comune, debitorul poate utiliza următoarele criterii care includ, dar nu se limitează la:

- a)natura creanțelor;
- b)natura și rangul cauzelor de preferință;
- c)acțiunile aflate la dispoziția creditorilor titulari în absența procedurii concordatului și gradul de îndestulare a acestor creanțe în ipoteza exercitării acestor acțiuni;
- d)apartenența la un grup de societăți, în sensul prezentei legi.

(6)În vederea votării planului de restructurare se poate constitui categoria creanțelor creditorilor indispensabili.

(7)Un plan de restructurare va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor. În cazul constituirii de subcategorii de creanțe în cadrul unei categorii, categoria se consideră că a votat planul de restructurare dacă acceptarea este realizată de majoritatea absolută din valoarea creanțelor din categoria respectivă.

(8)Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro în anul anterior nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.

(9)Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin. (8), lista creanțelor individualizează fiecare creanță împotriva averii debitorului, iar planul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.

(10)Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați ori se află sub control comun cu debitorul pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la planul de restructurare doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.

Art. 28

(1)După aprobarea planului de restructurare de către creditori, debitorul solicită

judcătorului-sindic, în termen de maximum 3 zile de la încheierea procesului-verbal de aprobare a planului de restructurare, să omologheze planul de restructurare. Cererea de omologare va fi însoțită de următoarele documente:

- a) planul de restructurare, în forma finală votată de creditorii, potrivit prezentei legi;
- b) raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea planului de restructurare;
- c) dovada de primire de către creditorii afectați a planului de restructurare, iar în cazul în care lipsește dovada de primire, dovada transmiterii la sediul menționat în registrele în care sunt înregistrați aceștia/domiciliul acestora;
- d) procesul-verbal de constatare a votului creditorilor și voturile exprimate de aceștia.

(2) În urma analizării cererii de omologare:

A. judecătorul-sindic va admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) planul de restructurare a fost aprobat de creditorii din fiecare categorie de creanțe cu majoritate absolută;
- b) creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor; în cazul constituirii de subcategorii, se aplică prevederile alin. (3);
- c) comunicarea planului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;
- d) în cazul în care există creditorii care nu au votat planul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;
- e) finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a planului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;
- f) planul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;
- g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii și subcategorii de creanțe s-a făcut potrivit prevederilor prezentului capitol;
- h) creanțele propuse a nu face parte din planul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate;

B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), judecătorul-sindic va putea admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. A lit. b)-h);
- b) **planul de restructurare a fost aprobat:**

(i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie de creanțe decât categoria de creanțe prevăzută la art. 27 alin. (4) lit. e);

sau, în caz contrar,

(ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie de creanțe care nu ar primi nicio plată în caz de faliment, sub rezerva ca, în cazul în care pentru cel puțin o categorie de creanțe, prin plan, s-a prevăzut o reducere a cuantumului și/sau a accesoriilor creanței, votul favorabil aparține cel puțin uneia dintre aceste categorii.

c) categoriile de creanțe care nu au votat planul de restructurare sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de creanțe de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 27 alin. (4);

d) planul de restructurare a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțelor afectate.

(3) În cazul constituirii de subcategorii de creanțe potrivit prevederilor art. 27 alin. (5), judecătorul-sindic verifică și dacă:

a) condiția majorității absolute este îndeplinită în categoria de creanțe din care provin subcategoriile;

b) creditorii din subcategorii sunt tratați în mod egal și într-un mod proporțional cu creanța lor;

c) au fost respectate criteriile de constituire a subcategoriilor de creanțe, potrivit art. 27 alin. (5).

(4) Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate astfel încât:

a) niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanțelor sale;

b) titularul unei creanțe afectate care nu votează planul de restructurare nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care planul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în plan;

c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie de creanțe sau, după caz, subcategorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.

(5) Judecătorul-sindic, în procedură necontencioasă, omologhează planul de restructurare prin hotărâre pronunțată în camera de consiliu, în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul concordatar. Cererea de omologare a planului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate. Hotărârea prin care se soluționează cererea

de omologare se comunică debitorului, administratorului concordatar și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de planul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.

(6) Planul de restructurare, aprobat de creditori și omologat de judecătorul-sindic, se comunică creditorilor afectați și creditorilor titulari ai unor creanțe neafectate, prin intermediul administratorului concordatar în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii, și se menționează în registrul în care este înregistrat debitorul.

(7) Modificarea planului de restructurare, inclusiv prelungirea acestuia, se poate face oricând pe parcursul procedurii, fără a se putea depăși durata totală maximă a derulării planului de la omologarea inițială. Modificarea și votarea modificării planului se vor face în aceleași condiții prevăzute pentru întocmirea și votarea planului, în raport de creanțele afectate rămase în sold la data votului. Modificarea planului va trebui să fie omologată de judecătorul-sindic.

Art. 29

(1) De la data pronunțării hotărârii de omologare a planului de restructurare se suspendă de drept executările silite individuale asupra debitorului ce au ca obiect recuperarea unor creanțe afectate și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită creanțelor acestora.

(2) Dobânzile, penalitățile de întârziere și orice alte accesorii aferente creanțelor afectate vor avea tratamentul prevăzut în planul de restructurare omologat.

(3) În cazul în care planul de restructurare omologat prevede reduceri de creanțe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunțării unei hotărâri de judecătorul-sindic prin care se constată îndeplinirea planului de restructurare.

Art. 29¹

(1) Ulterior omologării planului de restructurare printr-o hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditori poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe:

a) inexistente sau fictive;

b) într-un quantum diferit față de întinderea sa;

c) într-o altă categorie de creanțe decât cea corespunzătoare situației sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestația, judecătorul-sindic poate dispune:

a) menținerea hotărârii de omologare, modificarea listei creanțelor potrivit situației juridice astfel stabilite și, cu consimțământul debitorului, modificarea planului de restructurare, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor;

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unei creanțe inexistente sau fictive sau peste quantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra planului de restructurare, conducând la adoptarea unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestația se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină formularea contestației.

(4) Contestația se soluționează de judecătorul-sindic în termen de maximum 15 zile de la data depunerii, urmând a fi citați debitorul, administratorul concordatar, creditorul contestator și creditorul a cărui creanță este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimiterii contestației tuturor părților cu interese contrare în termenul de contestație. Dovada trimiterii contestației se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele către care contestatorul a comunicat contestația, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații.

Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.

(6) Contestația formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea planului de restructurare până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

Art. 30

(1) Creditorul a cărui creanță nu este afectată este obligat ca, anterior demarării oricăror proceduri de executare silită, să notifice debitorul în acest sens. În termen de cel mult 30 de zile de la primirea notificării, debitorul poate derula negocieri referitoare la condițiile de aderare la planul de

restructurare, inclusiv prin stabilirea unor condiții de acordare a unei protecții corespunzătoare, negociere la care creditorul este obligat să participe.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru creanțele bugetare neafectate se aplică procedura medierii prevăzută la art. 230¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și, dacă este cazul, prevederile art. 5² alin. (2).

Art. 31

De la data omologării până la data pronunțării unei hotărâri judecătorești de încetare a procedurii nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor la cererea unui creditor afectat.

Art. 32

Pentru creditorii care dețin creanțe născute după data omologării planului de restructurare și neachitate la scadență, dispozițiile art. 30 se aplică în mod corespunzător.

Art. 33

(1) Dacă un plan de restructurare este omologat de instanța de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acestuia, de la data pronunțării hotărârii de omologare.

(2) Un plan de restructurare omologat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. Planul de restructurare omologat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.

(3) Planul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 71.

(4) După omologare, debitorul își desfășoară activitatea în limitele afacerii sale obișnuite, în condițiile planului de restructurare, sub supravegherea administratorului concordatar.

(5) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a planului de restructurare, administratorul concordatar va comunica creditorilor afectați de planul de restructurare un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a planului de restructurare, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuției de supraveghere, debitorul are obligația de a transmite administratorului concordatar toate informațiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen

de cel mult 15 zile de la data încheierii situațiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informațiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eșuarea planului de restructurare.

SECȚIUNEA 3: Închiderea procedurii concordatului preventiv

Art. 34

(1) Procedura concordatului preventiv se închide prin hotărâre a judecătorului-sindic în următoarele situații:

a) îndeplinirea prevederilor planului de restructurare, la cererea oricărei părți sau a administratorului concordatar. În acest caz, dacă prin planul de restructurare s-au prevăzut reduceri de creanțe, reducerile rămân definitive de la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii;

b) eșuarea îndeplinirii prevederilor planului de restructurare, la cererea:

(i) oricărui creditor, dacă desfășurarea activității debitorului în decursul derulării planului de restructurare aduce pierderi averii sale și nu prezintă perspective rezonabile de menținere a viabilității afacerii;

(ii) unui creditor căruia nu i s-a achitat creanța conform prevederilor planului de restructurare în termen de maximum 60 de zile de la data prevăzută în planul de restructurare pentru plată, dacă părțile nu au încheiat o convenție cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalți creditori;

(iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-și mai îndeplini obligațiile asumate prin planul de restructurare;

c) neîndeplinirii obligației de modificare a planului de restructurare dispusă de judecătorul-sindic sau de instanța de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate;

d) în cazul în care planul de restructurare nu este votat de creditori în termenul de negociere, nu este omologat de judecătorul-sindic sau în cazul în care debitorul consideră că negocierile nu pot conduce la aprobarea unui plan de restructurare.

e) din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate, în situația în care planul de restructurare nu a fost depus în termenul prevăzut de art. 24 alin. (1) și nu a fost formulată o cerere de prelungire a perioadei negocierilor, conform art. 26 alin. (5), sau aceasta nu a fost aprobată de judecătorul-sindic.

(2)Ca urmare a eșuării planului de restructurare potrivit alin. (1) lit. b):

- a)eventualele creanțe reduse renasc la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate ca urmare a plăților efectuate pe durata procedurii concordatului preventiv;
- b)creditorii care au drept la perceperea dobânzilor, majorărilor sau penalităților de orice fel ori cheltuială, numite generic accesorii, suspendate prin planul de restructurare, își pot calcula accesoriile retroactiv pe perioada derulării planului de restructurare.

Art. 35

[textul din Art. 35 din titlul I, capitolul III, secțiunea 3 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 54. din Legea 216/2022]

Art. 36

[textul din Art. 36 din titlul I, capitolul III, secțiunea 3 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 54. din Legea 216/2022]

Art. 37

[textul din Art. 37 din titlul I, capitolul III, secțiunea 3 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 54. din Legea 216/2022]

Art. 37¹

(1)Prevederile prezentului capitol se aplică și societăților parte dintr-un grup, care au formulat o cerere comună de deschidere a procedurii concordatului preventiv. Dispozițiile art. 185 se aplică în mod corespunzător.

(2)În situația prevăzută la alin. (1) se vor forma dosare asociate pentru fiecare societate care a solicitat deschiderea procedurii concordatului preventiv, iar judecătorul-sindic va analiza condițiile deschiderii procedurii pentru fiecare societate în parte.

(3)Fiecare societate va desemna același administrator concordatar, care va întocmi un singur plan de restructurare.

(4)Planul de restructurare va fi comunicat potrivit prevederilor prezentei legi fiecărui creditor afectat al fiecărei societăți.

(5)Îndeplinirea condițiilor de vot va fi verificată de judecătorul-sindic în fiecare dosar asociat. Neîndeplinirea condițiilor de vot pentru una dintre societăți va conduce la respingerea cererii de omologare a planului de restructurare.

(6) Omologarea planului de restructurare va fi făcută de judecătorul-sindic în cadrul dosarului societății-mamă sau, dacă față de aceasta nu s-a deschis procedura, în cadrul primului dosar înregistrat, printr-o singură încheiere executorie, ce poate fi atacată cu apel, în condițiile prezentului titlu.

(7) Prevederile cap. III se aplică, în mod corespunzător, în măsura compatibilității, și grupului de societăți.

TITLUL II: Procedura insolvenței

CAPITOLUL I: Dispoziții comune

SECȚIUNEA 1: Aspecte generale

Art. 38

(1) Procedura generală prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor prevăzuți la art. 3, cu excepția celor cărora li se aplică procedura simplificată.

(2) Procedura simplificată prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

a) [textul din Art. 38, alin. (2), litera A. din titlul II, capitolul I, secțiunea 1 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 56. din Legea 216/2022]

b) [textul din Art. 38, alin. (2), litera B. din titlul II, capitolul I, secțiunea 1 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 56. din Legea 216/2022]

c) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

1. nu dețin niciun bun în patrimoniul lor;
2. documentele contabile nu pot fi găsite;
3. societatea nu mai are organe de administrare sau acestea nu mai pot funcționa;
4. nu mai sunt îndeplinite condițiile referitoare la sediul social/profesional;

d) persoane juridice dizolvate voluntar, judiciar sau de drept, anterior formulării cererii introductive, chiar dacă lichidatorul judiciar nu a fost numit sau, deși numit, mențiunea privitoare la numirea sa nu a fost înscrisă în registrul comerțului;

e) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment;

f) orice persoană care desfășoară activități specifice profesioniștilor, care nu a obținut autorizarea cerută de lege pentru exploatarea unei întreprinderi și nu este înregistrată în registrele speciale de publicitate; aplicarea prezentei legi față de aceste persoane nu exclude sancțiunile aplicabile pentru lipsa autorizării sau înregistrării respectivei persoane.

Art. 39

- (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau de lichidatorul judiciar, vor fi suportate din averea debitorului.
- (2) Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziții emise de debitor sau, după caz, de administratorul judiciar, iar în cursul falimentului, de lichidatorul judiciar.
- (3) Disponibilitățile bănești vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.
- (4) În lipsa disponibilităților în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plățile urmând a fi făcute potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza unui buget previzionat.
- (5) În cadrul adunării creditorilor, administratorul judiciar va putea solicita creditorilor avansarea sumelor necesare continuării procedurii.
- (6) În scopul și în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură, oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidități în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esențiale pentru reorganizare, și va proceda la valorificarea de urgență, pornind de la valoarea de piață a acestora, sau, în cazuri excepționale, temeinic justificate, la minim valoarea de lichidare, stabilite de un evaluator autorizat. Până la desemnarea comitetului creditorilor, decizia de valorificare aparține administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Propunerea de valorificare, inclusă în raportul prevăzut la art. 59 alin. (1), care se depune la dosarul cauzei și se publică în extras în BPI, poate fi contestată de orice parte interesată în termen de 3 zile de la data publicării extrasului raportului în BPI. După desemnarea comitetului creditorilor, valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2).
- (7) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi susținut de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției, precum și din preluarea a 2,0% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de

insolvență, inclusiv din fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).

(8) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite cu prioritate în momentul existenței disponibilului în contul debitorului. Sumele plătite din fondul de lichidare pentru cheltuielile de procedură sunt considerate avansuri și vor fi restituite de către practicianul în insolvență din averea debitoarei la momentul existenței lor.

(9) Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România va comunica Oficiului Național al Registrului Comerțului și instanțelor judecătorești pe lângă care funcționează registrul societăților agricole, respectiv registrul asociațiilor și fundațiilor, numărul contului și unitatea la care acesta este deschis și orice modificări ulterioare ale acestuia.

SECȚIUNEA 2: Organele care aplică procedura. Participanții la procedură

SUBSECȚIUNEA 0:

Art. 40

(1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea, în condițiile legii, a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Art. 40¹

(1) Pentru toate cererile, contestațiile, acțiunile întemeiate pe dispozițiile prezentului titlu, întâmpinările, precum și toate actele depuse în dovedirea pretențiilor formulate, titularul acestora va depune și dovada comunicării lor debitorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului și/sau comitetului creditorilor după caz, în forma și termenele prevăzute de lege. În cazul în care legea prevede comunicarea către toți creditorii procedurii, atunci aceasta se va realiza de către instanța de judecată prin BPI.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) atrage aplicarea unei amenzi judiciare potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare. Limitele amenzilor judiciare prevăzute la art. 187 din Legea nr. 134/2010, cu modificările și completările ulterioare, se dublează.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și la soluționarea căilor de atac formulate în temeiul prezentului titlu.

SUBSECȚIUNEA 1: § 1. Instanțele judecătorești

Art. 41

(1) Toate procedurile prevăzute de prezentul capitol, cu excepția apelului, sunt de competența tribunalului sau, dacă este cazul, a tribunalului specializat în a cărui circumscripție debitorul și-a avut sediul social/profesional cel puțin 6 luni anterior datei sesizării instanței. Dacă în cadrul tribunalului a fost creată o secție specială de insolvență, acesteia îi aparține competența pentru derularea procedurilor prevăzute de prezenta lege.

*) Prin Decizia nr. 17/2020, Înalta Curtea de Casație și Justiție stabilește că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, competența materială de soluționare a contestațiilor privind executarea silită începută de creditorii bugetari în temeiul dispozițiilor art. 143 alin. (1) teza finală din Legea nr. 85/2014 aparține judecătorului-sindic învestit cu procedura de insolvență în care se formulează respectivele contestații, potrivit art. 45 alin. (1) lit. r) și alin. (2) din Legea nr. 85/2014.

(2) Sediul social/profesional al debitorului este cel cu care figurează acesta în registrul în care este înregistrat. În cazul în care sediul a fost schimbat cu mai puțin de 6 luni anterior depunerii cererii de deschidere a procedurii insolvenței, sediul social/profesional al debitorului este cel cu care acesta figura în registrul în care acesta era înregistrat.

(3) Tribunalul, legal învestit cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenței potrivit alin. (1), rămâne competent să soluționeze cauza, indiferent de schimbările ulterioare de sediu al debitorului.

(4) Toate cererile, contestațiile, acțiunile întemeiate pe dispozițiile prezentului capitol se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă cu privire la judecata în primă instanță, cu mențiunea că termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 15 zile de la comunicare, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluție, în termen de maximum 5 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluției. În ceea ce privește cererile de

deschidere a procedurii de insolvență ori în alte cazuri în care legea prevede termene speciale se va ține cont de aceste termene speciale. În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenței nu sunt aplicabile dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind regularizarea cererii.

(5) În litigiile care au fost promovate în temeiul dreptului comun, după deschiderea procedurii insolvenței citarea debitorului se va face la sediul acestuia și la sediul administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

Art. 42

(1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin BPI. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor către participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă coroborate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE) nr. 1.393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1.348/2000 al Consiliului, după caz. BPI va fi realizat în formă electronică. Acoperirea cheltuielilor de publicare a BPI se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezentul capitol vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Creditorii care nu au fostificați potrivit prevederilor art. 99 alin. (3) sunt considerați de drept în termenul de depunere a cererilor de admitere a creanțelor, prin depunerea unei cereri de admitere la masa credală și vor prelua procedura în stadiul în care se afla în momentul înscrierii lor la masa credală.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima citare și comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi,

ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă și prin BPI. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în BPI.

(5)În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul-sindic va comunica Autorității pentru Supraveghere Financiară hotărârea de deschidere a procedurii.

(6)Formatul și conținutul-cadru ale actelor care se publică în BPI și ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și sunt utilizate în mod obligatoriu de toți participanții la procedură.

(7)Notificările, cu excepția cazului în care sarcina notificării aparține altor organe care aplică procedura, și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz.

(8)Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art. 100 ori la art. 146 sau 147, după caz, și nu vor mai fi citați.

(9)În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează BPI.

(10)Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în BPI înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.

Art. 43

(1)Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic. Hotărârile curții de apel sunt definitive.

(2)Termenul de apel este de 7 zile de la comunicarea hotărârii realizată prin publicare în BPI, dacă prin lege nu se prevede altfel. Apelul va fi judecat de complete specializate, de urgență. Citarea apelanților, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a intimaților în apel și comunicarea deciziilor pronunțate se fac prin BPI. Instanțele judecătorești vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în BPI. Procedura va fi considerată îndeplinită dacă citația se publică cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data stabilită pentru înfățișare. În vederea soluționării apelului se trimit la curtea de apel, în copie certificată, de greșierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic în cazul în care apelul privește o hotărâre a judecătorului-sindic pentru care nu s-a format

dosar asociat. În cazul în care instanța de apel consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate, prin rezoluția la primirea cererii de apel sau prin încheiere în cursul soluționării apelului, să le depună în copie certificată sau le va solicita jucătorului-sindic.

(3)Apelul se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele derogări: termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 10 zile de la comunicarea cererii și a motivelor de apel, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluție, în termen de maximum 3 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluției.

(4)Prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, apelul nu suspendă executarea hotărârilor judecătorului-sindic.

(5)Următoarele hotărâri ale judecătorului-sindic vor putea fi suspendate de instanța de apel:

- a)sentiința de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului;
- b)sentiința prin care se decide intrarea în procedura simplificată;
- c)sentiința prin care se decide intrarea în faliment;
- d)sentiința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe;
- e)sentiința de soluționare a contestațiilor împotriva măsurilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar;
- f)încheierea prin care s-a confirmat practicianul în insolvență;
- g)încheierea prin care a fost înlocuit practicianul în insolvență;
- h)sentiința prin care s-au soluționat acțiunile în anulare prevăzute la art. 117-122.

(6)Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în același dosar de insolvență.

(7)Curtea de apel investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, pentru deschiderea procedurii insolvenței.

*) Prin Decizia nr. 4/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și stabilește că în aplicarea dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. a) și art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 coroborate cu prevederile art. 480 alin. (2) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins o cerere de trecere a debitorului la procedura falimentului sau prin care confirmă un plan de reorganizare, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, cu dispoziție obligatorie de trecere a debitorului în faliment.

Art. 44

Repartizarea cauzelor, având ca obiect procedura prevăzută de prezentul titlu, judecătorilor desemnați ca judecători-sindici se realizează în mod aleatoriu, în sistem informatizat, potrivit art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SUBSECȚIUNEA 2:§ 2. Judecătorul-sindic

Art. 45

(1)Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a)pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței și, după caz, de intrare în faliment, atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;

*) Prin Decizia nr. 4/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și stabilește că în aplicarea dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. a) și art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 coroborate cu prevederile art. 480 alin. (2) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins o cerere de trecere a debitorului la procedura falimentului sau prin care confirmă un plan de reorganizare, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, cu dispoziție obligatorie de trecere a debitorului în faliment.

b)judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;

c)judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;

d)desemnarea motivată, după verificarea eventualelor incompatibilități, prin sentința de deschidere a procedurii, după caz, a administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu, solicitat de creditorul care a depus cererea de deschidere a procedurii ori de către debitor, dacă cererea îi aparține acestuia. În lipsa unei astfel de propuneri făcute de către debitor sau de către oricare dintre creditorii, desemnarea se va face dintre practicienii în insolvență

înscrisi în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, care și-au depus ofertă la dosar. Dacă nu s-a depus nicio ofertă, va desemna aleatoriu pe oricare dintre practicienii în insolvență înscrisi în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România. În cazul în care atât debitorul, cât și creditorul au solicitat desemnarea câte unui administrator judiciar/lichidator judiciar va avea prevalență cererea creditorului. Dacă creditorii solicită a fi desemnați administratori judiciari/lichidatori judiciari diferiți, judecătorul-sindic va desemna motivat pe unul dintre cei propuși de aceștia. Desemnarea se va face pentru administrarea procedurii până la confirmarea acestuia în condițiile legii. Totodată, judecătorul-sindic va fixa onorariul în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă;

e) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar desemnat de adunarea creditorilor ori de creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor.

Dacă nu există contestații asupra legalității hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se face în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de 5 zile de la sesizarea judecătorului-sindic;

f) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4);

f¹) desemnarea primului comitet al creditorilor și confirmarea, prin încheiere, a comitetului creditorilor desemnat de adunarea creditorilor;

g) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;

h) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvență, potrivit art. 169, sau sesizarea organelor de urmărire penală atunci când există date cu privire la săvârșirea unei infracțiuni;

i) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar pentru anularea unor acte ori operațiuni frauduloase, potrivit prevederilor art. 117-122 și a acțiunilor în nulitatea plăților sau operațiunilor efectuate de către debitor, fără drept, după deschiderea procedurii;

j) judecarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor sau ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar;

k) **confirmarea planului de reorganizare, după votarea lui de către creditori;**

*) Prin Decizia nr. 28/2022, Înalta Curte de Casație și Justiție admite sesizarea în vederea

pronunțării unei hotărâri prealabile și stabilește că dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că judecătorul-sindic poate confirma un plan de reorganizare numai în măsura în care există o hotărâre de aprobare de către adunarea creditorilor a respectivului plan de reorganizare.

l) soluționarea cererii administratorului judiciar sau a creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară și de intrare în faliment;

m) soluționarea contestațiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului judiciar;

n) judecarea acțiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

o) judecarea cererilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situațiile în care nu se poate lua o hotărâre în ședințele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora având aceeași ordine de zi;

*) Prin Decizia nr. 28/2022, Înalta Curte de Casație și Justiție admite sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și stabilește că dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că judecătorul-sindic poate confirma un plan de reorganizare numai în măsura în care există o hotărâre de aprobare de către adunarea creditorilor a respectivului plan de reorganizare.

p) dispunerea convocării adunării creditorilor, cu o anumită ordine de zi;

q) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii;

r) orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului judiciar și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului judiciar sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale ale administratorului judiciar, lichidatorului judiciar sau debitorului care și-a păstrat dreptul de administrare pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii, prin organele acestora.

*) Prin Decizia nr. 17/2020, Înalta Curtea de Casație și Justiție stabilește că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 45 alin. (2) teza I din Legea nr. 85/2014 privind procedurile

de prevenire a insolvenței și de insolvență, competența materială de soluționare a contestațiilor privind executarea silită începută de creditorii bugetari în temeiul dispozițiilor art. 143 alin. (1) teza finală din Legea nr. 85/2014 aparține judecătorului-sindic investit cu procedura de insolvență în care se formulează respectivele contestații, potrivit art. 45 alin. (1) lit. r) și alin. (2) din Legea nr. 85/2014.

Art. 46

- (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel.
- (2) Dispozițiile art. 42 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudecării, după anularea hotărârii în apel.
- (3) Hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic vor fi motivate de acesta în termen de 20 de zile de la data pronunțării hotărârii.

SUBSECȚIUNEA 3: § 3. Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 47

- (1) Adunarea creditorilor va fi convocată și prezidată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dacă prezenta lege sau judecătorul-sindic nu dispune altfel. Secretariatul ședințelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.
- (2) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în cazurile prevăzute expres de prezenta lege și ori de câte ori este necesar.
- (3) Adunarea creditorilor va putea fi convocată și de comitetul creditorilor sau de către creditorii deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot. În această situație, dacă administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar refuză să prezideze adunarea creditorilor ori nu se prezintă la data și locul convocării, aceasta va fi prezidată de președintele comitetului creditorilor ori, în lipsă, de creditorul care a cerut convocarea, reprezentat sau asistați de un avocat ori de un consilier juridic. În acest caz, convocarea și orice alte documente și informații aferente acesteia vor fi comunicate de urgență administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Procesul-verbal întocmit va fi transmis spre publicare în BPI în termen de 3 zile de către persoana care a prezidat adunarea.

Art. 48

- (1) Convocarea creditorilor se realizează prin publicare în BPI cu cel puțin 5 zile anterior ținerii

ședinței și trebuie să cuprindă ordinea de zi a acesteia. Convocatorul se depune la BPI cu 3 zile înainte de data la care trebuie efectuată publicarea.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor și aceștia sunt de acord cu introducerea chestiunii respective pe ordinea de zi a ședinței.

(3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți cu procură specială sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

(4) Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care își exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic semnat cu o semnătură electronică calificată sau, după caz, cu o semnătură electronică avansată creată cu un certificat pentru semnătură electronică emis de o autoritate sau o instituție publică din România poate fi comunicat prin orice mijloace, până în ziua și la ora fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar.

(5) La ședințele adunării creditorilor, salariații debitorului vor putea fi reprezentați de un delegat din rândul acestora, care va vota pentru întreaga valoare a creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești ce li se cuvin.

(6) Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. În cazul în care ședința adunării creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator, care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al adunării. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/ lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.

(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se

consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor sau ale căror voturi nu au fost consemnate în procesul-verbal întocmit. Hotărârea, cu excepția celei prin care a fost desemnat, poate fi atacată, pentru motive de nelegalitate, și de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 7 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a creditorilor. Citarea părților și comunicarea actelor către aceștia se fac prin BPI.

Art. 49

(1) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor au loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil manifestat expres al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente cu drept de vot. Votul condiționat este considerat vot negativ. Sunt considerați prezenți și creditorii care au votat valabil prin corespondență.

(2) Calculul valorii totale a creanțelor prevăzute la alin. (1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la:

- a) ulterior publicării în BPI a tabelului preliminar și până la publicarea în BPI a tabelului definitiv, valoarea creanțelor verificate și acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;
- b) ulterior publicării în BPI a tabelului definitiv și până la confirmarea unui plan de reorganizare sau, în cazul neconfirmării planului, până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;
- c) ulterior confirmării planului de reorganizare și până la deschiderea procedurii de faliment, potrivit cuantumului cuprins în programul de plăți, modificat în urma stingerii creanțelor achitate în plan;
- d) după deschiderea procedurii de faliment până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din tabelul definitiv așa cum acesta a fost modificat în urma stingerii creanțelor;
- e) ulterior publicării în BPI a tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(3)În cazul în care, ulterior adoptării hotărârii adunării creditorilor, se constată, prin hotărâre definitivă, că votul a fost viciat prin introducerea sau eliminarea unei creanțe pentru care titularul acesteia solicitase înscrierea în tabelul de creanțe și dacă votul astfel viciat ar fi putut conduce la adoptarea unei alte hotărâri, adunarea creditorilor se reconvoacă cu aceeași ordine de zi. În cazul în care noua hotărâre a adunării creditorilor este diferită față de cea inițială, judecătorul-sindic poate decide desființarea în tot ori în parte a actelor sau operațiunilor încheiate în temeiul hotărârii inițiale.

(4)În cazurile privind creditorii ale căror creanțe au fost stinse total sau parțial se va proceda la o modificare corespunzătoare a tabelului de creanțe, după caz. Odată cu convocatorul adunării creditorilor se va publica și tabelul de creditori actualizat cu sumele stinse în timpul procedurii. Odată cu contestarea procesului-verbal al adunării, creditorii vor putea contesta în aceleași termene și condiții și tabelul astfel publicat.

Art. 50

(1)Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3, 5 sau 7 creditori, dintre cei cu drept de vot, cu creanțele beneficiind de cauze de preferință, creanțele salariale, creanțele bugetare și chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă, din cauza numărului mic de creditori, judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuțiile comitetului vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

(2)Desemnarea se va face, prin încheiere, după întocmirea tabelului preliminar de creanțe.

(3)Pentru necesitățile procedurii, judecătorul-sindic va desemna, pe baza propunerii creditorilor, un președinte al comitetului creditorilor. comitetul creditorilor va fi citat în persoana președintelui astfel desemnat, iar în lipsă, prin oricare dintre membrii comitetului creditorilor.

(4)În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor alege un comitet format din 3, 5 sau 7 creditori, dintre primii 20 de creditori cu drept de vot, dintre cei deținând creanțe ce beneficiază de cauze de preferință, creanțe salariale, creanțe bugetare și creanțe chirografare, cele mai mari în ordinea valorii și care se oferă voluntar, selecția fiind efectuată prin întrunirea acestor criterii cumulative pe baza celui mai mare procentaj de vot din valoarea creanțelor prezente. Comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5)Dacă nu se va obține majoritatea necesară, se va menține comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic. La propunerea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sau a celorlalți membri ai comitetului creditorilor, judecătorul-sindic va consemna, prin încheiere,

modificarea componenței acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la alin. (4) să fie respectate în toate fazele procedurii.

(5¹) Nu va putea fi desemnat în calitate de membru în comitetul creditorilor mai mult de un creditor care face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 42² lit. a)-c) și f), iar acesta nu va putea deține calitatea de președinte.

(5²) Creditorul care face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 42² lit. a)-c) și f) are obligația de a informa administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în legătură cu raportul său cu debitorul. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar verifică încadrarea unui creditor în categoria persoanelor strâns legate de debitor prin consultarea registrului comerțului, registrului beneficiarilor reali, precum și registrului acționarilor societății debitoare, ținut de aceasta sau de o societate independentă, și informează judecătorul-sindic și adunarea creditorilor convocată pentru desemnarea comitetului creditorilor, iar ulterior desemnării informează creditorii și judecătorul-sindic de îndată ce constată calitatea de persoană strâns legată de debitor, în sensul art. 5 alin. (1) pct. 42² lit. a)-c) și f), a unui membru al comitetului creditorilor.

(5³) Dacă în termenul stabilit la art. 48 alin. (8), hotărârea adunării creditorilor nu este contestată, judecătorul-sindic va verifica întrunirea condițiilor legale și va confirma, prin încheiere, comitetul propus de creditori.

(6) În cursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 51

(1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuții:

- a) să analizeze situația debitorului și să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse;
- b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul judiciar care dorește să fie desemnat de către creditori în dosar condițiile numirii;
- c) să ia cunoștință de rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, să le analizeze și, dacă este cazul, să formuleze contestații la acestea;
- d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri;

e) să solicite ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acțiuni pentru anularea unor acte sau operațiuni frauduloase, făcute de debitor în dauna creditorilor, potrivit prevederilor art. 117 alin. (1), atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar.

(2) Comitetul creditorilor se întrunește ori de câte ori este necesar, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz, ori la cererea oricărui membru al comitetului creditorilor. Comunicarea și votul se vor putea efectua prin orice mijloc care asigură transmiterea textului și confirmarea primirii acestuia.

(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/ lichidatorului judiciar și vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate. În cazul în care ședința comitetului creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al comitetului. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data comitetului creditorilor.

(4) Deciziile comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al comitetului creditorilor se află, din cauza interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanți la procedură, acesta se va abține de la vot, sub sancțiunea anulării deciziei comitetului creditorilor, dacă fără votul său nu s-ar fi întrunit majoritatea cerută. În astfel de cazuri, anularea deciziei nu exclude răspunderea creditorului demonstrat a se fi aflat în conflict de interese, pentru prejudiciile create averii debitorului printr-o asemenea faptă.

(6) Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestație la judecătorul-sindic, în termen de 7 zile de la data publicării procesului-verbal al comitetului creditorilor în BPI.

(7) În cazul în care un membru al comitetului creditorilor votează repetat în situație de conflict de

interese ori în cazul lipsei repetate nejustificate de la ședințele comitetului creditorilor, precum și, în cazul în care se constată, ulterior desemnării, că un membru al comitetului creditorilor face parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 42² lit. a)-c) și f), la cererea oricărui creditor sau a administratorului judiciar, judecătorul-sindic îl va înlocui pe respectivul membru al comitetului creditorilor, în mod provizoriu, urmând ca adunarea creditorilor să îl confirme pe cel provizoriu sau să aleagă un alt membru, potrivit criteriilor prevăzute la art. 50 alin (4).

SUBSECȚIUNEA 4:§ 4. Administratorul special

Art. 52

(1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociațiilor/membrilor debitorului va desemna, pe cheltuiala acestora, administratorul special.

(2) Nu poate fi desemnată ca administrator special o persoană fizică sau juridică care are și calitatea de creditor.

Art. 53

(1) Adunarea generală a acționarilor, asociațiilor sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 10 zile de la notificarea deschiderii procedurii de către administratorul judiciar/lichidatorul provizoriu.

(2) Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. Dacă adunarea asociațiilor/acționarilor/membrilor, convocată potrivit alin. (1), nu desemnează un administrator special, debitorului i se va ridica dreptul de administrare, dacă acesta nu a fost deja ridicat, iar debitorul, respectiv asociații/acționarii/membrii sunt decăzuți din drepturile recunoscute de procedură și care sunt exercitate prin administrator special.

(3) Dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluționarea acțiunilor prevăzute la art. 117-122 ori a celor rezultând din nerespectarea art. 84, debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exercițiul funcțiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-sindic în camera de consiliu și fără citarea părților. În cazul în care ulterior adunarea generală a asociațiilor/acționarilor/membrilor alege un administrator special, acesta va prelua procedura în stadiul în

care se găsește la data desemnării.

Art. 54

Mandatul administratorilor statutari încetează de la data ridicării dreptului de administrare sau de la data desemnării administratorului special. Încetarea mandatului impune obligația predării gestiunii.

Art. 55

După deschiderea procedurii și numirea administratorului special, adunarea generală a acționarilor/asociaților/membrilor își suspendă activitatea și se va putea întruni, la convocarea administratorului judiciar, în cazurile expres și limitativ prevăzute de prezenta lege.

Art. 56

(1) Administratorul special are următoarele atribuții:

- a) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 117-122 ori a celor rezultând din nerespectarea art. 84;
- b) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege;
- c) propune un plan de reorganizare;
- d) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului, doar în situația în care nu i s-a ridicat debitorului dreptul de administrare;
- e) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și situația financiară de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiilor și aprobarea raportului;
- f) primește notificarea închiderii procedurii.

(2) După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care îi conduce și activitatea de afaceri, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților/membrilor.

SUBSECȚIUNEA 5: § 5. Administratorul judiciar

Art. 57

(1) Practicienii în insolvență interesați vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va putea arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane, precum și experiența

generală sau specifică necesare preluării dosarului și bunei administrări a cazului. În cazul în care debitorul, respectiv creditorul/creditorii nu au formulat propuneri și nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România.

(2) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i cu aceeași majoritate și onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea creanțelor cu drept de vot pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i cu aceeași majoritate și onorariul. În această din urmă situație nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima ședință a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât și stabilirea onorariului acestuia.

(3) Creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, cel mai târziu la data primei ședințe a adunării creditorilor având ca ordine de zi confirmarea/desemnarea administratorului/lichidatorului judiciar, să desemneze un administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu și să îi stabilească onorariul.

(4) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor în acest sens, cu votul a mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot, îl poate înlocui pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, pentru motive temeinice. Înlocuirea se judecă în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor. Împotriva încheierii se poate formula apel în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) În orice moment al procedurii, la cererea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, pentru motive bine justificate, judecătorul-sindic poate încuviința înlocuirea acestuia, în urma

analizei cererii. În acest caz, judecătorul-sindic va desemna un alt administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în condițiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. d).

(6) Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) și (3), în termen de 5 zile de la data publicării acesteia în BPI. Judecătorul va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator judiciar.

(7) Dacă în termenul stabilit la alin. (6) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditorii sau de creditorul ce deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute de lege, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin încheierea sau, după caz, sentința de deschidere a procedurii.

(8) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență, potrivit legii.

(9) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării calității sale.

(10) Este interzis administratorului judiciar, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

(11) Practicianul în insolvență, în calitatea sa de organ care aplică procedura, nu va putea fi sancționat sau obligat la plata oricăror cheltuieli de judecată, amenzi, daune sau oricăror altor sume, de către instanța de judecată sau de altă autoritate, pentru fapte sau omisiuni imputabile debitorului.

(12) Dacă adunarea creditorilor a infirmat administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, înainte de a-i fi stabilit onorariul, pentru activitatea desfășurată până la data infirmării onorariul va fi stabilit de către judecătorul-sindic în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Din suma aprobată se va scădea onorariul aprobat cu titlu provizoriu prin hotărârea judecătorească privind desemnarea, dacă a fost încasat.

(13) În cazul desființării pentru orice motive a hotărârii de deschidere a procedurii, instanța care va desființa hotărârea va decide asupra onorariului practicianului, aplicându-se corespunzător alin. (2), iar plata acestui onorariu și a cheltuielilor de procedură va fi suportată de pârât sau de reclamant, potrivit reglementărilor privitoare la cheltuielile de judecată din Codul de procedură civilă.

(14) În cazul în care adunarea creditorilor confirmă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dar nu aprobă oferta de onorariu a acestuia, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea accepta onorariul votat de către creditorii sau va reconvoca adunarea într-un termen de maximum 30 de zile pentru negocierea cu creditorii și discutarea onorariului. În cazul în care nici la această adunare oferta administratorului judiciar/lichidatorului judiciar nu va fi acceptată de către creditorii, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea declara că se retrage. În caz de renunțare, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va convoca o nouă adunare în termen de maximum 30 de zile, în vederea desemnării noului administrator judiciar/lichidator judiciar. Dacă în cadrul acestei adunări nu se desemnează un alt administrator judiciar/lichidator judiciar, președintele comitetului creditorilor sau, dacă nu a fost constituit, un creditor desemnat de adunarea creditorilor va solicita judecătorului-sindic desemnarea unui administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în termen de maximum 5 zile de la data adunării. Judecătorul-sindic va numi un administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu în termen de 5 zile de la sesizare, în cameră de consiliu. Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 58

(1) Principalele atribuții ale administratorului judiciar, în cadrul prezentului titlu, sunt:

a) examinarea situației economice a debitorului și a documentelor depuse potrivit prevederilor art. 67 sau 74, după caz, și întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în cadrul procedurii generale și supunerea acelui raport aprobării judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 20 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea eventualelor indicii sau elemente preliminare privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă și cu privire la existența premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile prevederilor art. 169-173, precum și asupra posibilității reale de reorganizare a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și depunerea la dosarul cauzei, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

- b¹) evaluarea periodică a menținerii posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu mai permit reorganizarea și, în acest caz, va propune intrarea în faliment;
- c) întocmirea actelor prevăzute la art. 67 alin. (1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;
- d) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului prevăzut la lit. a);
- e) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;
- f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale și la condițiile de efectuare a plăților din contul averii debitorului;
- g) convocarea, prezidarea și asigurarea secretariatului ședințelor adunării creditorilor sau ale acționarilor, asociațiilor ori membrilor debitorului persoană juridică;
- h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor sau operațiunilor frauduloase ale debitorului, încheiate în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;
- i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile de procedură;
- j) denunțarea unor contracte încheiate de debitor;
- k) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parțiale a creanțelor, precum și întocmirea tabelor de creanțe;
- l) încasarea creanțelor, urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii, formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;
- m) încheierea de tranzacții, descărcarea de obligații, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale, cu condiția confirmării acestor operațiuni de către judecătorul-sindic;
- n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

- o) inventarierea bunurilor debitorului;
- p) dispunerea evaluării bunurilor debitorului, astfel încât aceasta să fie realizată până la data stabilită pentru depunerea tabelului definitiv al creanțelor;
- q) transmiterea spre publicare în BPI a unui anunț cu privire la depunerea la dosar a raportului de evaluare, în termen de două zile de la depunere.

(2) Judecătorul-sindic poate stabili în sarcina administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuții în afara celor prevăzute la alin. (1), cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia.

Art. 59

(1) Administratorul judiciar va depune lunar un raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, inclusiv cele legate de urmărirea operațiunilor efectuate în baza avizului prealabil, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum și, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii. În raport se vor include informații privind respectarea obligațiilor fiscale, referitoare la obținerea sau necesitatea actualizării autorizărilor/autorizațiilor pentru desfășurarea activității, a actelor de control încheiate de organe de control și onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalității de calcul al acestuia.

(2) Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.

(3) La fiecare 120 de zile, judecătorul-sindic va analiza și se va pronunța asupra stadiului continuării procedurii, printr-o rezoluție, prin care va putea pune în sarcina administratorului judiciar anumite măsuri și va acorda un termen administrativ de control sau de judecată, după caz.

(4) În ipoteza în care există cereri cu caracter contencios sau necontencios, precum și în ipoteza în care judecătorul-sindic consideră necesar, acesta va dispune citarea de urgență a persoanelor interesate și a administratorului judiciar, pentru soluționarea cererilor sau pentru dispunerea măsurilor care se impun.

(5) Debitorul persoană fizică, administratorul special al debitorului persoană juridică, oricare dintre creditorii, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație împotriva măsurilor

luate de administratorul judiciar.

(6)Contestația trebuie să fie depusă în termen de 7 zile de la publicarea în BPI a extrasului prevăzut la alin. (2).

(7)Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 15 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar și a comitetului creditorilor, putând, la cererea contestatorului, să suspende executarea măsurii contestate. Suspendarea se judecă în camera de consiliu, de îndată, fără citarea părților.

(8)Onorariul administratorului judiciar va fi plătit în baza procesului-verbal al adunării creditorilor prin care s-a stabilit cuantumul acestuia, în baza deciziei publicate în BPI sau pe baza hotărârii judecătorești pentru cazurile în care a fost stabilit onorariul provizoriu de către judecătorul-sindic.

Art. 60

(1)În cazul în care administratorul judiciar desemnat prin încheiere pronunțată în camera de consiliu fără citarea părților, refuză numirea, acesta are obligația de a notifica instanța, în termen de 5 zile de la comunicarea numirii. Judecătorul-sindic va sancționa cu amendă judiciară de la 500 lei la 1.000 lei necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice. Judecătorul-sindic va lua act de refuzul practicianului în insolvență, și va desemna un alt practician în insolvență în calitate de administrator judiciar provizoriu. În cazul în care debitorul, respectiv creditorii nu au formulat propuneri și nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România.

(2)Judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește ori îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(3)Dacă prin fapta prevăzută la alin. (2) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

(4)În cazul amenzilor prevăzute la alin. (1) și (2), respectiv al despăgubirii prevăzute la alin. (3), se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile art. 190 și 191 din Codul de procedură civilă.

Art. 61

În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de

specialitate precum avocați, experți contabili, evaluatori autorizați sau alți specialiști. Numirea și nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi plătite din averea debitoarei sau se vor supune standardelor de cost stabilite de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care se vor remunera din fondul de lichidare constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4).

Art. 62

(1) Administratorul judiciar, precum și oricare dintre creditorii pot formula obiecțiuni împotriva rapoartelor de evaluare întocmite în cauză.

(2) Obiecțiunile se formulează în termen de maximum 5 zile de la publicarea în BPI a unui anunț cu privire la depunerea raportului de evaluare la dosarul cauzei.

(3) Judecătorul-sindic va soluționa obiecțiunile în termen de maximum 15 zile de la înregistrarea lor, cu citarea celui care a formulat obiecțiunile, a administratorului judiciar și a membrilor comitetului creditorilor.

(4) Judecătorul-sindic, admitând cererea, va obliga evaluatorul autorizat, sub sancțiunea amenzii, să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de maximum 5 zile de la primirea, din partea instanței de judecată, a unei adrese în acest sens.

(5) Pentru motive temeinice, precum și în cazul în care răspunsul la obiecțiuni nu este satisfăcător, judecătorul-sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări. Judecătorul-sindic va omologa unul dintre rapoartele de evaluare.

(6) În cazul în care operațiunile pentru care este necesară angajarea de specialiști sunt operațiuni impuse de lege, cum ar fi, dar nu limitat la acestea, arhivarea documentelor, bilanțurile obligatorii de mediu, audit și alte asemenea, dacă propunerile administratorului judiciar/ lichidatorului judiciar sunt respinse de către comitetul creditorilor, acesta va convoca din nou comitetul în termen de maximum 7 zile, în care membrii comitetului vor propune și vor desemna un specialist, aprobându-i și onorariul. În cazul în care în cele două ședințe ale comitetului creditorilor nu s-a decis numirea unui specialist, practicianul în insolvență va putea desemna specialistul cu oferta tehnică și financiară cea mai bună, dintre cele depuse pentru cele două comitete.

SUBSECȚIUNEA 6:§ 6. Lichidatorul judiciar

Art. 63

(1)În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar, aplicându-se, în mod corespunzător, dispozițiile art. 57, art. 59-62 și art. 140 alin. (6).

(2)Atribuțiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic.

(3)Poate fi desemnat lichidator judiciar și administratorul judiciar desemnat anterior.

Art. 64

Principalele atribuții ale lichidatorului judiciar, în cadrul prezentului capitol, sunt:

- a)examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile prevederilor art. 169-173, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea lichidatorului judiciar, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;
- b)conducerea activității debitorului;
- c)introducerea de acțiuni pentru anularea actelor și operațiunilor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor cauze de preferință, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;
- d)aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;
- e)denunțarea unor contracte încheiate de debitor;
- f)verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parțiale a creanțelor, precum și întocmirea tabelor de creanțe;
- g)urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor, formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;
- h)primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;
- i)vânzarea bunurilor din averea debitorului, potrivit prevederilor prezentei legi;

j) sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de obligații, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

SECȚIUNEA 3: Deschiderea procedurii și efectele acesteia

SUBSECȚIUNEA 1: § 1. Cererile introductive

Art. 65

(1) Procedura începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor, de către unul sau mai mulți creditori, ori de către persoanele sau instituțiile prevăzute expres de lege.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară introduce cerere împotriva entităților reglementate și supravegheate de aceasta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispozițiile legale speciale pentru inițierea procedurii prevăzute de prezenta lege.

Art. 66

(1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 45 de zile de la apariția stării de insolvență. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.

(1¹) Notificarea organului fiscal competent se realizează cu 15 zile înainte de depunerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței.

(2) Dacă la data expirării termenului prevăzut la alin. (1) debitorul este angrenat, cu bună-credință, în negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor sale, acesta are obligația de a adresa tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de 5 zile de la eșuarea negocierilor.

(3) Dacă în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de concordat preventiv debitorul ajunge în stare de insolvență, dar există presupunerea rezonabilă, bazată pe indicii temeinice, că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea unui acord extrajudiciar, debitorul de bună-credință trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii

insolvenței în termen de 5 zile de la închiderea procedurii concordatului preventiv sau, după caz, dacă negocierile pentru încheierea unui acord extrajudiciar continuă cu unul sau mai mulți creditori, în termen de 5 zile de la eșuarea negocierilor.

(4) Debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentului titlu.

(5) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta, fără a fi necesară o hotărâre a asociaților/acționarilor. În cazul în care prin cererea debitorului se solicită aplicarea procedurii simplificate, se va depune și hotărârea adunării generale a asociaților/acționarilor în acest sens.

(6) La înregistrarea cererii, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, cu privire la existența pe rol a unor alte cereri de deschidere a procedurii formulate anterior de creditori. În cazul în care sunt înregistrate cereri formulate de creditori, se soluționează cererea debitorului în procedură necontencioasă, prin aceeași încheiere judecătorească dispunând conexarea cererilor creditorilor, care în cazul deschiderii procedurii devin declarații de creanță, iar dacă se respinge cererea debitorului, se soluționează potrivit art. 72 și următoarele.

(7) Dacă, ulterior înregistrării cererii debitorului, dar înainte de soluționarea acesteia, sunt formulate cereri de deschidere a procedurii de către creditori, acestea se vor înregistra direct la cererea formulată de debitor. În acest scop, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, la data înregistrării cererilor și va înregistra cererile la dosarul ce are ca obiect cererea formulată de debitor. În această situație, se va proceda la soluționarea în procedură necontencioasă a cererii debitorului. În cazul admiterii acesteia, cererile creditorilor se vor califica drept declarații de creanță, iar în cazul respingerii sale, se vor soluționa cererile creditorilor, potrivit art. 72 și următoarele.

(8) În cazul deschiderii procedurii insolvenței, creanțele ce fac obiectul cererilor de deschidere a procedurii care devin declarații de creanță pot fi actualizate cu accesorii calculate până la data deschiderii procedurii, în termenul legal stabilit pentru declararea creanțelor, potrivit prevederilor art. 102.

(9) Introducerea prematură, cu rea-credință, de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau juridică, pentru prejudiciile pricinuite.

(10) Cererea debitorului se va judeca de urgență, în termen de 10 zile, în camera de consiliu, fără

citarea părților. Prin excepție de la prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă, judecătorul-sindic va stabili termenul de judecată în camera de consiliu, în termen de 10 zile de la depunere, chiar dacă cererea nu îndeplinește toate cerințele legale și nu sunt depuse toate documentele. În cazul în care la data depunerii cererii debitorului se găsesc înregistrate pe rol cereri ale creditorilor, se va proceda potrivit prevederilor alin. (6) teza a II-a.

(11) După depunerea cererii de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, care ar pune în pericol activele debitorului, judecătorul-sindic poate dispune de urgență, în camera de consiliu și fără citarea părților, suspendarea provizorie a oricăror proceduri de executare silită a bunurilor debitorului până la pronunțarea hotărârii cu privire la respectiva cerere.

Art. 67

(1) Cererea debitorului trebuie să fie însoțită de următoarele acte:

- a) ultima situație financiară anuală, certificată de către administrator și cenzor/auditor, balanța de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii;
- b) lista completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate;
- c) lista numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință, precizând, dacă este cazul, și care dintre creditorii intră în categoria persoanelor strâns legate de debitor.
- d) lista cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 6 luni anterioare înregistrării cererii introductive;
- e) contul de profit și pierdere pe anul anterior depunerii cererii;
- f) lista membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociaților cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;
- g) o declarație prin care debitorul își arată intenția de intrare în procedură simplificată sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activității ori prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale;
- h) o descriere sumară a modalităților pe care le are în vedere pentru reorganizarea activității;
- i) o declarație pe propria răspundere, autentificată la notar ori certificată de un avocat, sau un certificat de la registrul societăților agricole ori, după caz, oficiul registrului comerțului sau alte registre în a cărui rază teritorială se află sediul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă

a mai fost supus procedurii de reorganizare judiciară prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive;

j) o declarație pe propria răspundere, autentificată de notar ori certificată de avocat, din care să rezulte că debitorul nu a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție, de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 21/1996, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 240 și 241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii;

k) un certificat de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată a valorilor mobiliare sau a altor instrumente financiare emise;

l) o declarație prin care debitorul arată dacă este membru al unui grup de societăți, cu precizarea acestora;

m) dovada codului unic de înregistrare;

n) dovada notificării organului fiscal competent.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se depun odată cu cererea de deschidere a procedurii sau, cel mai târziu, până la termenul de judecată stabilit de judecătorul-sindic. Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a)-g) și k)-n) atrage respingerea cererii de deschidere a procedurii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) și d), precum și a cazului în care cererea de deschidere a procedurii este formulată de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. h)-j) este sancționată cu decăderea din dreptul de a depune un plan de reorganizare.

Art. 68

(1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută și de asociații cu răspundere nelimitată ori, în condițiile art. 70, și împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată ori împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită

din care face parte.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, în privința cererilor introduse de grupurile de interes economic sau de membrii acestora.

Art. 69

Nu pot fi supuși reorganizării judiciare debitorii, persoane juridice, care în ultimii 5 ani, precedenți hotărârii de deschidere a procedurii, au mai fost supuși unei proceduri de reorganizare judiciară.

Art. 70

(1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezentul titlu poate introduce o cerere de deschidere a procedurii împotriva unui debitor prezumat în insolvență, în care va preciza:

- a) cuantumul și temeiul creanței;
- b) existența unui drept de preferință, constituit de către debitor sau instituit potrivit legii;
- c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;
- d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire a cauzelor de preferință. De asemenea, creditorul va depune dovada codului unic de înregistrare al debitorului.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul, prin serviciul de registratură, va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol și va înregistra cererea la dosarul existent. Judecătorul-sindic va stabili îndeplinirea condițiilor referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezentul titlu, și va comunica cererile debitorului.

(4) Creditorii înregistrează cererea de deschidere a procedurii direct în dosarul ce are ca obiect cererea debitorului sau, dacă nu există, în dosarul al cărui obiect îl are cererea altui creditor care are stabilit un termen mai scurt.

(5) Creditorul care are înregistrată o cerere de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, până la

data judecării cererii, poate solicita judecătorului-sindic pronunțarea unei ordonanțe președințiale prin care să dispună măsuri vremelnice, în scopul suspendării operațiunilor de înstrăinare a unor bunuri sau drepturi patrimoniale importante din averea debitorului, sub sancțiunea nulității, precum și măsuri de conservare a acestor bunuri.

(6) Judecata cererii prevăzute la alin. (5) se face de urgență, în camera de consiliu, fără citarea creditorului care a formulat cererea și nici a debitorului. Măsura va fi încuviințată vremelnic, până la data soluționării cererii de deschidere a procedurii. Creditorul poate fi obligat la plata unei cauțiuni de până la 10% din valoarea creanței pretinse, care va putea fi folosită de debitor pentru acoperirea daunelor produse în cazul respingerii cererii de deschidere a procedurii.

SUBSECȚIUNEA 2: § 2. Deschiderea procedurii și efectele deschiderii procedurii

Art. 71

(1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor prevăzute la art. 66, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar dacă prin declarația făcută potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. g) debitorul își arată intenția de a intra în procedura simplificată ori se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), judecătorul va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii simplificate. Minuta încheierii privind deschiderea procedurii insolvenței se comunică, de îndată, administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu numit de către judecătorul-sindic.

(2) Prin încheierea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar/lichidatorului judiciar să efectueze notificările prevăzute la art. 100. În cazul în care, în termen de 10 zile de la primirea notificării, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ține, în termen de 5 zile, o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, debitorul și creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluționa deodată, printr-o sentință, toate opozițiile. Admițând opoziția, judecătorul-sindic va revoca încheierea de deschidere a procedurii.

Art. 72

(1) În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenței formulate de creditor, la cererea debitorului, formulată în termenul prevăzut la alin. (3), judecătorul-sindic poate dispune, prin încheiere, în sarcina creditorului consemnarea la o bancă a unei cauțiuni de până la 10% din valoarea creanței, dar nu mai mult de 40.000 lei. Cauțiunea va fi consemnată în termen de 5 zile de la comunicarea măsurii, sub sancțiunea respingerii cererii de deschidere a procedurii.

(2)În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului, instanța o va comunica debitorului și organului fiscal competent.

(3)În termen de 10 zile de la primirea cererii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. În cadrul judecării contestației, va putea fi administrată doar proba cu înscrisuri.

(4)Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorului, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei. În acest caz, cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor, pentru introducerea cu rea-credință a unei astfel de cereri, conform dispoziției judecătorului-sindic.

(5)În cazul achitării, până la închiderea dezbaterilor, a creanței creditorului care a solicitat deschiderea procedurii, judecătorul-sindic va respinge cererea ca rămasă fără obiect, cauțiunea depusă fiind restituită în mod corespunzător.

(6)

Dacă debitorul nu plătește creanța creditorului până la închiderea dezbaterilor, iar judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, va admite cererea de deschidere a procedurii formulate de acesta și va deschide, prin sentință, fie procedura generală a insolvenței, fie procedura simplificată, după caz. În acest caz, cauțiunea va fi restituită creditorului.

Art. 73

Prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic desemnează un administrator judiciar provizoriu, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate desemnează un lichidator judiciar provizoriu, dispunând efectuarea notificărilor prevăzute la art. 100.

Desemnarea se face potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 57 alin. (1). Prevederile art. 60 rămân aplicabile.

Art. 74

În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele și informațiile prevăzute la art. 67 alin. (1).

Art. 75

(1)De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Repunerea pe rol a acestora

este posibilă doar în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condițiile art. 178. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât și executările silite suspendate încetează.

*) Decizia RIL nr. 22/2024 - ICCJ admite recursul în interesul legii și, în consecință, stabilește că: "În interpretarea și aplicarea art. 75 alin. (1) coroborat cu cele stipulate de art. 75 alin. (2) lit. a) teza întâi din Legea nr. 85/2014, dispozițiile Codului insolvenței nu derogă de la prevederile de drept comun ale Codului de procedură civilă, care obligă instanța de control judiciar, investită cu căi de atac în reformare promovate atât de debitor, cât și de creditor, în condițiile deschiderii procedurii insolvenței față de debitorul pârât ulterior închiderii dezbaterilor sau în cursul soluționării căilor de atac, să judece toate căile de atac."

(2)Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1):

- a)căile de atac promovate de debitor împotriva acțiunilor unui/unor creditor/creditori începute înaintea deschiderii procedurii și nici acțiunile civile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului;
- b)acțiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți.
- c)procedurile extrajudiciare aflate pe rolul comisiilor sportive din cadrul federațiilor sportive care funcționează potrivit Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, având ca obiect denunțarea unilaterală a contractelor individuale de muncă sau convențiilor civile ale sportivilor și sancțiuni sportive aplicabile în această situație sau orice alte litigii având ca obiect dreptul sportivului de a participa la competiție.

*) Decizia RIL nr. 22/2024 - ICCJ admite recursul în interesul legii și, în consecință, stabilește că:

"În interpretarea și aplicarea art. 75 alin. (1) coroborat cu cele stipulate de art. 75 alin. (2) lit. a) teza întâi din Legea nr. 85/2014, dispozițiile Codului insolvenței nu derogă de la prevederile de drept comun ale Codului de procedură civilă, care obligă instanța de control judiciar, investită cu căi de atac în reformare promovate atât de debitor, cât și de creditor, în condițiile deschiderii procedurii insolvenței față de debitorul pârât ulterior închiderii dezbaterilor sau în cursul soluționării căilor de atac, să judece toate căile de atac."

(3) Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței și/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, o cerere de plată, transmisă cu confirmare de primire, ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 15 zile de la data primirii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5)-(7).

(4) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunțe în termen de 15 zile de la data primirii cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-sindic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanței depășește valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunțării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) și (3) se vor aplica în mod corespunzător.

(5) În cazul bunurilor debitorului deja adjudecate sau al sumelor indisponibilizate prin proceduri de executare silită până la data deschiderii procedurii, organele de executare vor vira sumele corespunzătoare în contul prevăzut la art. 39 alin. (2), mai puțin onorariul acestora și celelalte cheltuieli de executare efectuate; debitorul își păstrează toate drepturile prevăzute de respectiva procedură.

(6) Sumele provenite din executările silite vor fi plătite de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar către creditorii titulari ai cauzei de preferință asupra bunurilor adjudecate în termen de 30 de zile, chiar și în perioada de observație. Asupra acestor sume nu se vor aplica onorariul și cheltuielile aferente procedurii insolvenței.

(7) Sumele de bani existente în contul debitorului la data deschiderii procedurii și asupra cărora este constituită o ipotecă mobilă, precum și garanțiile în numerar (cash colateral) vor fi distribuite la simpla cerere a creditorului de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar creditorului titular al ipotecii mobiliare, pentru acoperirea creanțelor exigibile ale acestuia, în termen de 5 zile de la cererea creditorului. În cazul sumelor aferente unui cont escrow, în caz de opoziție, acestea vor fi transferate în contul prevăzut la art. 39 după verificarea de către

judecătorul-sindic a îndeplinirii condițiilor de fond ale contractului.

(8)[textul din Art. 75, alin. (8) din titlul II, capitolul I, secțiunea 3, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 17-iul-2022 de Art. I, punctul 69. din Legea 216/2022]

(9)Pentru asigurarea resurselor în vederea continuării activității curente a debitorului în perioada de observație, sumele de bani care fac obiectul cauzelor de preferință prevăzute la acest articol vor putea fi folosite de către administratorul judiciar cu acordul creditorului titular al garanției. În cazul refuzului acestui acord, judecătorul-sindic poate autoriza folosirea acestor sume de bani, cu acordarea în beneficiul creditorului titular al garanției a protecției corespunzătoare, conform prevederilor art. 87 alin. (3).

Art. 76

În vederea aplicării prevederilor art. 75, prin hotărârea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune comunicarea acesteia către instanțele judecătorești în a căror jurisdicție se află sediul debitorului declarat la registrul corespunzător și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.

Art. 77

(1)Orice furnizor de servicii - electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea - nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau averea acestuia, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.

(2)Pentru serviciile furnizate în condițiile alin. (1), debitorul are obligația de a achita contravaloarea acestora, având dreptul la un termen de plată de 90 de zile. În cazul în care contractele pe care debitorul le avea încheiate cu furnizorii de servicii menționați la alin. (1) prevăd un termen de plată mai mic de 90 de zile, acesta se va modifica corespunzător la data deschiderii procedurii de insolvență.

(3)Nerespectarea obligațiilor contractuale de furnizare a utilităților, în caz de menținere a contractului în condițiile prezentei legi, atrage răspunderea pentru acoperirea prejudiciilor aduse averii debitorului și aplicarea unei amenzi judiciare de la 10.000 lei la 30.000 lei pentru fiecare încălcare a obligațiilor, sub condiția ca furnizorul de utilități să fi fost notificat în prealabil cu privire la deschiderea procedurii, potrivit art. 42 alin. (3). Lipsa remedierii încălcării obligațiilor sau neexecutarea obligației de reluare a furnizării utilităților în termen de maximum 10 zile calendaristice de la notificarea primită de la administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar

constituie în sine o nouă încălcare și se va sancționa cu o nouă amendă.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), dacă debitorul nu achită creanțele născute după deschiderea procedurii insolvenței, aferente serviciilor prestate, în termenul prevăzut de alin. (2), furnizorul de utilități este îndreptățit să întrerupă furnizarea serviciilor.

(5) Furnizarea serviciului va fi reluată după achitarea creanțelor născute după data deschiderii procedurii insolvenței.

(6) Debitorul aflat în procedura insolvenței nu poate fi împiedicat să participe la licitații publice pentru motivul deschiderii procedurii.

Art. 78

(1) Creditorul titular al unei creanțe ce beneficiază de o cauză de preferință poate solicita judecătorului-sindic, cu citarea comitetului creditorilor, a administratorului special și a administratorului judiciar, ridicarea suspendării prevăzute la art. 75 alin. (1) cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 154-158 și cu condiția achitării din preț a cheltuielilor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1, a bunului asupra căruia poartă cauza de preferință, în una dintre următoarele situații:

A. atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator autorizat, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și a părților de creanțe garantate cu acel obiect, dacă:

a) obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare propus;

b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu independent, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

B. atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieirii sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de

ridicare a suspendării formulate de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite să ofere protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:

- a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;
- b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;
- c) novația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

(3) În cererea de ridicare a suspendării creditorul trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin.

(1) lit. A pct. b), rămânându-i debitorului/administratorului judiciar sau altei părți interesate sarcina producerii dovezii contrare și, respectiv, a celorlalte elemente.

(4) Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferință se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61.

Art. 79

Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 75 alin. (1).

Art. 80

(1) Nicio dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 103.

(2) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, acestea se datorează până la data deschiderii procedurii falimentului.

Art. 81

(1) Ca urmare a deschiderii procedurii și până la data confirmării planului de reorganizare,

acțiunile societăților emitente, în sensul Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă de la tranzacționare cu începere de la data primirii comunicării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(2) La data primirii de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicării privind intrarea în procedura falimentului intervine retragerea valorilor mobiliare de pe piața reglementată pe care acestea se tranzacționează.

Art. 82

(1) Debitorul are obligația de a pune la dispoziția administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a creditorului deținând cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv de creanțe toate informațiile și documentele apreciate ca necesare cu privire la activitatea și averea sa, precum și lista cuprinzând plățile efectuate în ultimele 6 luni anterioare deschiderii procedurii și transferurile patrimoniale făcute în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, sub sancțiunea ridicării dreptului de administrare.

(2) Pentru nepunerea la dispoziția administratorului judiciar/lichidatorului judiciar a informațiilor și documentelor de către persoanele responsabile, judecătorul-sindic va face aplicarea amenzii prevăzute la art. 60 alin. (2), în mod corespunzător.

Art. 83

(1) După rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii, toate actele și corespondența emise de debitor, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar vor cuprinde, în mod obligatoriu și cu caractere vizibile, în limbile română, engleză și franceză, mențiunea "în insolvență", "in insolvency", "en procedure collective".

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele și corespondența vor purta, în condițiile prevăzute la alin. (1), mențiunea "în reorganizare judiciară", "in judicial reorganisation", "en redressement" sau, după caz, "în faliment", "in bankruptcy", "en faillite". După intrarea în procedura simplificată se va face, de asemenea, mențiunea "în faliment", "in bankruptcy", "en faillite".

(3) Dacă debitorul deține sau administrează una sau mai multe pagini de internet, organele de conducere ale acestuia sunt obligate să publice pe paginile de internet proprii, în termen de 24 de ore de la data comunicării hotărârii de deschidere a procedurii, informațiile referitoare la starea societății, precum și numărul, data și instanța care a pronunțat hotărârea.

(4) Prejudiciile suferite de terții de bună-credință ca urmare a nerespectării obligațiilor prevăzute

la alin. (1)-(3) vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanți legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.

Art. 84

(1) În afară de cazurile prevăzute la art. 87, de cele autorizate de judecătorul-sindic sau avizate de către administratorul judiciar, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule de drept.

(2) Administratorul special desemnat într-o procedură de insolvență răspunde pentru încălcarea dispozițiilor art. 87, judecătorul-sindic, la cererea administratorului judiciar, a adunării creditorilor, formulată de președintele comitetului creditorilor sau de un alt creditor desemnat de aceasta, sau la cererea creditorului ce deține 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală, putând dispune ca o parte din pasivul astfel produs să fie suportat de către administratorul special, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu actele sau operațiunile astfel desfășurate.

(3) Debitorul și/sau, după caz, administratorul judiciar sunt/este obligați/obligat să întocmească și să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plățile și compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii și valorii acestora, precum și a datelor de identificare a cocontractanților.

Art. 85

(1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare, constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea dacă nu și-a declarat intenția de reorganizare, în condițiile art. 67 alin. (1) lit. g). Ridicarea dreptului de administrare se dispune și în cazul în care debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare în termenul prevăzut la art. 74.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în legătură cu bunurile pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condițiile de exercitare a conducerii activității debitorului.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune deschiderea falimentului.

(5)

Creditorii, comitetul creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, cu condiția dovedirii pierderilor continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, comitetul creditorilor și administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării.

Art. 86

(1) Prin sentința sau, după caz, încheierea având drept efect ridicarea dreptului de administrare, judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are deschise conturi să nu dispună de sume fără un ordin al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va comunica de urgență băncilor instituirea acestei interdicții.

(2) Încălcarea interdicției comunicate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum și o amendă judiciară de la 4.000 lei la 10.000 lei.

Art. 87

(1) În perioada de observație, debitorul va putea să continue desfășurarea activităților curente și poate efectua plăți către creditorii cunoscuți, care se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, după cum urmează:

a) sub supravegherea administratorului judiciar, dacă debitorul a făcut o cerere de reorganizare, în sensul art. 67 alin. (1) lit. g), și nu i-a fost ridicat dreptul de administrare;

b) sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

(2) Actele, operațiunile și plățile care depășesc condițiile prevăzute la alin. (1) vor putea fi autorizate în exercitarea atribuțiilor de supraveghere de administratorul judiciar; acesta va convoca o ședință a comitetului creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii administratorului special, în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia. În cazul în care o anumită operațiune care excedează activității curente este recomandată de către

administratorul judiciar, iar propunerea este aprobată de către comitetul creditorilor, aceasta va fi îndeplinită obligatoriu de administratorul special. În cazul în care activitatea este condusă de către administratorul judiciar, operațiunea va fi efectuată de către acesta cu aprobarea comitetului creditorilor, fără a fi necesară cererea administratorului special.

(3) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de cauze de preferință, creditorul titular are următoarele drepturi:

a) dreptul de a beneficia de o protecție corespunzătoare a creanței sale, potrivit prevederilor art. 78;

b) dreptul de a beneficia de distribuire de sume în condițiile art. 159 alin. (1) pct. 3 și art. 161 pct. 1, în condițiile în care nu poate beneficia de o protecție corespunzătoare a creanței, beneficiind de o cauză de preferință, conform prevederilor art. 78.

(4) Finanțările intermediare acordate debitorului, cu aprobarea adunării creditorilor, beneficiază de prioritate la restituire, potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2. Aceste finanțări se vor garanta, în principal, prin afectarea unor bunuri sau drepturi care nu formează obiectul unor cauze de preferință, iar în subsidiar, dacă nu există astfel de bunuri sau drepturi disponibile, cu acordul creditorilor beneficiari ai respectivelor cauze de preferință. În ipoteza în care acordul acestor creditori nu va fi obținut, prioritatea la restituire a acestor creanțe, prevăzută la art. 159 alin. (1) pct. 2, va diminua regimul de îndestulare al creditorilor beneficiari ai cauzelor de preferință, proporțional, prin raportare la întreaga valoare a bunurilor sau drepturilor care formează obiectul acestor cauze de preferință. În cazul inexistenței sau al insuficienței bunurilor care să fie grevate de cauze de preferință în favoarea creditorilor ce acordă finanțare intermediară, pentru partea negarantată a creanței, aceștia vor beneficia de prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 2.

Art. 88

Dacă la data deschiderii procedurii un drept, act sau fapt juridic nu devenise opozabil terților, înscrierile, transcrierile, intabulările și orice alte formalități specifice necesare acestui scop, inclusiv cele dispuse în cursul unui proces penal în vederea confiscării speciale și/sau extinse, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect față de creditori, cu excepția cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanță, autoritatea ori instituția competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii. Înscrierile efectuate cu încălcarea acestui articol se radiază de drept.

Art. 89

(1) Orice transfer, îndeplinire a unei obligații, exercitare a unui drept, act sau fapt realizat în temeiul unor contracte financiare calificate, precum și orice acord de compensare bilaterală sunt valabile, pot fi executate și/sau opuse unui cocontractant insolvent ori unui garant insolvent al unui cocontractant, conform condițiilor rezultând din înțelegerea părților, fiind recunoscute ca bază de înscriere a creanței în procedurile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Singura obligație, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unei compensări bilaterale - netting - în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părți la contract va fi aceea de a presta obligația netă, respectiv suma de plată sau obligația de a face, rezultată în urma nettingului către cocontractantul său.

(3) Singurul drept, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părți la contract, va fi acela de a primi dreptul net, respectiv suma de plată sau obligația de a face, care rezultă în urma nettingului de la cocontractantul său.

(4) Nicio atribuție conferită prin prezenta lege unui organ care aplică procedura insolvenței nu va împiedica încetarea contractului financiar calificat și/sau accelerarea îndeplinirii obligațiilor de plată ori a îndeplinirii obligațiilor de a face sau a realizării unui drept în baza unui acord de netting, aceste puteri fiind limitate la suma netă rezultată în urma aplicării acordului de netting.

(5) Cu excepția dovedirii intenției frauduloase a debitorului în sensul art. 117 alin. (2) lit. g), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar sau, după caz, instanța judecătorească nu poate împiedica, cere anularea ori decide desfacerea unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de netting, realizate în baza unui contract financiar calificat.

Art. 90

(1) Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul niciunui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii. Compensarea poate fi constatată și de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și creanțelor reciproce născute după data deschiderii procedurii insolvenței.

*) În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 90 alin. (1) și (2), coroborate cu prevederile art.

1.617 alin. (1) și (3) din Codul civil, stabilește că:

Renunțarea la compensație este compatibilă cu procedura insolvenței, cu excepția situației în care creanța ce face obiectul compensației aparține creditorului îndreptățit să solicite deschiderea procedurii.

Este admisibilă invocarea compensației legale a datoriilor reciproce dintre un creditor înscris la masa credală și debitorul aflat în insolvență, de către un alt creditor îndreptățit să participe la procedură, dacă acesta din urmă poate dovedi prejudiciul cauzat prin refuzul sau neglijența debitorului insolvent și a practicianului în insolvență în exercitarea acestui drept.

Art. 91

(1) Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum privilegiu, ipotecă, gajuri sau drepturi de retenție, sechestre, de orice fel. Fac excepție de la acest regim măsurile asigurătorii dispuse în procesul penal în vederea confiscării speciale și/sau confiscării extinse.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (1), art. 102 alin. (8) și art. 154-158 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală (respectiv art. 163 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală de la 1968), existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, anterior deschiderii procedurii insolvenței, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: a) nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; b) nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014; c) nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de Legea nr. 85/2014.

(2) Prin excepție de la dispozițiile art. 885 alin. (2) din Codul civil, radierea din cartea funciară a oricăror sarcini și interdicții prevăzute la alin. (1) se face în temeiul actului de înstrăinare semnat de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

(3) Sumele obținute din valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) vor fi distribuite conform prevederilor legale, urmând ca diferențele favorabile după plata onorariilor și a cheltuielilor de procedură să fie puse la dispoziția organelor de urmărire penală.

Art. 92

(1) Administratorul judiciar va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăși 20 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație din procedura generală.

(2) Raportul va indica dacă debitorul se încadrează în categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2) și, în consecință, trebuie supus procedurii simplificate prevăzute de prezenta lege, caz în care va cuprinde documentele doveditoare și propunerea de intrare în faliment în procedura simplificată. Administratorul judiciar va notifica propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată creditorilor care au depus cerere introductivă și debitorului, prin administratorul special, depunând la instanță, odată cu cererea, dovada îndeplinirii procedurii de notificare.

(3) Judecătorul-sindic supune propunerea prevăzută la alin. (2), privind intrarea în faliment a debitorului în procedura simplificată, dezbaterii părților în ședință publică, în maximum 15 zile de la primirea raportului administratorului judiciar.

(4) În cadrul ședinței de judecată prevăzute la alin. (3), judecătorul-sindic, după ascultarea părților interesate, va da o sentință prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii.

(5) În cazul aprobării raportului prevăzut la alin. (4), judecătorul-sindic va decide, prin aceeași sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art. 145 alin. (1) lit. D.

Art. 93

Ulterior intrării în procedura simplificată, în cazul în care documentele prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. b)-f) și l) nu sunt prezentate de către debitor, lichidatorul judiciar desemnat va reconstitui, în măsura posibilului, acele documente, cheltuielile astfel efectuate urmând a fi suportate din averea debitorului.

Art. 94

Pentru celeritatea procedurii de insolvență, în condițiile art. 38 alin. (2) lit. c), instanța poate stabili, pentru creditorul care a solicitat deschiderea procedurii de insolvență sau administratorul judiciar desemnat, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea probelor cu înscrisuri, relații scrise, poate solicita la interogatoriu persoanele identificate ca făcând parte din conducerea societății, poate solicita asistența și concursul acestora la efectuarea actelor de procedură, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei.

Art. 95

Atunci când la sediul înregistrat în registrul corespunzător debitorul nu mai desfășoară activitate, iar creditorul care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu cunoaște un alt sediu, punct de lucru sau de desfășurare a activității și după ascultarea raportului administratorului judiciar, prevăzut la art. 97, prin care se constată că debitorul se găsește în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c), comunicarea, notificarea oricărui act de procedură față de debitor, inclusiv a celor privind deschiderea procedurii, se va efectua numai prin BPI.

Art. 96

În aplicarea prevederilor prezentei legi, administratorul judiciar va solicita relații privind sediul principal al societății, punctele de lucru sau alte locații în care se află bunuri ale debitorului ori se desfășoară activități ale acestuia, precum și date privind administrația societății, relații privind bunurile patrimoniale și documentele privind activitatea societății de la autoritățile care dețin sau ar putea să dețină informațiile solicitate. Acestea vor elibera informațiile solicitate fără a percepe eventualele taxe, onorarii sau comisioane, prevăzute de alte acte normative aferente acestor activități.

Art. 97

(1) Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar, în cazul procedurii simplificate, va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la data desemnării, un raport asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea eventualelor indicii sau elemente preliminare privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă și cu privire la existența premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile prevederilor art. 169-173, potrivit analizei sale. La cererea motivată a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, în cazuri de o complexitate ridicată, termenul poate fi prelungit de către judecătorul-sindic cu o perioadă de maximum 40 de zile.

(1¹) Raportul prevăzut la alin. (1) va conține informații relevante din perspectiva cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, precum cele referitoare la:

- a) asociației/acționarii societății, modificări ale structurii capitalului social în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, descrierea modificărilor actului constitutiv, modificări ale componenței organelor de conducere și administrare;
- b) operațiuni de diminuare a averii debitorului efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii

procedurii;

c)acte juridice încheiate cu persoanele strâns legate de debitor;

d)măsurile întreprinse de organele statutare ale societății în vederea prevenirii stării de insolvență/a falimentului și pentru acoperirea pasivului societății, inclusiv cele aplicate potrivit art. 73 alin. (1¹) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(1²)Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin. (1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. Un anunț referitor la raport se publică în BPI, iar o copie de pe raport se depune la grefa tribunalului și va fi comunicată debitorului. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.

(1³)În termen de 30 de zile de la data publicării în BPI a anunțului, oricare dintre creditorii, precum și debitorul pot formula obiecțiuni atât cu privire la conținutul raportului, cât și cu privire la concluziile exprimate de administratorul judiciar. Judecătorul-sindic va înainta obiecțiunile, în termen de 5 zile de la înregistrarea acestora, administratorului judiciar în vederea exprimării unui punct de vedere fundamentat și le va soluționa în camera de consiliu, cu citarea creditorilor, a administratorului judiciar și a administratorului special.

(1⁴)Raportul modificat sau, după caz, menținut se depune la grefa tribunalului și va fi comunicat debitorului. Raportul se transmite și prin poștă electronică, la cerere, oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.

(2)În cazul în care debitorul nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea și, în acest caz, va propune intrarea în faliment.

(3)În cazul în care, prin raportul său, administratorul judiciar arată că activitatea debitorului poate fi redresată pe baza unui plan de reorganizare judiciară, acesta va trebui să precizeze dacă recomandă ca planul de reorganizare să fie propus de debitor, dacă, la cererea debitorului, colaborează la întocmirea planului ori dacă intenționează să propună un alt plan singur sau împreună cu unul ori mai mulți creditorii.

(3¹)Menținerea posibilității reale de reorganizare efectivă este evaluată periodic de către administratorul judiciar, la un interval de maximum 6 luni de la data depunerii raportului prevăzut la alin. (1). Prevederile alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător și raportului în care, față de concluziile evaluării periodice, se propune intrarea în faliment. Evaluarea menținerii

posibilității reale de reorganizare efectivă se poate realiza și în cadrul unui alt raport ce trebuie depus de administratorul judiciar, dacă termenul de depunere al acestuia este, potrivit legii, la o dată anterioară sau ulterioară ce nu poate depăși 15 zile de la data la care ar trebui prezentată evaluarea.

(4) În cazul în care prin raportul modificat ori completat sau, după caz, menținut se propune intrarea în faliment a debitorului, potrivit alin. (2), această propunere va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima ședință a acesteia. La ședință va putea participa și administratorul special, fără drept de vot.

(5) În cazul în care prin raportul modificat ori completat sau, după caz, menținut se propune intrarea în faliment a debitorului, administratorul judiciar va publica un anunț referitor la raport în BPI, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment. Creditorii care sunt în același timp persoane care exercită controlul asupra debitorului sau care au avut calitatea de membru al organelor de administrare, conducere sau supraveghere a debitorului într-o perioadă de 6 luni înainte de deschiderea procedurii nu au drept de vot asupra propunerii de intrare în faliment.

(6) [textul din Art. 97, alin. (6) din titlul II, capitolul I, secțiunea 3, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 18-dec-2025 de Art. XXIX, punctul 31. din Legea 239/2025]

Art. 97¹

În cazul în care în raportul prevăzut la art. 97 se identifică indicii sau elemente preliminare că unui membru al organelor de administrare sau conducere ale debitorului ori unui asociat/acționar care exercită controlul asupra deciziilor financiare sau operaționale ale debitorului i-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență, acesta nu poate avea calitatea de administrator special în procedura insolvenței debitorului. În cazul în care a fost numit administrator special, acesta va fi înlocuit, în condițiile legii.

Art. 98

(1) În cadrul ședinței adunării creditorilor prevăzute la art. 97 alin. (4), administratorul judiciar îi va informa pe creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris cu privire la propunerea de intrare în faliment a debitorului în procedură generală.

(2) Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 97 alin. (2), prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, deținând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în tabelul preliminar de creanțe, cu excepția creditorilor care nu au drept de vot asupra propunerii de intrare în faliment potrivit art. 97 alin. (5), își anunță intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.

(3) În cazul aprobării de către adunarea creditorilor a propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 97 alin. (2), judecătorul-sindic va decide, prin sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art. 145 alin. (1) lit. D.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică pentru raportul prevăzut la art. 97 alin. (2), în cazul în care, până la data ședinței adunării creditorilor de aprobare a acestui raport, a fost confirmat un plan de reorganizare.

SECȚIUNEA 4: Primele măsuri. Întocmirea tabelului de creanțe. Contestațiile

Art. 99

(1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. c) ori, după caz, potrivit prevederilor art. 74, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori altor registre unde debitorul este înmatriculat/înregistrat, pentru efectuarea mențiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă și se va publica, totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație și în BPI.

Art. 100

(1) Notificarea va fi comunicată creditorilor de îndată și, în orice caz, cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor și va cuprinde:

a) termenul-limită de depunere de către creditori a opozițiilor la sentința de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condițiile art. 71 alin. (1), precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de

depunere a acestora;

b) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 45 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și publicare în BPI a tabelului preliminar de creanțe, care nu va depăși 20 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 10 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 25 de zile, în cazul procedurii generale și al celei simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c).

f) adresa de e-mail a administratorului judiciar, dacă există, la care se pot face valabil toate comunicările în format electronic de către creditorii.

(2) În funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și e) cu maximum 30 de zile.

Art. 101

(1) Administratorul judiciar va efectua, în termen de 60 de zile de la data deschiderii procedurii, procedura de inventariere a bunurilor din averea debitorului, pe baza informațiilor primite de la debitor în condițiile art. 67 sau 74 și/sau pe baza oricăror informații și documente solicitate autorităților competente potrivit legii. Termenul de 60 de zile poate fi prelungit la cererea administratorului judiciar, pentru motive temeinice, de către judecătorul-sindic.

(2) Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite instanțelor, autorităților ori instituțiilor care țin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune.

Art. 102

(1) Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditorii, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii. Cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra

la greșa tribunalului. Sunt creanțe anterioare și creanțele bugetare stabilite printr-o decizie de impunere întocmită ulterior deschiderii procedurii, dar care are ca obiect activitatea anterioară a debitorului.

(1¹) În termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, organele de inspecție fiscală vor efectua inspecția fiscală pe baza analizei de risc, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. La cererea organelor de inspecție fiscală, judecătorul-sindic poate acorda o singură dată o prelungire a termenului de maximum 60 de zile, pentru motive temeinic justificate. Creditorii bugetari vor înregistra cererea de admitere a creanței conform evidenței proprii, în termenul prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), dacă este cazul, urmând ca, în termen de 5 zile de la expirarea termenului prevăzut de lege sau al celui acordat de judecătorul sindic pentru efectuarea inspecției fiscale, să se înregistreze fie un supliment al cererii de admitere a creanței inițiale, fie cererea de admitere a creanței, în cazul în care, la data deschiderii procedurii, debitorul nu figura cu obligații bugetare restante.

(2) Creanța în baza căreia s-a deschis procedura insolvenței este înregistrată de administratorul judiciar, în baza documentelor justificative atașate cererii de deschidere a procedurii și în urma verificării, fără a fi necesară depunerea unei cereri de admitere, potrivit alin. (1), cu excepția cazului în care se calculează accesorii până la data deschiderii procedurii.

(3) Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura îngăduită de prezentul titlu.

(5) Dreptul de vot și dreptul la distribuție ale titularilor creanțelor sub condiție suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv ale titularilor creanțelor a căror valorificare este condiționată de executarea în prealabil a debitorului principal, se nasc numai după îndeplinirea condiției respective.

(6) Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute

după data deschiderii procedurii de faliment.

(7)În cazul în care se deschide procedura de faliment după perioada de observație sau reorganizare, creditorii vor solicita înscrierea în tabelul suplimentar pentru creanțele născute după data deschiderii procedurii insolvenței ce nu au fost plătite.

(8)Creanța unei părți vătămate din procesul penal se înscrie sub condiție suspensivă, până la soluționarea definitivă a acțiunii civile în procesul penal în favoarea părții vătămate, prin depunerea unei cereri de admitere a creanței. În cazul în care acțiunea civilă în procesul penal nu se finalizează până la închiderea procedurii insolvenței, fie ca urmare a reușitei planului de reorganizare, fie ca urmare a lichidării, eventualele creanțe rezultate din procesul penal vor fi acoperite din averea persoanei juridice reorganizate sau, dacă este cazul, din sumele obținute din acțiunea în atragerea răspunderii patrimoniale a persoanelor ce au contribuit la aducerea persoanei juridice în stare de insolvență, potrivit prevederilor art. 169 și următoarele.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (1), art. 102 alin. (8) și art. 154-158 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală (respectiv art. 163 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală de la 1968), existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, anterior deschiderii procedurii insolvenței, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: a) nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; b) nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014; c) nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de Legea nr. 85/2014.

(8¹)Creanțele fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat și a cărui executare silită nu a fost suspendată prin hotărâre judecătorească definitivă vor fi admise la masa credală și trecute provizoriu până la finalizarea contestației de către instanța de contencios administrativ.

(9)Toate creanțele prezentate a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditorii.

Art. 103

Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de

piață a garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula potrivit actelor din care rezulta creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică și în cazul eșuării planului de reorganizare și vânzării bunului în procedura de faliment.

Art. 104

(1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, mențiuni cu privire la eventualele cauze de preferință, precum și indicarea adresei de e-mail, dacă creditorul optează pentru comunicarea electronică.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de cauze de preferință, cel mai târziu în termenul stabilit pentru depunerea cererii de admitere a creanței.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Administratorul judiciar va face mențiunea pe original despre prezentarea acestora.

Art. 105

(1) Toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezentul capitol, cu excepția creanțelor constatate prin hotărâri judecătorești executorii, precum și prin hotărâri arbitrale executorii. În cazul în care aceste hotărâri judecătorești sau arbitrale sunt anulate, casate sau modificate în căile de atac, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va reface tabelul de creanțe în mod corespunzător. În cazul în care instanța de judecată, anulând sau casând hotărârea, nu dezleagă și fondul dedus judecății, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va proceda la verificarea acelei creanțe, notificând creditorii în cazul neînscrierii totale sau parțiale a creanței, potrivit prevederilor art. 110 alin. (4). În acest din urmă caz, împotriva măsurii înscrierii parțiale sau neînscrierii în tabel a respectivei creanțe, creditorii pot formula contestație în condițiile art. 59 alin. (5).

*) În interpretarea dispozițiilor art. 105 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2014, administratorul/lichidatorul judiciar are dreptul de a verifica creanțele bugetare constatate prin titluri executorii sub

aspectul întinderii, pentru a stabili dacă acestea sunt anterioare sau ulterioare deschiderii procedurii de insolvență a debitoarei.

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 105 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2014, administratorul/lichidatorul judiciar are dreptul de a verifica creanțele bugetare constatate prin titluri executorii sub aspectul întinderii, pentru a stabili dacă acestea sunt anterioare sau ulterioare deschiderii procedurii de insolvență a debitoarei.

(3) Creanțele provenind din contracte de leasing, reziliate înainte de data deschiderii procedurii insolvenței, vor fi înregistrate astfel:

a) dacă proprietatea bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing se transferă debitorului, finanțatorul va dobândi o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operațiunii de leasing inițiale, iar creanța sa va fi înregistrată potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 3;

b) dacă bunurile ce fac obiectul contractului de leasing sunt recuperate, va fi înregistrată, beneficiind de ordinea de prioritate prevăzută la art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferință, doar diferența dintre valoarea întregii creanțe și valoarea de piață a bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing stabilită de un evaluator autorizat;

c) dacă unul sau mai multe din bunurile recuperate au fost valorificate de către societatea de leasing până la data întocmirii tabelului preliminar al creanțelor, pentru acestea se va deduce din totalul creanței de înregistrat prețul obținut din vânzare.

(4) În cadrul contractului de leasing financiar în derulare la data deschiderii procedurii și menținut, în condițiile art. 123 alin. (12), creanțele curente nu vor fi înscrise în tabelul de creanțe, fiind plătite la scadență. Pentru ratele anterioare înscrise în tabel, acestea vor urma regimul juridic al creanțelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3. Dacă toate creanțele curente au fost plătite și toate celelalte obligații născute după deschiderea procedurii au fost achitate, va opera transferul dreptului de proprietate către debitor asupra bunului ce face obiectul contractului de leasing financiar, caz în care, pentru ratele anterioare înscrise în tabel, finanțatorul va dobândi concomitent o ipotecă legală asupra bunului respectiv, având rang egal cu cel al operațiunii de leasing inițiale. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar va notifica finanțatorul cu privire la faptul că a operat transferul dreptului de proprietate și va efectua mențiunea în registrele de publicitate relevante cu privire la menținerea rangului creanței finanțatorului.

Art. 106

(1) Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) În cazul în care, prin derogare de la prevederile art. 2.512 și următoarele din Codul civil, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar constată că a intervenit prescripția extinctivă a creanței, va notifica în acest sens creditorul, fără a mai face verificări de fond ale creanței pretinse.

(3) În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (1), administratorul judiciar va putea solicita explicații de la debitor, va putea să poarte discuții cu fiecare debitor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare.

Art. 107

(1) Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar pentru astfel de creanțe.

(2) Creanțele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrate în tabelul preliminar la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României existent la data deschiderii procedurii insolvenței.

Art. 108

(1) O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Toate tabelele vor fi actualizate corespunzător cu sumele distribuite.

(2) Dacă creanțele au fost stinse sau modificate, total sau parțial, se va proceda la o modificare corespunzătoare a tabelului de creanțe, după caz. Odată cu convocatorul adunării creditorilor se va publica și tabelul de creditori actualizat cu sumele stinse sau modificate în timpul procedurii. Odată cu contestarea procesului-verbal al adunării, creditorii vor putea contesta în aceleași termene și condiții și tabelul astfel publicat.

Art. 109

(1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere a creanțelor, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejutor al debitorului poate avea creanța

înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă. Creditorul are obligația de a raporta orice sumă încasată, în termen de 3 zile de la momentul încasării.

(2)Un codebitor sau un fidejutor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească, până la achitarea integrală a creanței sale, cota cuvenită codebitorului sau fidejutorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3)Codebitorul sau fidejutorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia o cauză de preferință, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea acestui drept, dar prețul obținut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată.

Art. 110

(1)Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului cu mențiunile prevăzute la art. 5 pct. 68.

(2)La creanțele care beneficiază de o cauză de preferință se vor arăta titlul din care izvorăște dreptul de preferință și, dacă este cazul, motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate. Pentru creanțele creditorilor care fac parte din categoria persoanelor strâns legate de debitor, în tabelul preliminar de creanțe se vor menționa suplimentar înscrisurile care constată creanța și datele înscrise în registrele de publicitate.

(3)Tabelul preliminar de creanțe va fi, totodată, publicat în BPI. După publicare, creditorii înscrși în tabelul preliminar de creanțe pot participa la adunările creditorilor.

(4)Odată cu publicarea tabelului în BPI, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau înlăturate, precizând totodată și motivele. Comunicarea se poate face și pe cale electronică, dacă prin declarația de creanță sau printr-o adresă ulterioară, creditorul a indicat o adresă de e-mail.

Art. 111

(1)Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații față de

tabelul de creanțe, cu privire la creanțele și drepturile trecute sau, după caz, netrecute de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în tabel.

(2)Contestațiile trebuie depuse la tribunal în termen de 7 zile de la publicarea în BPI a tabelului preliminar, atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.

(3)Sub sancțiunea anulării, contestația va fi însoțită de dovada, în original, a achitării taxei de timbru, precum și de toate înscrisurile de care partea înțelege să se folosească în dovedirea susținerilor sale, cu arătarea oricăror altor probe care se solicită, cu excepția celor care nu se află în posesia părții sau nu sunt cunoscute la momentul formulării contestației.

(4)Partea care formulează contestația transmite, cu confirmare de primire, câte un exemplar al contestației și al documentelor ce o însoțesc administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului a cărui creanță se contestă, precum și administratorului special, dacă acesta a fost desemnat, la sediul debitorului, sub sancțiunea prevăzută la art. 40¹ alin. (2).

(5)Întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la data comunicării contestației și a documentelor ce o însoțesc. Un exemplar al întâmpinării se comunică, cu confirmare de primire, în același termen, de către partea care formulează întâmpinarea și contestatorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și debitorului, sub sancțiunea prevăzută la art. 40¹ alin. (2).

(6)La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate admite, în tot sau în parte, înscrierea creanțelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv. Creanțele înscrise provizoriu vor avea toate drepturile prevăzute de lege cu excepția dreptului de a încasa sumele propuse spre distribuire. Acestea se vor consemna în contul unic până la definitivarea creanței.

(7)Dacă se admite creanța fără dreptul de preferință pretins, aceasta va participa la repartițiile sumelor obținute din valorificarea bunurilor negrevate de cauze de preferință.

(8)Din sumele care s-ar obține din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferință contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanțe.

Art. 112

(1)După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate și s-a predat raportul de evaluare a garanțiilor, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va înregistra, de îndată, la tribunal și va

publica în BPI tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea și situația fiecărei creanțe, beneficiară sau nu a unei cauze de preferință.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiții de sume în caz de faliment în procedura simplificată.

(3) Durata maximă a perioadei de observație este de 12 luni, calculate de la data deschiderii procedurii. Pentru respectarea acestui termen judecătorul-sindic va putea aplica dispozițiile art. 111 alin. (6) în mod corespunzător. Înainte de expirarea termenului de 12 luni, creditorii, debitorul sau administratorul judiciar va solicita judecătorului-sindic fie aplicarea art. 111 alin. (6), fie prelungirea perioadei de observație pentru motive temeinice. În cazul în care cererea nu este introdusă de administratorul judiciar, creditorii sau debitorul vor putea formula o astfel de cerere.

Art. 113

(1) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor, prevăzut la art. 111 alin. (2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva înscrierii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe ori în tabelele actualizate, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale, care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

(2) Contestația se depune în termen de 15 zile de la data la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

(3) Judecarea contestației se va face cu respectarea prevederilor art. 111 alin. (4).

(4) Până la judecarea definitivă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.

Art. 114

(1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 42, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât privește creanțele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor și nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociațiilor cu răspundere nelimitată ai

persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

(2)Decăderea va fi constatată de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care nu va mai înscrie creditorul în tabelul creditorilor.

SECȚIUNEA 5: Situația unor acte juridice ale debitorului

SUBSECȚIUNEA 1: § 1. Aspecte generale

Art. 115

(1)Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în aplicarea dispozițiilor prezentului capitol, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.

(2)Operațiunile de publicare în BPI a actelor de procedură emise de instanțele judecătorești sau de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în cadrul derulării procedurii de insolvență se efectuează cu titlu gratuit.

(3)Actele de procedură emise de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care, potrivit prezentei legi, sunt supuse și formalității de publicitate prin registrul comerțului, alături de publicitatea prin BPI, se depun la BPI, iar înregistrarea în registrul comerțului se va opera din oficiu, cu titlu gratuit.

Art. 116

Măsurile prevăzute în prezenta secțiune se aplică atât în procedura de reorganizare judiciară, cât și în cea de faliment, ca urmare a declanșării sale în procedura generală sau în cea simplificată.

SUBSECȚIUNEA 2: SUBSECȚIUNEA 2: Anularea actelor și operațiunilor frauduloase ale debitorului din perioada suspectă

Art. 117

(1)Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor sau operațiunilor frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii.

(2)**Următoarele acte sau operațiuni ale debitorului vor putea fi anulate, pentru restituirea bunurilor transferate sau a valorii altor prestații executate:**

- a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;
- b) operațiuni în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;
- c) acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;
- d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;
- e) constituirea unui drept de preferință pentru o creanță care era chirografară, în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;
- f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;
- g) actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde/întârzia starea de insolvență ori de a fraudă un creditor.

(3) Prevederile alin. (2) lit. d)-f) nu sunt aplicabile actelor încheiate, cu bună-credință, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, sub rezerva ca acordul să fi fost de natură a conduce, în mod rezonabil, la redresarea financiară a debitorului și să nu aibă ca scop prejudicierea și/sau discriminarea unor creditorii. Prevederile de mai sus se aplică și actelor juridice încheiate în cadrul procedurilor prevăzute la titlul I.

(4) Următoarele acte sau operațiuni, încheiate în cei 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate:

- a) cu un asociat comandat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, în situația în care debitorul este acea societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;
- b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;
- c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de

vot în adunarea generală a acționarilor, în situația în care debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d)cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e)cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție de control asupra debitorului sau a activității sale;

f)cu un coproprietar sau proprietar devălmaș asupra unui bun comun;

g)cu soțul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv, ai persoanelor fizice enumerate la lit. a)-f).

Art. 118

(1)Acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, prevăzută la art. 117, poate fi introdusă de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 97, dar nu mai târziu de 16 luni de la data deschiderii procedurii. În cazul admiterii acțiunii, părțile vor fi repuse în situația anterioară, iar sarcinile existente la data transferului vor fi reînscrise.

(2)Comitetul creditorilor poate introduce la judecătorul-sindic o astfel de acțiune, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu o face.

(3)Poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.

Art. 119

Nu se va putea cere anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente.

Art. 120

(1)Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat potrivit prevederilor art. 117, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există ori există impedimente de orice natură pentru preluarea acestuia de către debitor, terțul va restitui valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor, stabilită prin expertiză efectuată în condițiile legii. În caz de restituire, părțile vor fi repuse în situația anterioară astfel încât sarcinile existente la data transferului vor fi reînscrise.

(2)Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese

transferat de către debitor, va avea împotriva averii debitorului o creanță egală cu prețul plătit, la care se poate adăuga cel mult sporul de valoare a bunului, determinat de eventualele investiții efectuate de acesta, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului. La cererea sa, terțul dobânditor de bună-credință va fi înscris în tabelele de creanțe cu creanța născută în urma restituirii bunului sau valorii acestuia către averea debitorului potrivit prezentului articol și va putea participa la distribuirea potrivit prevederilor art. 161 pct. 4. Terțul dobânditor de rea-credință va fi îndreptățit să primească doar prețul plătit și va putea participa la distribuirea de sume potrivit prevederilor art. 161 pct. 10 lit. a). Reaua-credință a terțului dobânditor trebuie dovedită.

(3) Dacă terțul dobânditor nu restituie bunul sau valoarea acestuia de bunăvoie sau pe calea unei tranzacții, creanța acestuia, născută în temeiul alin. (2), va putea fi pretinsă numai pe calea cererii reconvenționale formulate în cadrul acțiunii îndreptate împotriva sa potrivit prevederilor art. 117.

(4) Terțul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credință va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar, în lipsa acestora, va restitui diferența de valoare cu care s-a îmbogățit. În caz de rea-credință, terțul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum și fructele percepute.

Art. 121

(1) Administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, comitetul creditorilor sau creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală va putea introduce acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor, numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat. Acesta va putea pretinde de la debitor doar contravaloarea sporului de valoare determinat de investițiile pe care le-a efectuat și va beneficia, în acest scop, de toate drepturile procedurale convenite terțului dobânditor de rea-credință potrivit prevederilor art. 120 alin. (2) și (3) și art. 161 pct. 10 lit. a).

(2) În cazul în care subdobânditorul este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea prevăzută la alin. (1).

Art. 122

(1) Cererea pentru anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente.

(2) O persoană obținând un titlu sau dobândind un drept de preferință asupra bunului respectiv

după efectuarea unei astfel de notări va avea titlul sau dreptul său condiționat de dreptul de a fi recuperat bunul.

(3)În privința actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 alin. (2) se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor.

(4)Prezumția de fraudă se păstrează și în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se referă art. 117.

(5)Legitimarea procesuală activă în acțiunile în anulare prevăzute la art. 117 aparține administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, în cazul prevăzut la art. 118 alin. (2), comitetului creditorilor, iar în cazul prevăzut de art. 118 alin. (3), creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.

(6)Au calitate procesuală pasivă în acțiunile în anulare prevăzute la art. 117 debitorul și, după caz, terțul dobânditor ori subdobânditorul. Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special sau prin curator special, potrivit prevederilor art. 53 alin. (3).

(7)De la data deschiderii procedurii de insolvență, anularea unor acte încheiate de debitor în cei 2 ani anterior deschiderii procedurii de insolvență, pentru motivul fraudei în dauna creditorilor, se poate face exclusiv prin intermediul acțiunilor prevăzute la art. 117.

SUBSECȚIUNEA 3:§ 3. Situația contractelor în derulare

Art. 123

(1)Contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii, art. 1.417 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, nefiind aplicabil. Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare, de decădere din beneficiul termenului, de modificare a contractului în detrimentul debitorului sau de declarare a exigibilității anticipate pentru motivul deschiderii procedurii se consideră nescrise.

Prevederile referitoare la menținerea contractelor în derulare și la nulitatea clauzelor de încetare sau accelerare a obligațiilor nu sunt aplicabile în privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, într-un termen de prescripție de 3 luni de la data deschiderii procedurii, administratorul judiciar/lichidatorului judiciar poate să denunțe orice contract, închirierile neexpire, alte contracte pe termen lung, atâ timp cât aceste contracte nu au

fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile de la primire, notificării contractantului, formulată în primele 3 luni de la deschiderea procedurii, prin care i se cere să denunțe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat. Contractul se consideră denunțat:

- a) la data expirării unui termen de 30 de zile de la recepționarea solicitării cocontractantului privind denunțarea contractului, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu răspunde;
- b) la data notificării denunțării de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

*) Conform Deciziei nr. 42/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că, în interpretarea art. 123 alin. (1), (3) și (9) din Legea nr. 85/2014 nu sunt admisibile acțiunile de reziliere a contractelor cu executare succesivă menținute de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, introduse pe calea dreptului comun după momentul deschiderii procedurii insolvenței pentru nerespectarea de către pârâtul debitor a obligațiilor contractuale constând în plata unor sume scadente anterior deschiderii acestei proceduri.

(2) Dacă solicită executarea contractului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar precizează trimestrial, în cadrul rapoartelor de activitate, dacă debitorul dispune de fondurile bănești necesare achitării contravalorii bunurilor sau prestațiilor furnizate de cocontractant.

(3) Debitorul decade din beneficiul termenului dacă, în primele 3 luni de la data deschiderii procedurii, cocontractantul notifică administratorului judiciar intenția privind denunțarea contractului sau declararea anticipată a exigibilității. Ulterior menținerii contractului, cocontractantul poate solicita rezilierea acestuia pentru culpa debitorului, soluționarea cererii făcându-se de judecătorul-sindic.

*) Conform Deciziei nr. 42/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că, în interpretarea art. 123 alin. (1), (3) și (9) din Legea nr. 85/2014 nu sunt admisibile acțiunile de reziliere a contractelor cu executare succesivă menținute de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, introduse pe calea dreptului comun după momentul deschiderii procedurii insolvenței pentru nerespectarea de către pârâtul debitor a obligațiilor contractuale constând în plata unor sume scadente anterior deschiderii acestei proceduri.

(4) În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către cocontractant împotriva debitorului și va fi soluționată de judecătorul-sindic. Drepturile stabilite în favoarea cocontractantului în urma exercitării acțiunii în despăgubiri se vor plăti acestuia potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, pe baza hotărârii în temeiul căreia i-au fost recunoscute,

rămasă definitivă.

(5) Pe parcursul perioadei de observație, cu acordul cocontractanților, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor încheiate de debitor, inclusiv contractele de credit, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații. Eventualele cereri formulate în temeiul art. 1.271 din Codul civil vor fi soluționate de judecătorul-sindic.

(6) Dacă vânzătorul unui bun a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător și nu va fi supusă prevederilor alin. (1), rezerva fiind opozabilă administratorului judiciar/lichidatorului judiciar dacă au fost efectuate formalitățile de publicitate prevăzute de lege. Bunul cu privire la care vânzătorul a reținut titlul de proprietate intră în averea debitorului, iar vânzătorul beneficiază de o cauză de preferință, potrivit art. 2.347 din Codul civil.

(7) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(8) După data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitorului se va putea face de urgență de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar va acorda personalului concediat doar termenul legal de preaviz. În cazul în care sunt incidente dispozițiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește concedierea colectivă, termenele prevăzute de art. 71 și art. 72 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se reduc la jumătate.

(9) Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți poate fi formulată cerere de admitere a creanței împotriva debitorului.

*) Conform Deciziei nr. 42/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că, în interpretarea art. 123 alin. (1), (3) și (9) din Legea nr. 85/2014 nu sunt admisibile acțiunile de reziliere a contractelor cu executare succesivă menținute de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, introduse pe calea dreptului comun după momentul deschiderii procedurii insolvenței pentru nerespectarea de către pârâțul debitor a obligațiilor contractuale constând în plata unor sume scadente anterior deschiderii acestei proceduri.

(10) Pentru maximizarea averii debitorului sau în situația în care contractul nu mai poate fi executat, administratorul judiciar va putea cesiona contractele în derulare către terți, cu condiția

ca acele contracte să nu fi fost încheiate intuitu personae, potrivit prevederilor Codului civil.

(11) În cazul rezilierii contractelor de leasing financiar de către finanțator, acesta va putea opta pentru una dintre următoarele variante:

a) transferul proprietății asupra bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing către debitor, caz în care finanțatorul dobândește o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operațiunii de leasing, și este înregistrat la masa credală, conform ordinii de prioritate prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3, cu contravaloarea ratelor și accesoriilor restante facturate și neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate, în temeiul contractului de leasing, fără a se putea depăși valoarea de piață a bunurilor, stabilită de un evaluator autorizat independent, potrivit prevederilor art. 61;

b) recuperarea bunurilor ce fac obiectul material al contractului de leasing, iar finanțatorul va fi înregistrat la masa credală potrivit prevederilor art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferință, cu contravaloarea ratelor și accesoriilor restante facturate și neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate în temeiul contractului de leasing minus valoarea de piață a bunurilor recuperate, stabilită de un evaluator autorizat, potrivit prevederilor art. 61.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) teza I, în cazul contractului de leasing financiar, dacă finanțatorul nu își exprimă, în termen de 3 luni de la data deschiderii procedurii, acordul expres pentru menținerea contractului, acesta se consideră denunțat la data expirării acestui termen. În cazul care, în același termen, finanțatorul transmite administratorului judiciar o notificare prin care i se cere să denunțe contractul, acesta se consideră denunțat la expirarea unui termen de 30 de zile de la data recepționării notificării de către administratorul judiciar. În vederea maximizării averii debitorului, lichidatorul judiciar poate să denunțe orice contract de leasing financiar, contractul considerându-se denunțat la data notificării denunțării de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

Art. 124

Dacă un bun mobil, vândut debitorului și neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii și bunul nu se află încă la dispoziția debitorului și nici alte părți nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul își poate lua înapoi bunul. În acest caz, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător și el va trebui să restituie debitorului orice avans din preț. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale

în tabelul de creanțe. Dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preț datorat în baza contractului.

Art. 125

Dacă debitorul este parte într-un contract cuprins într-un acord master de netting, prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare cotate pe o piață reglementată de mărfuri, servicii și instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența intervine sau perioada expiră după data deschiderii procedurii, se va efectua o operațiune de compensare bilaterală a tuturor contractelor cuprinse în acordul master de netting respectiv, iar diferența rezultată va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.

Art. 126

Dacă un comisionar care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă devine subiectul unei cereri introductive a procedurii insolvenței, comitentul va fi îndreptățit să își ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de comisionar.

Art. 127

(1) Dacă un debitor deține marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia la data deschiderii procedurii, proprietarul va avea dreptul să își recupereze bunul potrivit prevederilor art. 2.057 alin. (4) din Codul civil, în afară de cazul în care debitorul are o cauză de preferință valabilă asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele prevăzute la alin. (1) marfa nu se află în posesia debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul se află în posesia mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesia, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe.

Art. 128

Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desființa contractul de închiriere, în afară de cazul în care chiria este inferioară chiriei practicate de piață. Cu toate acestea, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să refuze să asigure prestarea

oricăror servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul închirierii. În acest caz, chiriașul poate evacua clădirea și poate să ceară înregistrarea creanței sale în tabel sau poate deține în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriașul alege să continue a deține imobilul, nu va fi îndreptățit la înscrierea creanței în tabel, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar.

Art. 129

Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar poate să denunțe, în condițiile art. 123 alin. (1), contractele prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal.

Art. 130

(1) Dacă un asociat dintr-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege și dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate, potrivit ultimei situații financiare aprobate, sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalți asociați sunt de acord.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, și în cazul membrilor societăților cooperative și ai grupurilor de interes economic.

Art. 131

(1) Obligațiile rezultând dintr-o promisiune bilaterală de vânzare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar la cererea promitentului-cumpărător, dacă:

- a) prețul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentului-cumpărător;
- b) prețul nu este inferior valorii de piață a bunului;
- c) bunul nu are o importanță determinantă pentru reușita unui plan de reorganizare;
- d) în cazul imobilelor, promisiunile sunt notate în Cartea funciară.

(2) Pentru a putea fi încheiat contractul de vânzare cu promitentul-cumpărător în condițiile art. 91 alin. (1), în prealabil, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va asigura

respectarea următoarelor drepturi pentru creditorii deținători ai unor creanțe ce beneficiază de cauze de preferință asupra bunurilor ce urmează a se înstrăina potrivit alin. (1) și au înscris acel drept în registrele de publicitate prevăzute de lege înainte de data încheierii promisiunii bilaterale de vânzare:

a) dreptul de a beneficia cu prioritate de orice sume încasate în averea debitoarei în baza contractelor de vânzare încheiate în condițiile alin. (1), potrivit prevederilor art. 159; și/sau

b) dreptul de a beneficia de o măsură privind asigurarea unei protecții corespunzătoare, respectiv una dintre următoarele măsuri:

1. primirea unei sume reprezentând maximum valoarea de piață a bunului din care se deduc cheltuielile prevăzute de art. 159 alin. (1) pct. 1;

2. primirea unei garanții reale cu o valoare egală cu valoarea de piață a bunului stabilită în cadrul procedurii, printr-un raport de evaluare actualizat ce va fi întocmit de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;

3. primirea unei scrisori de garanție bancară pentru o sumă egală cu valoarea de piață a bunului stabilită în cadrul procedurii, dar nu mai mult decât valoarea creanței acestora înregistrată în tabelul de creanțe în vigoare.

(3) Propunerea măsurii prevăzute la alin. (2) lit. b) se va face de către administratorul judiciar/ lichidatorul judiciar prin raportul de activitate prin care se propune măsura vânzării și se notifică creditorului beneficiar al unei cauze de preferință.

SECȚIUNEA 6: Reorganizarea

SUBSECȚIUNEA 1: § 1. Planul

Art. 132

(1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare:

a) debitorul, cu aprobarea adunării generale a acționarilor/asociaților, în termen de 30 de zile de la publicarea tabelului definitiv de creanțe, cu condiția formulării intenției de reorganizare potrivit art. 67 alin. (1) lit. g), dacă procedura a fost declanșată de acesta, și în termenul prevăzut la art. 74, în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau mai multor creditori. Hotărârea adunării generale a acționarilor/asociaților va putea fi depusă și ulterior până cel târziu la data adunării creditorilor stabilită pentru votarea planului;

b) administratorul judiciar, de la data desemnării sale și până la îndeplinirea unui termen de 30 de zile de la data publicării tabelului definitiv de creanțe;

c) unul sau mai mulți creditori, deținând împreună cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv de creanțe, în termen de 30 de zile de la publicarea acestuia; administratorul judiciar este obligat să pună la dispoziția acestora informațiile existente și necesare pentru redactarea planului. În acest sens, debitorul, prin administrator special, sau administratorul judiciar, în măsura în care acesta din urmă le deține, dacă dreptul de administrare i-a fost ridicat debitorului, are obligația ca, în termen de maximum 10 zile de la primirea solicitării, să pună la dispoziția creditorului actele și informațiile prevăzute de art. 67 alin. (1) lit. a), b) și e), actualizate corespunzător depunerii tabelului definitiv de creanțe. Se va pune la dispoziția creditorului și lista tuturor creanțelor născute în timpul procedurii, precum și orice alte documente solicitate, care sunt utile pentru redactarea unui plan de reorganizare.

(2) La cererea oricărei părți interesate sau a administratorului judiciar, judecătorul-sindic poate prelungi cu maximum 30 de zile, pentru motive temeinice, termenele de depunere a planului prevăzute la alin. (1).

(3) Planul va putea să prevadă fie restructurarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinație a celor două variante de reorganizare.

(4) Nu poate propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anterior formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii de insolvență instituite în baza prezentei legi, cu excepția cazului în care închiderea procedurii s-a realizat potrivit prevederilor art. 177 sau 178, și nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție, de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 227/2015, Legea nr. 241/2005, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 21/1996, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 240 și 241 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția judecătorului-sindic, la faliment.

Art. 133

(1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului și va cuprinde măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și a directorilor.

(2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor. Creanțele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferință în tabelul definitiv al creanțelor pot fi purtătoare de dobânzi și alte accesorii.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 3 ani, calculați de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin contracte - inclusiv de credit sau de leasing - pot fi menținute prin plan, chiar dacă depășesc perioada de 3 ani. Aceste termene pot fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă inițial erau mai scurte de 3 ani. După realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă.

*) Pentru debitorul care și-a întrerupt activitatea total sau parțial ca efect al măsurilor adoptate de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii pandemiei de COVID-19, pe durata stării de urgență și/sau de alertă, durata inițială de executare a planului de reorganizare, prevăzută de art. 133 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, poate fi de 4 ani, cu posibilitatea prelungirii, fără a depăși o durată totală a derulării planului de 5 ani, și a modificării, în mod corespunzător, dacă este cazul, în condițiile art. 139 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul debitorilor persoane juridice, executarea planului de reorganizare poate dura 4 ani, calculați de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin contracte - inclusiv de credit sau de leasing - pot fi menținute prin plan, chiar dacă depășesc perioada de 4 ani. Aceste termene pot fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă inițial erau mai scurte de 4 ani. După realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă.

(4) Planul de reorganizare va menționa:

- a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate, în sensul prezentului titlu;
- b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;

c) dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula în baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;

e) modalitatea de achitare a creanțelor curente. Dacă plata creanțelor curente nu este efectuată în ordinea scadenței, debitorul va justifica prioritizarea anumitor creanțe curente, cu respectarea principiului maximizării averii prevăzut la art. 4 pct. 1.

(5) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

A) păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către administratorul judiciar desemnat în condițiile legii;

B) obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență a acestora, finanțările aprobate prin plan urmând să beneficieze de prioritate la restituire potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2;

C) transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului; în cazul în care persoana către care se propune vânzarea bunurilor ca ansamblu independent este o persoană strâns legată de debitor, prevederile art. 154¹ se aplică în mod corespunzător, iar vânzarea se autorizează prin confirmarea planului de către judecătorul-sindic;

D) fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii, inclusiv cu respectarea obligațiilor de notificare a operațiunilor de concentrare, potrivit legislației în domeniul concurenței. În cazul divizării, dispozițiile art. 241¹ alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică;

E) lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat ori în bloc, libere de orice sarcini, sau darea în plată a acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului. Darea în plată a bunurilor debitorului către creditorii săi va putea fi efectuată doar cu condiția prealabilă a acordului scris al acestora cu privire la această

modalitate de stingere a creanței lor;

F) lichidarea parțială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului. Sumele de bani obținute după vânzarea unor bunuri asupra cărora poartă cauze de preferință, potrivit prevederilor Codului civil, vor fi distribuite, obligatoriu, creditorilor titulari ai acelor cauze de preferință, cu respectarea dispozițiilor art. 159 alin. (1) și (2);

G) modificarea sau stingerea cauzelor de preferință, cu acordarea obligatorie în beneficiul creditorului titular a unei garanții sau protecții echivalente, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) lit. c), până la acoperirea creanței acestora, inclusiv dobânzile stabilite conform contractelor sau conform planului de reorganizare, pe baza unui raport de evaluare, cu parcurgerea procedurii prevăzute de art. 61;

H) prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale;

I) modificarea actului constitutiv al debitorului, în condițiile legii;

J) emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele prevăzute la lit. D și E, în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de titluri de valoare este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se dă înainte de exprimarea votului asupra planului de reorganizare de către creditorii. Prin excepție de la prevederile art. 205 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, operațiunile prevăzute de prezenta literă sunt considerate operațiuni exceptate în sensul art. 205 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare;

K) prin excepție de la prevederile lit. J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în titluri de valoare. Cu consimțământul creditorului bugetar exprimat prin vot, planul de reorganizare poate prevedea doar conversia creanțelor bugetare ale statului în acțiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) să rezulte din conținutul planului de reorganizare, pe baza analizei economico-financiare, faptul că societatea debitoare își poate continua activitatea, măsura propusă fiind una viabilă pentru societate;

- b) să rezulte din conținutul planului de reorganizare faptul că această modalitate de stingere a creanței bugetare duce la maximizarea recuperării creanței statului, față de situația intrării debitorului în faliment;

c) conversia să fie integrală și efectuată la valoarea creanței bugetare a statului, ea neputând fi

cumulată cu măsura reducerii creanței bugetare.

Creditorul bugetar poate contracta serviciile unui evaluator autorizat sau specialist independent pentru realizarea unui raport de evaluare asupra condițiilor de la lit. a) și b), pe baza căruia să își exercite votul asupra planului de reorganizare care cuprinde propunerea de conversie a creanței bugetare a statului. Prevederile art. 5 alin. (1) pct. 71 rămân aplicabile.

L) inserarea în actul constitutiv al debitorului - persoană juridică - sau al persoanelor prevăzute la lit. D și E a unor prevederi:

- a) de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot;
- b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii;
- c) în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.

(5¹) Creditorul bugetar poate aproba planul de reorganizare în care este propusă reducerea creanței bugetare negarantate, reducere fundamentată în cuprinsul planului, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- a) măsura de reducere reprezintă modalitatea optimă de recuperare a creanței bugetare negarantate, față de situația intrării debitorului în faliment;
- b) debitoarea deține un fond de comerț care să îi permită continuarea activității;
- c) măsura de reducere conduce la viabilizarea societății debitoare.

(5²) În cazul în care prin planul de reorganizare se propune măsura reducerii creanțelor bugetare negarantate cu până la 50%, în lipsa unei manifestări exprese, planul se consideră aprobat de creditorul bugetar dacă sunt îndeplinite cumulativ criteriile prevăzute la alin. (5¹) și cel puțin încă un criteriu din următoarele:

- a) să rezulte un nivel de cel puțin 50% al obligațiilor fiscale curente datorate pe perioada executării planului de reorganizare față de nivelul mediu anual al acestora înaintea intrării în insolvență;
- b) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate de interes public;
- c) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate strategică într-o anumită ramură economică.

(5³) În situațiile prevăzute la alin. (5¹) și (5²) rămân incidente prevederile privind realizarea

testului creditorului privat, astfel cum este definit de art. 5 alin. (1) pct. 71.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, planul propus de creditorii sau de administratorul judiciar poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului, a actului constitutiv.

(7) Înregistrarea mențiunii în registrul comerțului va fi solicitată de administratorul judiciar pe cheltuielile debitorului, pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 134

(1) În vederea votării planului de reorganizare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili, astfel cum este aceasta definită la art. 5 pct. 23. Administratorul judiciar confirmă, în tot sau în parte, ori infirmă lista acestor creditori.

(2) Lista creditorilor indispensabili, menționați la alin. (1), este depusă de către debitor împreună cu celelalte documente prevăzute la art. 67 alin. (1), listă ce se anexează, menționându-se și creanțele acestora, la raportul întocmit de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, potrivit art. 97. Nedepunerea acestei liste conduce la decăderea debitorului din dreptul de a propune, în vederea votării planului de reorganizare, categoria creditorilor indispensabili. În cazul în care s-au schimbat criteriile avute în vedere la data întocmirii listei creditorilor indispensabili, aceasta poate fi modificată în consecință, aprobată de administratorul judiciar și depusă la dosarul cauzei odată cu planul de reorganizare propus.

Art. 135

Nu se consideră modificare a creanței sau a condițiilor de realizare a acesteia situația în care planul propus prevede revenirea la condițiile de realizare a creanței anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condițiilor respective, cum ar fi neplata uneia sau mai multor rate scadente ale unui împrumut, la termenele și în condițiile stipulate în contract, care conduce la accelerarea plății întregului rest al împrumutului.

Art. 135¹

(1) Data stingerii creanțelor supuse conversiei, potrivit prevederilor art. 133 alin. (5) lit. K, este data realizării conversiei.

(2) Instituția publică centrală ce exercită calitatea de acționar în numele statului la data efectuării conversiei exercită drepturile și obligațiile statului român în calitate de acționar și pentru acțiunile emise în favoarea statului de operatorii economici în urma conversiei și înregistrează în evidențele contabile aceste acțiuni.

(3) În cazul în care statul nu deține, anterior conversiei, acțiuni ale debitorului, pentru acțiunile emise ca urmare a conversiei, exercitarea drepturilor și obligațiilor statului, precum și înregistrarea acțiunilor astfel dobândite în evidențele contabile se realizează de către Autoritatea de Administrare a Activelor Statului.

Art. 136

Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul în care este înregistrat debitorul și va fi transmisă debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar și comitetului creditorilor.

Art. 137

(1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la expirarea termenului pentru depunerea planului un anunț referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum și a faptului că este permisă votarea prin corespondență. La cerere, planul se transmite prin poștă electronică oricărui creditor la adresa de e-mail indicată administratorului judiciar.

(2) Ședința adunării creditorilor în care se va exprima votul asupra planului de reorganizare se va ține în termen de 20-30 de zile de la publicarea anunțului. Planul de reorganizare, inclusiv anexele, se va transmite persoanelor prevăzute la art. 136 în format electronic, scanat, prin grija administratorului judiciar, prin e-mail sau prin postare pe site-ul acestuia.

(3) Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de plan și de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.

Art. 138

(1) La începutul ședinței de vot, administratorul judiciar va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris.

(2) Fiecare creanță beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă.

(3) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;

b) creanțele salariale;

c) creanțele bugetare;

d) creanțele creditorilor indispensabili;

e) celelalte creanțe chirografare.

(4) Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor din acea categorie.

*) Prin Decizia nr. 28/2022, Înalta Curte de Casație și Justiție admite sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și stabilește că dispozițiile art. 138 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretate în sensul că imposibilitatea adoptării unei hotărâri în adunarea creditorilor convocată pentru aprobarea planului de reorganizare, din lipsă de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați la cel puțin două ședințe având aceeași ordine de zi, nu echivalează cu votul negativ asupra planului de reorganizare.

(5) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați sau se află sub control comun cu debitorul pot vota cu privire la planul de reorganizare, sub condiția ca programul de plăți să nu le ofere nicio sumă sau să le ofere mai puțin decât ar primi în cazul falimentului și ca orice astfel de plăți să le fie acordate potrivit ordinii de prioritate a creanțelor subordonate prevăzute la art. 161 pct. 10 lit. a).

(6) Dacă au fost propuse mai multe planuri de reorganizare, atunci votarea acestora se va face în aceeași ședință a adunării creditorilor, în ordinea decisă prin votul creditorilor.

Art. 138¹

(1) Creditorii pot formula atât obiecțiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cât și cereri de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare, potrivit prevederilor art. 48 alin. (7) și (8).

(2) În cazul în care se solicită și anularea hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul, eventualele obiecțiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare vor fi formulate prin aceeași cerere.

Art. 139

(1) Judecătorul-sindic soluționează deodată, printr-o singură sentință, obiecțiunile cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cererile de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare și cererea de confirmare a planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în următoarele condiții:

- A. în cazul în care sunt 5 categorii, planul se consideră acceptat dacă cel puțin 3 dintre categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele prevăzute la art. 138 alin. (3), acceptă planul cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;
- B. în cazul în care sunt trei categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care cel puțin două categorii votează planul, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;
- C. în cazul în care sunt două sau patru categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care dacă este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;
- D. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan;
- E. vor fi considerate creanțe nedefavorizate și vor fi considerate că au acceptat planul creanțele ce se vor achita integral în termen de 30 de zile de la confirmarea planului ori în conformitate cu contractele de credit sau de leasing din care rezultă;
- F. planul respectă, din punct de vedere al legalității și viabilității, prevederile art. 133.

*) Prin Decizia nr. 28/2022, Înalta Curte de Casație și Justiție admite sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și stabilește că dispozițiile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretate în sensul că imposibilitatea adoptării unei hotărâri în adunarea creditorilor convocată pentru aprobarea planului de reorganizare, din lipsă de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați la cel puțin două ședințe având aceeași ordine de zi, nu

echivalează cu votul negativ asupra planului de reorganizare.

(2)Tratament corect și echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a)niciuna dintre categoriile care resping planul și nicio creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului;
- b)nici o categorie sau nicio creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;
- c)în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nicio categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 138 alin. (3), nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului;
- d)planul prevede același tratament pentru fiecare creanță în cadrul unei categorii distincte, cu excepția rangului diferit al celor beneficiare ale unor cauze de preferință, precum și în cazul în care deținătorul unei creanțe consimte la un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa.

(3)Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4)Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică confirmarea oricărui alt plan.

(5)Modificarea planului de reorganizare, inclusiv prelungirea acestuia, se poate face oricând pe parcursul procedurii de reorganizare, fără a se putea depăși o durată totală maximă a derulării planului de 5 ani de la confirmarea inițială. Modificarea poate fi propusă de către oricare dintre cei care au vocația de a propune un plan, indiferent dacă au propus sau nu planul. Votarea modificării de către adunarea creditorilor se va face cu creanțele rămase în sold, la data votului, în aceleași condiții ca și la votarea planului de reorganizare. Modificarea planului va trebui să fie confirmată de judecătorul-sindic. Dispozițiile art. 138¹ se aplică în mod corespunzător.

Art. 140

(1)Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni la situația stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin.

(1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.

(2)Dacă după confirmarea planului de reorganizare se vor recupera sume suplimentare din acțiuni introduse în temeiul art. 117, acestea se vor distribui în modul prevăzut de art. 163.

(3)Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate

de cauze de preferință vor fi prevăzute a se distribui proporțional pentru fiecare creanță prevăzută a se achita în timpul reorganizării, după deducerea sumelor prevăzute ca fiind necesare plății creanțelor curente exigibile și a celor necesare asigurării capitalului de lucru, dacă este cazul. Programul de plată a creanțelor va prevedea plata acestor sume în trimestrul consecutiv celui la care aceste sume devin disponibile.

(4) Creditorii conservă acțiunile lor pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și a fideiusorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

(5) Dacă niciun plan nu este confirmat și termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art. 132, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 145.

(6) Remunerațiile persoanelor angajate în temeiul art. 57 alin. (2), art. 61 și 63, precum și alte cheltuieli de procedură vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăți cum va fi asigurată această plată.

(7) Plata va putea fi făcută trimestrial pe bază de acte legale.

SUBSECȚIUNEA 2: § 2. Perioada de reorganizare

Art. 141

(1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar și în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea tuturor măsurilor pentru reinsertia debitorului în activitatea de afaceri, fie încetarea reorganizării și trecerea la faliment, potrivit prevederilor art. 145.

(2) Pe parcursul reorganizării, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea administratorului judiciar, sub rezerva prevederilor art. 85 alin. (5). Acționarii, asociații și membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activității ori în administrarea averii debitorului, cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute de lege și în planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan.

(4) Dacă prin planul de reorganizare s-a prevăzut lichidarea tuturor sau a unora dintre bunuri, în

bloc, ca ansamblu funcțional, iar vânzarea se realizează către o persoană strâns legată de debitor, prevederile art. 154¹ se aplică în mod corespunzător.

Art. 142

Prin excepție de la dispozițiile art. 77, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauțiune la o bancă, drept condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfășurării procedurii de reorganizare judiciară. O astfel de cauțiune nu va putea depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate ulterior deschiderii procedurii.

Art. 143

(1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii de insolvență, oricare dintre creditorii sau administratorul judiciar poate solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitorul încheie o convenție de plată cu acest creditor.

*) Pe durata stării de alertă se suspendă aplicabilitatea tezei finale a art. 5 pct. 72 și a tezei finale a art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Pe durata stării de alertă, în cazul debitorilor care și-au întrerupt activitatea total sau parțial ca efect al măsurilor adoptate pe perioada stării de urgență, instituită prin Decretul nr. 195/2020 și prelungită prin Decretul nr. 240/2020, de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii virusului SARS-Cov-2, menținute, după caz, și în perioada stării de alertă, valoarea-prag prevăzută la art. 5 pct. 72 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, este de 50.000 lei, atât pentru creditorii, cât și pentru debitorii.

(2) Înregistrarea cererii prevăzute la alin. (1) nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăște asupra ei, prin încheiere.

(3) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile mai vechi de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag poate solicita, oricând ulterior parcurgerii procedurii prevăzute la art. 75 alin. (3) și (4), în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de

30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creditorul nu a parcurs procedura prevăzută la art. 75 alin. (3) și (4) sau creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor. Prin derogare de la prevederile art. 186 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțele curente, creditorii bugetari pot acorda înlesniri la plată.

Art. 144

(1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar prezintă trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii. Ulterior prezentării către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la greșa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) Administratorul judiciar va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, care va fi avizată de comitetul creditorilor. De asemenea, va prezenta și concluziile sale privind modul de derulare a planului, precizând dacă debitorul se conformează acestuia și/sau se acumulează noi datorii.

(2¹) În funcție de concluziile raportului prevăzut la alin. (1) sau, după caz, alin. (2), administratorul judiciar poate solicita intrarea în faliment.

(3) În termen de 5 zile de la prezentarea rapoartelor, comitetul creditorilor va putea convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau de administratorul judiciar, efectele acestora, precum și să propună motivat alte măsuri.

SECȚIUNEA 7: Falimentul și lichidarea activelor

SUBSECȚIUNEA 0:

Art. 145

(1) Judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art. 71, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. _

a)debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

b)debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare;

c)niciunul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, potrivit dispozițiilor art. 132, sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B. debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit dispozițiilor art. 92 alin. (5) sau ale art. 97 alin. (3¹);

E. în cazurile prevăzute la art. 75 alin. (4) și art. 143 alin. (3).

(2)Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea debitorului persoană juridică și va dispune:

a)ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b)în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator judiciar provizoriu, precum și stabilirea atribuțiilor și a onorariului acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin legea de organizare a profesiei;

c)în cazul procedurii simplificate, confirmarea în calitate de lichidator judiciar a administratorului judiciar, desemnat potrivit prevederilor art. 57 alin. (2) sau art. 73, după caz;

d)termenul maxim de la intrarea în faliment în cadrul procedurii generale, de predare a gestiunii averii de la debitor/administratorul judiciar către lichidator judiciar, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii prevăzute la art. 84 alin. (2);

e)întocmirea de către administratorul judiciar și predarea către lichidatorul judiciar, în termen de maximum 5 zile de la intrarea în faliment, în cadrul procedurii generale, a unei liste cuprinzând numele și adresele creditorilor și toate creanțele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii, a tabelului definitiv al creanțelor și a oricăror altor

tabele întocmite în procedură, a oricăror rapoarte de distribuție, a listei actelor și operațiunilor efectuate după data deschiderii procedurii. Această obligație revine administratorului special, cu avizul administratorului judiciar, dacă, până la data deschiderii procedurii falimentului, nu a fost ridicat dreptul de administrare;

f) notificarea intrării în faliment.

(3) În cazul intrării în faliment, încheierea sau, după caz, sentința va indica și termenele prevăzute la art. 146 alin. (2) sau, după caz, la art. 147 alin. (2).

(4) După intrarea în faliment în procedura generală, dispozițiile art. 99-114 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce privește creanțele născute între data deschiderii procedurii și data intrării în faliment, precum și procedura de admitere a acestora.

Art. 146

(1) În cazul intrării în faliment în procedura generală, lichidatorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor/administratorul judiciar, prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e), ale căror creanțe s-au născut după deschiderea procedurii, debitorului și registrului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Dispozițiile art. 99 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va fi comunicată creditorilor cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor și va cuprinde:

a) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor prevăzute la alin. (3), în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanțelor prevăzute la alin. (3), de întocmire și publicare a tabelului suplimentar al acestora, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestațiilor, care va fi de 7 zile de la publicarea în BPI a tabelului suplimentar;

d) termenul de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii sau, după caz, al căror quantum a fost modificat față de tabelul definitiv de creanțe sau față de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăților făcute după deschiderea procedurii.

(4) Creanțele admise în tabelul definitiv de creanțe nu vor mai fi supuse verificării; toți creditorii

vor putea să formuleze contestații cu privire la tabelul suplimentar.

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispozițiilor art. 112.

(6) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cerere de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2) lit. a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114.

Art. 147

(1) În cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul judiciar va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului și, în cazul debitorului persoană juridică, ridicarea dreptului de administrare și dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificați potrivit prevederilor art. 99, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art. 100 alin. (2), a termenelor de publicare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), și de definitivare a tabelului de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor.

(2) În cazul în care, până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 92 alin. (4), debitorul aflat în faliment prin procedură simplificată și-a continuat activitatea, lichidatorul judiciar va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în faliment, creditorii deținând creanțe asupra debitorului, având prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, născute în perioada de observație, solicitându-le să înscrie, în termen de 10 zile de la primirea notificării, cereri de admitere a creanțelor însoțite de documente justificative. Notificarea va cuprinde și termenele de publicare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), și de definitivare a tabelului de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), așa cum au fost cuprinse și în notificarea prevăzută la alin. (1) sau, după caz, la art. 99 alin. (1). Dispozițiile art. 99 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114.

Art. 148

În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanțelor participă la distribuire cu valoarea acestora astfel cum au fost înregistrate în tabelul definitiv consolidat.

Art. 149

Garanțiile reale și personale constituite pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Art. 150

(1) Creditorii nu sunt obligați să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.

(2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare și intrarea în faliment, sunt nule.

(3) Celelalte acte efectuate în intervalul prevăzut la alin. (2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispozițiilor art. 87 alin. (1) și (2) și pe cele permise de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în fraudă creditorilor și vor fi anulate, cu excepția cazului în care cocontractantul dovedește buna sa credință la momentul încheierii actului.

(4) Creanțele bănești asupra averii debitorului se consideră scadente la data deschiderii procedurii de faliment. Această prevedere nu este aplicabilă în privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală.

SUBSECȚIUNEA 1: § 1. Măsurile premergătoare lichidării**Art. 151**

(1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magaziile, depozitele, birourile, corespondența comercială, arhiva, dispozitivele de stocare și prelucrare a informației, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.

(2) În situația prevăzută la art. 93, inventarul bunurilor debitorului se va face după obținerea relațiilor scrise privind situația bunurilor debitorului. Dacă în urma demersurilor efectuate potrivit prevederilor art. 94-96, administratorul judiciar nu identifică niciun bun, inventarul se încheie pe baza comunicărilor scrise transmise de autoritățile relevante.

(3) **Nu vor fi puse sub sigilii:**

a)obiectele care vor trebui valorificate de urgență pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b)registrele de contabilitate;

c)cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi preluate de lichidatorul judiciar pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare necesare;

d)numerarul pe care lichidatorul judiciar îl va depune în bancă în contul averii debitorului.

(4)În timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul judiciar va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

Art. 152

(1)Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul judiciar va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri se va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Administratorul special va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă administratorul special nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

(2)Pe măsura desfășurării inventarierii, lichidatorul judiciar ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.

Art. 153

(1)Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului.

(2)Actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar și de administratorul special, iar dacă acesta nu participă la inventariere, numai de către lichidatorul judiciar.

(3)În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitorului nu există suficiente lichidități, lichidatorul judiciar va putea valorifica de urgență bunuri ale debitorului, cu prioritate pe cele asupra cărora nu există cauze de preferință, pentru obținerea acestor lichidități, fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitație publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluatorul autorizat. Licitația publică se poate desfășura chiar și prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate, în conformitate cu prevederile regulamentului stabilit de lichidatorul judiciar. În acest caz, procesul-verbal se semnează doar de lichidator.

Art. 154

(1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul judiciar va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc sau individual. Orice vânzare în bloc a bunurilor, ca ansamblu independent, indiferent dacă se face în reorganizare sau în faliment, poate fi considerată transfer de active, dacă îndeplinește dispozițiile art. 270 alin. (7) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În cazul licitației publice, publicitatea se va face și prin afișare pe site-ul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România și publicare în BPI. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator autorizat și să îi stabilească onorariul. Evaluatorii autorizați sunt membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele de evaluare.

(3) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea ansamblurilor independente.

(4) În cazul în care procedura de vânzare se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, procesul-verbal se va semna doar de acesta.

Art. 154¹

(1) Vânzarea bunurilor ca ansamblu independent se poate realiza către o persoană strâns legată de debitor, cu respectarea cel puțin a următoarelor cerințe:

a) să fie deschisă, competitivă, transparentă și să întrunească condițiile pieței;

b) persoana strâns legată de debitor să precizeze în ofertă că este persoană strâns legată de debitor, arătând și elementele de legătură cu acesta, potrivit art. 5 alin. (1) pct. 42²;

- c) persoanele care nu sunt strâns legate de debitor au un termen rezonabil pentru a depune oferte, dar nu mai mult de 10 zile;
- d) informația prevăzută la lit. b) să fie adusă la cunoștința comitetului creditorilor și a celorlalți ofertanți participanți la procedura de valorificare;
- e) raport de evaluare a bunurilor ca ansamblu independent realizat de un evaluator autorizat independent; în cazul în care s-a realizat deja în cadrul procedurii o evaluare a bunurilor ca ansamblu independent, această cerință este considerată îndeplinită.

(2) Lichidatorul judiciar întocmește un raport referitor la procedura de vânzare, prin care se justifică faptul că:

- a) vânzarea a fost realizată în mod competitiv, transparent, astfel cum rezultă din evidența persoanelor contactate și a ofertelor primite, întocmită de lichidator, și că vânzarea întrunește condițiile pieței;
- b) oferta considerată câștigătoare este cea mai bună ofertă depusă; în selectarea ofertei câștigătoare au fost luate în considerare și ofertele aparținând unor persoane care nu sunt strâns legate de debitor;
- c) oferta asigură creditorilor un tratament corect și echitabil în sensul că aceștia nu primesc mai puțin decât suma evaluată în simularea distribuțiilor de care ar beneficia în cazul vânzării fiecărui bun în mod individual, prețul propus fiind cel puțin egal sau mai avantajos decât cel estimat în cazul unei vânzări a bunurilor în mod individual;
- d) oferta asigură respectarea drepturilor salariaților.

(3) În cazul vânzării bunurilor ca ansamblu independent către o persoană strâns legată de debitor, lichidatorul judiciar depune la instanță un raport în care descrie procedura de vânzare și anexează oferta considerată câștigătoare. Un anunț privind depunerea raportului se publică în BPI, iar lichidatorul judiciar comunică raportul comitetului creditorilor. În termen de 15 zile de la data publicării anunțului în BPI, creditorii pot formula obiecțiuni pe care judecătorul-sindic le soluționează deodată, printr-o singură sentință, în camera de consiliu, cu citarea creditorilor care le-au formulat, a comitetului creditorilor, a lichidatorului judiciar și, după caz, a administratorului special.

(4) Judecătorul-sindic autorizează vânzarea în bloc a bunurilor ca ansamblu independent către o persoană strâns legată de debitor în cazul în care constată că procedura de selecție s-a derulat cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2). În caz contrar, judecătorul-sindic respinge cererea de autorizare.

Art. 155

Raportul de evaluare va fi depus la dosarul cauzei, iar un anunț cu privire la depunerea acestuia și un extras cuprinzând o sinteză a sa se vor publica în BPI. Creditorii vor putea consulta raportul de evaluare în locația indicată prin anunț de către lichidatorul judiciar.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (1), art. 102 alin. (8) și art. 154-158 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală (respectiv art. 163 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală de la 1968), existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, anterior deschiderii procedurii insolvenței, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: a) nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; b) nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014; c) nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de Legea nr. 85/2014.

Art. 156

(1) Lichidatorul judiciar va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 15 zile de la data depunerii raportului de evaluare la dosarul cauzei, în vederea stabilirii tipului de vânzare.

(2) În cazul vânzării bunurilor prin licitație publică, aceasta se va putea efectua și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În cazul în care adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare, potrivit art. 154 alin. (2), sau în ipoteza în care, deși a fost aprobat un regulament de vânzare, bunurile nu au fost valorificate într-un termen rezonabil, dar nu mai mare de 12 luni, la cererea lichidatorului judiciar, aprobată de judecătorul-sindic, vânzarea bunurilor se va efectua prin licitație publică, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(3) În cazul vânzării prin negociere directă, lichidatorul judiciar va supune aprobării adunării creditorilor și regulamentul de vânzare.

(4) Vânzarea activelor se va face după efectuarea publicațiilor de vânzare de către administratorul judiciar/lichidator, într-un ziar de largă circulație. Persoanele interesate vor putea inspecta bunurile supuse vânzării după efectuarea publicațiilor de vânzare.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (1), art. 102 alin. (8) și art. 154-158 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și

completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală (respectiv art. 163 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală de la 1968), existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, anterior deschiderii procedurii insolvenței, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: a) nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; b) nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014; c) nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de Legea nr. 85/2014.

Art. 157

Valorile mobiliare vor fi vândute în condițiile Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (1), art. 102 alin. (8) și art. 154-158 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală (respectiv art. 163 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală de la 1968), existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, anterior deschiderii procedurii insolvenței, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: a) nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; b) nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014; c) nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de Legea nr. 85/2014.

Art. 158

(1) Lichidatorul judiciar va încheia contracte de vânzare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (2).

(2) Dacă vânzarea activelor se va face prin licitație publică, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate. Când legea impune pentru transferul dreptului de proprietate forma autentică, contractele vor fi perfectate de notarul public pe baza procesului-verbal de licitație.

*) În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (1), art. 102 alin. (8) și art. 154-158 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și

completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 249 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală (respectiv art. 163 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală de la 1968), existența unor măsuri asigurătorii înființate în cadrul unui proces penal asupra bunurilor unei persoane juridice, anterior deschiderii procedurii insolvenței, în vederea confiscării speciale, a reparării pagubei produse prin infracțiune sau a garantării executării cheltuielilor judiciare: a) nu suspendă procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 85/2014 în ceea ce privește bunul sechestrat; b) nu este de natură a indisponibiliza bunul asupra căruia a fost începută procedura de valorificare conform dispozițiilor Legii nr. 85/2014; c) nu împiedică lichidarea bunurilor efectuată de lichidatorul judiciar în exercitarea atribuțiilor conferite de Legea nr. 85/2014.

SUBSECȚIUNEA 3: § 3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Art. 159

(1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor și drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferință, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și cheltuielile avansate de creditor în cadrul procedurii de executare silită, creanțele furnizorilor de utilități născute ulterior deschiderii procedurii, în condițiile art. 77, remunerațiile datorate la data distribuirii persoanelor angajate în interesul comun al tuturor creditorilor, în condițiile art. 57 alin. (2), art. 61 și 63, care se vor suporta pro rata, în raport cu valoarea tuturor bunurilor din averea debitorului;

*) ICCJ admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în consecință, stabilește că: "Sumele reprezentând impozite locale datorate pentru bunuri valorificate în procedură, grevate de o cauză de preferință în favoarea unui creditor (sau "de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel", în terminologia Legii nr. 85/2006), devenite scadente după data intrării în faliment a debitorului, nu beneficiază de ordinea de prioritate la plată instituită prin art. 121 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 159 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare".

2. creanțele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință născute în timpul procedurii de insolvență. Aceste creanțe cuprind capitalul, dobânzile, precum și alte accesorii, după caz;

3. creanțele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, inclusiv cheltuielile, precum și cele corespunzătoare art. 105 alin. (3) și art. 123 alin. (11) lit. a).

(2)În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe chirografare sau bugetare, după caz, care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art. 161, și vor fi supuse dispozițiilor art. 80. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului judiciar, în contul averii debitorului.

(3)Un creditor beneficiar al unei cauze de preferință este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă făcută înaintea vânzării bunului grevat de o cauză de preferință în favoarea sa. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului grevat de o cauză de preferință, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul grevat de o cauză de preferință în favoarea sa ar fi fost vândut anterior distribuirii.

Art. 160

(1)La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul judiciar va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, precum și un plan de distribuire între creditori, dacă este cazul. Raportul și planul se înregistrează la grefa tribunalului și se publică în BPI. Raportul va prevedea și plata cu prioritate a onorariului său și a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1 sau art. 161 pct. 1, după caz.

(2)Raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe va cuprinde, cel puțin, următoarele:

- a)soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuire;
- b)încasările efectuate de către lichidatorul judiciar din valorificarea fiecărui bun și din recuperarea creanțelor;
- c)cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitorului;

d)totalul sumelor aflate în contul de lichidare.

(3)Planul de distribuire între creditorii cuprinde în mod obligatoriu următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuirea:

- a)actualizările aduse tabelului definitiv de creanțe;
- b)sumele distribuite deja;
- c)sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv și distribuirile efectuate deja;
- d)sumele ce fac obiectul distribuirii;
- e)sume rămase de plată după efectuarea distribuirii.

(4)Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului și lichidatorul judiciar va notifica aceasta fiecărui creditor. O copie de pe raport și o copie de pe planul de distribuire vor fi afișate la ușa tribunalului.

(5)Comitetul creditorilor sau orice creditor poate formula contestații la raport și la plan în termen de 15 zile de la publicarea acestora în BPI. O copie de pe contestație se comunică de urgență lichidatorului judiciar. În termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului de formulare a contestațiilor, dacă nu se depune nicio contestație, lichidatorul judiciar va proceda la plata efectivă a sumelor distribuite. În cazul în care s-au depus contestații, lichidatorul judiciar va reține de la distribuire sumele supuse contestației în condițiile alin. (6), făcând plata sumelor necontestate.

(6)În termen de 20 de zile de la publicare, judecătorul-sindic, în ședință, cu citarea lichidatorului judiciar, a debitorului și a creditorilor, soluționează deodată, prin sentință, toate contestațiile. În termen de 5 zile lucrătoare de la data când hotărârea de soluționare a contestațiilor devine executorie, lichidatorul judiciar procedează la plata efectivă a sumelor distribuite, conform hotărârii instanțelor de judecată.

Art. 161

Creanțele se plătesc, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezentul titlu, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, pentru continuarea activității, precum și pentru plata remunerațiilor persoanelor angajate potrivit prevederilor art. 57 alin. (2), art. 61, 63 și 73, sub rezerva celor prevăzute la art. 140 alin. (6);
2. creanțele provenind din finanțări acordate potrivit art. 87 alin. (4) și art. 133 alin. (5) lit. B;

- 2¹. creanțele provenind din finanțări acordate în proceduri de prevenire a insolvenței, precum și onorariile practicianului din astfel de proceduri;
3. creanțele izvorâte din raporturi de muncă;
4. creanțele rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii, cele datorate cocontractanților potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) și cele datorate terților dobânditori de bună-credință sau subdobânditorilor care restituie averii debitorului bunurile ori contravaloarea acestora potrivit prevederilor art. 120 alin. (2), respectiv ale art. 121 alin. (1);
5. creanțele bugetare;
6. creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;
7. creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;
8. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanțele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligațiunile și creanțele reglementate la art. 105 alin. (3) lit. b);
9. alte creanțe chirografare;
10. **creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință:**
- a) creanțele născute în patrimoniul terților dobânditori de rea-credință ai bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (2), cele cuvenite subdobânditorilor de rea-credință în condițiile art. 121 alin. (1), precum și creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;
- a¹) beneficiile nedistribuite asociaților;
- b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit.

Art. 161¹

În cazul falimentului entităților prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu excepția instituțiilor de credit, creanțele se plătesc în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezentul titlu, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, pentru continuarea activității, precum și pentru plata remunerațiilor persoanelor angajate potrivit prevederilor art. 57 alin. (2), art. 61, 63 și 73, sub rezerva celor prevăzute la art. 140 alin. (6);
2. creanțele provenind din finanțări acordate potrivit art. 87 alin. (4);
3. creanțele izvorâte din raporturi de muncă;
4. creanțele rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii, cele datorate cocontractanților potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) și cele datorate terților dobânditori de bună-credință sau subdobânditorilor care restituie averii debitorului bunurile ori contravaloarea acestora potrivit prevederilor art. 120 alin. (2), respectiv ale art. 121 alin. (1);
5. creanțele bugetare;
6. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanțele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligațiunile;
7. alte creanțe chirografare, în măsura în care nu se încadrează la pct. 8-12;
8. creanțele negarantate care rezultă din instrumente de datorie care îndeplinesc toate condițiile prevăzute la art. 234¹;
9. creanțele născute în patrimoniul terților dobânditori de rea-credință ai bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (2), cele convenite subdobânditorilor de rea-credință în condițiile art. 121 alin. (1), precum și creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;
10. creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;

11. creanțele decurgând din instrumente de datorie și din împrumuturi, având la bază convenții care prevăd o clauză de subordonare potrivit căreia, în caz de lichidare sau faliment al debitorului, astfel de creanțe urmează să fie plătite după creanțele tuturor creditorilor chirografari nesubordonați și, după caz, ale altor creditori chirografari subordonați; în cadrul acestei categorii de creanțe, plata acestora se va efectua cu respectarea ordinii de preferință stabilite prin clauza de subordonare aferentă fiecărei creanțe;

12. creanțele acționarilor entității în faliment derivând din dreptul rezidual al calității lor, potrivit prevederilor legale și statutare.»

Art. 161²

(1) În aplicarea prevederilor art. 161¹, în cazul falimentului entităților prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu excepția instituțiilor de credit, toate creanțele care provin din elementele de fonduri proprii, definite potrivit Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, au un rang de prioritate inferior oricărei creanțe care nu provine dintr-un element de fonduri proprii.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), în situația în care un instrument este recunoscut doar parțial drept element de fonduri proprii, întregul instrument este tratat ca o creanță care rezultă dintr-un element de fonduri proprii și îi este atribuit un rang de prioritate inferior oricărei creanțe care nu rezultă dintr-un element de fonduri proprii.

Art. 162

Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul definitiv consolidat.

Art. 163

(1) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndeplinire a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 161.

(2) În cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.

(3) Contul de insolvență deschis în condițiile art. 39 alin. (2) nu va putea fi în niciun mod indisponibilizat prin nicio măsură de natură penală, civilă sau administrativă dispusă de organele de cercetare penală, de organele administrative sau de instanțele judecătorești.

Art. 164

În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat de creanțe, împotriva grupului sau a societății judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condițiile legii, împotriva asociațiilor cu răspundere nelimitată sau, după caz, a membrilor, pronunțând o sentință executorie, care va fi pusă în executare de lichidatorul judiciar, prin executor judecătoresc.

Art. 165

Cu ocazia distribuirilor parțiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;
2. sume proporționale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;
3. sume proporționale datorate creanțelor admise provizoriu;
4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului, inclusiv cele generate de litigiile în curs.

Art. 166

Pentru creditorii deținând creanțe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial sau creanțe sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi lămurită.

Art. 167

(1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul judiciar va supune judecătorului-sindic un raport final însoțit de situațiile financiare finale; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului prin publicare în BPI. Judecătorul-sindic va dispune convocarea adunării creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la publicarea raportului final. Creditorii pot formula obiecțiuni la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de

data convocării.

(2) La data ședinței, judecătorul-sindic va soluționa, prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanțele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție nu vor participa la ultima distribuire.

Art. 168

După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului judiciar, acesta va trebui să facă distribuirea finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 30 de zile de către cei îndreptățiți la acestea vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (4).

SECȚIUNEA 8: Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvență

Art. 169

(1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de administrare și conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, de către orice persoană fizică sau juridică care exercită controlul asupra deciziilor financiare sau operaționale ale debitorului, indiferent de calitatea formală deținută, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă. În cazul nedeunerii culpabile a situațiilor financiare și/sau al neîndeplinirii culpabile a obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale, anterior deschiderii procedurii, se prezumă, până la proba contrară, că nu a fost ținută contabilitatea în

conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

e¹) transferarea activelor sau a unei părți semnificative din întreprinderea debitorului aflat în dificultate financiară către o persoană strâns legată de debitor, cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 73 alin. (2¹) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu intenția de a continua activitatea prin intermediul acestei noi entități și de a sustrage activele de la urmărirea creditorilor debitorului;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori;

h) orice altă faptă săvârșită cu intenție, care a contribuit la starea de insolvență a debitorului, constatată potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar, ori de câte ori identifică persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, va promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale. De asemenea, poate introduce această acțiune și orice creditor interesat.

(3) Cererea introdusă în temeiul alin. (1) sau, după caz, alin. (2) se va judeca separat, formându-se un dosar asociat.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția în care au contribuit la starea de insolvență.

(5) Răspunderea persoanelor în cauză nu va putea fi angajată dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori la faptele care au contribuit la starea de insolvență sau au lipsit de la luarea deciziilor care au contribuit la starea de insolvență și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(6) Răspunderea nu va putea fi angajată dacă, în luna precedentă încetării plăților, s-au efectuat, cu bună-credință, plăți în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, cu condiția ca acordul să fi fost de natură a conduce la redresarea financiară a debitorului și să nu fi avut ca scop prejudicierea și/sau

discriminarea unor creditori. Aceste prevederi se vor aplica și în cazul acordurilor realizate în cadrul procedurii concordatului preventiv.

(7) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii în antrenarea răspunderii patrimoniale, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care nu intenționează să formuleze apel va notifica în acest sens creditorii. Împotriva acestei hotărâri, calea de atac poate fi exercitată de către orice creditor interesat.

(8) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

(9) Dacă s-a pronunțat o sentință prin care judecătorul-sindic a dispus atragerea răspunderii patrimoniale a administratorului statutar, aceasta va fi comunicată către Oficiul Național al Registrului Comerțului, din oficiu.

(10) Persoana împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii nu mai poate:

- a) să fie desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăți, va fi decăzută din acest drept timp de 10 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii;
- b) să fondeze societăți sau să dobândească o participație de control într-o nouă societate pentru o perioadă de 5 ani.

Art. 170

Acțiunea prevăzută la art. 169 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de data publicării în BPI a raportului administratorului judiciar/lichidatorul judiciar prevăzut de art. 58 alin. (1) lit. b) sau, după caz, art. 64 lit. a).

Art. 171

Sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 169 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, plății creanțelor potrivit programului de plăți, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

Art. 172

(1) Odată cu cererea formulată potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) sau ale alin. (2), administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar ori, după caz, creditorul care a formulat cererea va

putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite potrivit prevederilor art. 169. Fixarea unei cauțiuni de până la 10% din valoarea pretențiilor este obligatorie.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată și ulterior introducerii acțiunii prevăzute la art. 169.

Art. 173

(1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 169 alin. (1) se efectuează de către executorul judecătoresc, potrivit Codului de procedură civilă.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc potrivit prevederilor prezentului titlu, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanțe pus la dispoziția sa de către lichidatorul judiciar.

*) Prin Decizia nr. 27/2022 Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 173 alin. (2), precum și ale art. 180 din aceeași lege, stabilește că:

Procedura insolvenței nu poate fi închisă înainte de soluționarea prin hotărâre definitivă a acțiunii de atragere a răspunderii pentru intrarea în insolvență, formulată în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014.

SECȚIUNEA 9: Închiderea procedurii

Art. 174

(1) În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezentul titlu, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul-sindic va audia de urgență creditorii într-o ședință, iar în cazul refuzului exprimat de aceștia de a avansa sumele necesare sau în cazul neprezentării acestora, deși s-a îndeplinit procedura citării prin BPI, va da o sentință de închidere a procedurii, prin care se dispune și radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) nu sunt aplicabile prevederile art. 167.

*) Prin Decizia nr. 27/2022 Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și, în

interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 173 alin. (2), precum și ale art. 180 din aceeași lege, stabilește că:

Procedura insolvenței nu poate fi închisă înainte de soluționarea prin hotărâre definitivă a acțiunii de atragere a răspunderii pentru intrarea în insolvență, formulată în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014.

Art. 175

(1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum și plata creanțelor curente scadente sau eșalonarea plății acestora, prin convenție, în perioada ulterioară închiderii procedurii, inclusiv pentru creanțele bugetare în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (3) teza finală. De la data închiderii procedurii devin scadente și impozitele aferente eventualelor reduceri de creanțe, în măsura în care sunt datorate. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă potrivit prevederilor art. 167.

(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), o procedură de reorganizare judiciară prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va putea fi închisă în baza raportului administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, chiar dacă există una sau mai multe creanțe curente ale căror existență și întindere nu au fost încă stabilite printr-un titlu executoriu sau nu au fost recunoscute de administratorul judiciar, potrivit art. 75 alin. (3), dacă quantumul cumulat al acestora nu este de natură a determina o stare de dificultate financiară sau de a genera iminența insolvenței ori de a afecta viabilitatea întreprinderii debitorului și continuarea activității acestuia cu îndeplinirea obligațiilor, în condițiile legii.

(1²) Prin sentința de închidere a procedurii potrivit alin. (1¹), judecătorul-sindic disjunge contestația împotriva măsurii administratorului judiciar, în vederea examinării creanței potrivit dreptului comun, și dispune trimiterea, la data rămânerii definitive a hotărârii, către instanța competentă, a contestației împreună cu cererea de plată, pe cale administrativă, fără a dispune formarea unui nou dosar. Societatea reorganizată va continua procesul, în condițiile legii.

(1³) Societatea reorganizată continuă procesele având ca obiect acțiuni care nu sunt în realizarea creanței și nu sunt suspendate în condițiile art. 75 alin. (1).

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite și când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă.

(3) Bunurile vor putea fi distribuite creditorilor în contul creanțelor pe care le dețin împotriva averii debitorului, în urma unei propuneri a creditorului, cu obligația acestuia de a achita toate sumele ce ar fi fost datorate creditorilor aflați pe ordinele de prioritate anterioare, precum și celor de pe aceeași ordine de prioritate, potrivit prevederilor art. 159 și 161, în situația în care bunul ar fi fost vândut către un terț. Dacă sunt mai multe propuneri, bunul se va distribui celui care oferă cel mai mare preț, caz în care creanța respectivului creditor se va scădea din prețul datorat. În toate cazurile, prețul bunurilor distribuite creditorilor în contul creanțelor nu va fi mai mic decât valoarea stabilită prin raportul de evaluare.

Art. 176

Dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuiri făcute, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii falimentului și de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului judiciar făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în coproprietatea asociaților/acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se încheie numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuirii urmând a fi depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz;

c) dacă după acoperirea tuturor creanțelor, închiderea procedurii și radierea debitorului din registrele în care acesta a fost înmatriculat, au fost identificate bunuri în patrimoniu care nu au fost cunoscute în timpul procedurii de insolvență, acestea vor intra de drept în patrimoniul asociaților.

Art. 177

(1) În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condițiile art. 71, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nicio cerere, va pronunța o sentință de închidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art. 176. Cu

toate acestea, operațiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, își vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la închiderea procedurii rămân neatinse.

Art. 178

Dacă toți creditorii înscrși în tabelul definitiv al creanțelor primesc sumele ce li se datorează în perioada de observație sau renunță la judecată în perioada de observație, judecătorul-sindic va dispune închiderea procedurii, fără a dispune radierea debitorului din registrul în care este înregistrat.

Art. 179

Sentința de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic direcției regionale sau, după caz, administrației județene a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului ori, după caz, registrului societăților agricole sau altor registre unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Aceasta va fi notificată și tuturor creditorilor, prin publicare în BPI.

Art. 180

Prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul judiciar și toate persoanele care i-au asistat sunt descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditori, titulari de drepturi de preferință, acționari sau asociați.

*) Prin Decizia nr. 27/2022 Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 173 alin. (2), precum și ale art. 180 din aceeași lege, stabilește că:

Procedura insolvenței nu poate fi închisă înainte de soluționarea prin hotărâre definitivă a acțiunii de atragere a răspunderii pentru intrarea în insolvență, formulată în temeiul art. 169 din Legea nr. 85/2014.

Art. 181

(1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligațiile neachitate.

(1¹) În cazul în care debitorul profesionist persoană fizică a fost condamnat pentru bancrută frauduloasă nu se aplică prevederile alin. (1).

(1²) În cazul în care, pe parcursul procedurii, s-a constatat definitiv efectuarea unor plăți ori

transferuri frauduloase, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.

(2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan, pe parcursul procedurii reorganizării judiciare. În cazul trecerii la faliment, dispozițiile art. 140 alin.

(1) devin aplicabile.

(3) Debitorul persoană fizică descărcat de obligațiile neachitate, potrivit alin. (1) și (2) poate accesa orice facilități de sprijin pentru întreprinzători, prevăzute de lege.

Art. 182

(1) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate fi tras la răspundere pentru exercitarea atribuțiilor cu rea-credință sau gravă neglijență. Există rea-credință atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar încalcă normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unui interes legitim. Există gravă neglijență atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu îndeplinește sau îndeplinește defectuos o obligație legală și prin aceasta determină vătămarea unui interes legitim.

(2) În afara dispozițiilor alineatului precedent, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate fi tras la răspundere civilă, penală, administrativă sau disciplinară pentru actele efectuate în cursul procedurii, potrivit normelor de drept comun.

(3) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care acționează cu bună-credință, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege și a informațiilor disponibile, nu poate fi tras la răspundere pentru actele procesuale efectuate ori pentru conținutul înscrisurilor întocmite în cadrul procedurii.

CAPITOLUL II: Dispoziții speciale privind procedura insolvenței grupului de societăți

Art. 183

Prevederile cap. I se vor aplica în mod corespunzător procedurii insolvenței grupului de societăți, cu derogările și completările prevăzute în prezentul capitol.

Art. 184

La cererea oricărei părți interesate, judecătorul-sindic va putea dispune verificări cu privire la incidența prezentului capitol.

SECȚIUNEA 1: Prevederi speciale privind competența și organele care aplică procedura

Art. 185

(1) În cazul deschiderii procedurii insolvenței împotriva unor membri ai grupului de societăți, în urma depunerii unei cereri comune de deschidere a procedurii insolvenței, instanța competentă este tribunalul în a cărui circumscripție teritorială își are sediul societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situații financiare publicate, pentru toate societățile membre ale grupului.

(2) Pentru fiecare membru al grupului se va forma un dosar separat.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, toate dosarele formate potrivit prevederilor alin. (2) vor fi repartizate judecătorului-sindic desemnat conform sistemului de repartizare aleatorie în primul dosar înregistrat în sistemul informatizat al instanțelor.

Art. 186

Comitetele creditorilor, desemnate pentru fiecare membru al grupului supus procedurii insolvenței, se vor întâlni cel puțin trimestrial, principalul scop fiind formularea de recomandări cu privire la activitatea debitorilor și planurile de reorganizare propuse.

Art. 187

Adunările generale ale asociațiilor/acționarilor membrilor grupului vor desemna același administrator special pentru fiecare membru al grupului.

Art. 188

În cazul în care creditorii care dețin cel puțin 50% din masa credală sunt aceiași pentru fiecare membru al grupului, pentru fiecare membru al grupului va fi desemnat același administrator judiciar sau consorțiu de administratori judiciari, în condițiile art. 57.

Art. 189

În cazul în care componența masei credale nu permite aplicarea art. 188, administratorii judiciari numiți potrivit prevederilor art. 57 vor fi ținuți de obligația de cooperare. Obligația de cooperare se va materializa inclusiv prin semnarea unui protocol de cooperare, care să conțină o sinteză a modalității în care se vor derula, în mod integrat, activitățile economice, juridice și operaționale, la nivelul grupului. Protocolul de cooperare va fi depus la dosarul de insolvență în care a fost

desemnat practicianul coordonator în termen de 10 zile de la data deschiderii procedurii și va fi aprobat de către judecătorul-sindic. Oricare dintre administratorii judiciari desemnați în procedurile de insolvență va putea participa la adunările creditorilor și ale comitetelor creditorilor ale oricăruia dintre membrii grupului.

Art. 190

Administratorul judiciar desemnat pentru oricare dintre membrii grupului va avea calitate procesuală de a propune un plan de reorganizare în cadrul procedurii/procedurilor celorlalți membri.

Art. 191

În situația prevăzută la art. 188, desemnarea administratorilor/lichidatorilor judiciari se va face cu verificarea inexistenței unui conflict de interese.

SECȚIUNEA 2: Deschiderea procedurilor

Art. 192

Doi sau mai mulți debitori, membri ai unui grup, aflați în stare de insolvență, ori unul sau mai mulți membri ai grupului de societăți care îndeplinesc condițiile art. 196, pot adresa tribunalului competent o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenței.

Art. 193

Un creditor deținător al unor creanțe împotriva a doi sau mai multor membri ai unui grup, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 pct. 20, poate introduce o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenței.

Art. 194

În plus față de documentele prevăzute a fi depuse potrivit prevederilor art. 67, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei:

- a) o listă completă cuprinzând membrii grupului, fie că aceștia fac sau nu obiectul cererii de deschidere a procedurii insolvenței;
- b) o descriere a modului în care se desfășoară activitatea în cadrul grupului;
- c) o listă a contractelor încheiate între membrii grupului și aflate în derulare.

Art. 195

Dacă cererea debitorilor sau a creditorului, după caz, corespunde condițiilor prevăzute de art. 71, respectiv de art. 72, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale sau simplificate, după caz.

Art. 196

În vederea evitării deschiderii ulterioare a procedurii insolvenței împotriva sa, prin excepție de la prevederile art. 66 alin. (1), un membru al unui grup care nu este în stare de insolvență sau insolvență iminentă poate subscrie la o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenței. În acest caz, cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței va fi aprobată de adunarea generală a asociaților/acționarilor respectivului membru al grupului.

Art. 196¹

(1) Prin excepție de la prevederile art. 195, dacă membrul grupului față de care a fost introdusă o cerere de deschidere a procedurii insolvenței este o persoană juridică din categoria celor care pot fi supuse rezoluției în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și dacă grupul cuprinde cel puțin o instituție de credit, fără a se aduce atingere măsurii pe care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, intenționează să o ia în conformitate cu această legislație, deschiderea procedurii de insolvență poate fi dispusă numai cu acordul Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, și în cazul în care persoana juridică în cauză este o instituție supusă rezoluției sau cu privire la aceasta s-a determinat că sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, o procedură de insolvență potrivit prezentei legi poate fi deschisă numai pe baza unei cereri introduse de Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție.

(2) În scopul prevederilor alin. (1), judecătorul-sindic notifică, de îndată, Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în legătură cu orice cerere de deschidere a unei proceduri de insolvență față de o persoană juridică prevăzută la alin. (1), indiferent dacă aceasta este o instituție supusă rezoluției sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu prevederile legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(3) Cererea de deschidere a procedurii de insolvență poate fi admisă numai dacă s-a făcut notificarea prevăzută la alin. (2) și fie Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în urma primirii notificării, a comunicat judecătorului-sindic faptul că nu intenționează să întreprindă o acțiune de rezoluție față de persoana juridică în cauză, fie a expirat un termen de 7 zile de la data primirii notificării.

Art. 196²

(1) Dacă împotriva unei persoane juridice, membră a unui grup care cuprinde cel puțin o instituție de credit, se dispune deschiderea procedurii de insolvență, următoarele dispoziții speciale sunt aplicabile:

a) dispozițiile prezentei legi referitoare la anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor nu se aplică transferurilor de active, drepturi sau obligații de la instituția supusă rezoluției aflată în stare de insolvență către o altă entitate, efectuate în virtutea aplicării unui instrument de rezoluție, a exercitării unei competențe de rezoluție sau a utilizării unui instrument public de stabilizare financiară, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

b) la solicitarea Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, adresată judecătorului-sindic, persoana juridică aflată în stare de insolvență trebuie să asigure, dacă este cazul, furnizarea serviciilor sau facilităților necesare, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și cu solicitarea formulată;

c) în caz de lichidare a persoanei juridice aflate în stare de insolvență, aceasta se realizează într-un termen rezonabil, având în vedere orice eventuală situație în care aceasta trebuie să furnizeze servicii sau sprijin în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, pentru a permite destinatarului să își desfășoare activitățile sau să presteze serviciile aferente elementelor transferate, precum și orice alt motiv care face necesară continuarea activității persoanei juridice respective pentru atingerea obiectivelor rezoluției sau respectarea principiilor rezoluției prevăzute de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

d) la solicitarea Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, adresată judecătorului-sindic, administratorul judiciar, după caz, lichidatorul judiciar trebuie să asigure întreprinderea tuturor demersurilor necesare în legătură cu măsurile dispuse de aceasta în calitate de autoritate de rezoluție, cu privire la activele, drepturile, obligațiile, acțiunile și alte instrumente de proprietate situate în state terțe ale instituției supuse rezoluției aflate în stare de insolvență, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

e) administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, administratorul judiciar, desemnat potrivit prezentei legi, poate fi numit administrator special potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) și c), serviciile și facilitățile care trebuie să fie

furnizate:

- a) se limitează la servicii și facilități operaționale și nu includ niciun sprijin financiar;
- b) se acordă în conformitate cu termenii contractuali deja agreeți, inclusiv din punctul de vedere al duratei contractului, în situația în care respectivele servicii și facilități au fost furnizate instituției supuse rezoluției potrivit unui contract încheiat în perioada imediat anterioară aplicării acțiunii de rezoluție;
- c) sunt furnizate în condiții rezonabile, în situația în care nu există un contract sau contractul a expirat.

Art. 196³

(1) Prevederile art. 196¹ și 196² se aplică în mod corespunzător pentru situația în care entitatea față de care a fost deschisă procedura de insolvență este o persoană juridică din categoria celor care pot fi supuse rezoluției în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, membră a unui grup care cuprinde cel puțin o firmă de investiții.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate de rezoluție pentru firmele de investiții, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

SECȚIUNEA 3: Măsurile procedurale**Art. 197**

Creanța creditorului împotriva unor debitori solidari supuși dispozițiilor prezentului capitol va fi înscrisă în tabelele de creanțe potrivit art. 108 și va conferi drept de vot și va participa la formarea evorumului atât în procedura deschisă împotriva debitorului principal, cât și în cele împotriva debitorilor solidari.

Art. 198

În cazul introducerii unor acțiuni pentru anularea constituirilor ori transferului de drepturi patrimoniale împotriva unui membru al grupului, în temeiul art. 117 administratorul judiciar va comunica intenția sa în acest sens celorlalți administratori judiciari și practicianului coordonator. În temeiul obligației de cooperare, administratorii judiciari vor analiza efectele potențiale ale unei asemenea acțiuni, decizia cu privire la introducerea acțiunii urmând a fi luată pe considerente de oportunitate, cu consultarea comitetelor creditorilor.

Art. 199

Prin excepție de la prevederile art. 132, termenul de depunere a planurilor de reorganizare va fi de 60 de zile de la data afișării tabelor definitive de creanțe.

Art. 200

În temeiul obligației de cooperare, administratorii judiciari vor pune la dispoziția celorlalți administratori judiciari informațiile necesare, în vederea elaborării unor planuri de reorganizare compatibile și coordonate.

Art. 201

Prin excepție de la prevederile art. 161, creanțele membrilor grupului împotriva altui membru al grupului, născute înainte de data deschiderii procedurii, nu vor putea fi încadrate la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 8 sau 9. Acestea vor fi înscrise de administratorul judiciar la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 10 lit. a).

Art. 202

Un membru al grupului poate încheia un contract de împrumut cu alt membru al grupului după data deschiderii procedurii insolvenței în vederea susținerii activității debitorului, respectiv în perioada de observație sau în vederea susținerii planului de reorganizare, cu acordul comitetului creditorilor. În acest caz, membrul grupului care a acordat împrumutul va deține împotriva averii împrumutatului o creanță având ordinea de prioritate stabilită de art. 161 pct. 4.

Art. 203

Un membru al grupului poate garanta un contract de împrumut încheiat cu o terță parte de alt membru al grupului aflat în insolvență, cu acordul comitetului creditorilor.

CAPITOLUL III: Dispoziții privind falimentul instituțiilor de credit**SECȚIUNEA 1: Dispoziții speciale****Art. 204**

Prevederile cap. I, cu excepția celor cuprinse în secțiunea a 6-a, se aplică în mod corespunzător procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu derogările și completările prevăzute în acest capitol.

Art. 205

Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate.

Art. 206

În sensul prezentului capitol, termenii instituție de credit și stat membru au înțelesul prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 207

(1) În plus față de atribuțiile stabilite la art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuții:

- a) judecarea contestației instituției de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României pentru deschiderea procedurii;
- b) [textul din Art. 207, alin. (1), litera B. din titlul II, capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 5. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]
- c) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a directorilor și a persoanelor din conducerea direcțiilor, departamentelor și altor structuri asemănătoare, a cenzorilor și a personalului de execuție cu atribuție de control din cadrul instituției de credit în stare de insolvență, care au contribuit la ajungerea acesteia în insolvență, precum și sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârșirea infracțiunilor specifice;
- d) judecarea contestațiilor formulate de reprezentantul acționarilor instituției de credit debitoare sau de creditorii împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii. Ele pot fi atacate separat numai cu apel în termen de 7 zile de la comunicare.

Art. 208

(1) Apelul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea urmând să fie făcută în condițiile Codului de procedură civilă, în cazul lichidatorului judiciar, și în condițiile dreptului comun în materia procedurii insolvenței, în cazul celorlalte părți. Atunci când Banca Națională a României a făcut cererea pentru declanșarea procedurii, aceasta va fi citată în condițiile Codului de procedură civilă.

(2) Apelul împotriva hotărârii prin care s-a dispus deschiderea procedurii se declară în termen de 7 zile de la comunicarea hotărârii. Apelul se judecă în 48 de ore de la înregistrarea acestuia.

Hotărârea atacată nu poate fi suspendată de instanța de apel.

Art. 209

În plus față de atribuțiile stabilite la art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuții:

- a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului acesta va deschide la o bancă, persoană juridică română sau sucursală a unei bănci străine autorizate să funcționeze pe teritoriul României, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea "cont tip instituție de credit în faliment", cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile de tipul "instituție de credit în faliment" vor fi virate la ordinul lichidatorului judiciar sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul judiciar va comunica imediat Băncii Naționale a României denumirea băncii comerciale și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. Operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura în continuare prin aceste conturi;
- b) inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;
- c) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;
- d) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referință comunicat de Banca Națională a României, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;
- e) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;
- f) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;
- g) [textul din Art. 209, litera G. din titlul II, capitolul III, secțiunea 1 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 6. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]
- h) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora în noile conturi ale instituției de credit debitoare și plata cheltuielilor curente necesare pentru conservarea și administrarea averii instituției de credit debitoare, inclusiv cheltuielile

personalului angajat potrivit prevederilor lit. c);

i) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituții de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;
2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităților în noul cont deschis în valută la banca comercială, ce se dezvoltă pe analitice pentru fiecare valută; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul deschis în lei;
3. efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

j) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare;

k) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor sale; un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditorii, la cheltuielile efectuate; raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI; în prealabil depunerii la dosarul cauzei, lichidatorul judiciar transmite raportul Băncii Naționale a României;

l) întocmirea situațiilor financiare finale de lichidare; dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situațiile financiare anuale și să le depună la organele și la termenele prevăzute de lege;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta, în conformitate cu atribuțiile conferite prin prezentul capitol;

n) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de lege.

Art. 210

Din comitetul creditorilor va face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

Art. 211

În plus față de atribuțiile stabilite în cap. I, adunarea creditorilor are următoarele atribuții:

a) aprobarea modalității de lichidare a bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare și a tranzacțiilor de cumpărare de active și asumare de pasive;

b) aprobarea raportului prevăzut la art. 97.

Art. 211¹

Dacă împotriva unei instituții de credit se dispune deschiderea procedurii de faliment potrivit prezentului capitol, prevederile art. 196² alin. (1) lit. a)-d) și alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 212

(1) În îndeplinirea atribuțiilor, judecătorul-sindic și lichidatorul judiciar pot cere punctul de vedere al Băncii Naționale a României, privitor la orice aspecte care intră în domeniul său de competență, legate de instituția de credit în faliment. Pe tot parcursul procedurii, Banca Națională a României poate transmite judecătorului-sindic sau lichidatorului judiciar opinia sa sau orice informații pe care le consideră relevante, ori de câte ori consideră necesar. Lichidatorul judiciar furnizează Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, orice informații sau documente cu privire la instituția de credit sau la procedura de lichidare.

(2) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor numește un reprezentant, care va acționa exclusiv în numele acestora.

SECȚIUNEA 2: Deschiderea procedurii și efectele acesteia

Art. 213

(1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul judiciar provizoriu și stabilește atribuțiile și onorariul acestuia.

(2) La momentul deschiderii procedurii falimentului prin hotărâre judecătorească, drepturile și atribuțiile adunării generale, ale consiliului de administrație și ale conducerii executive a instituției de credit încetează deplin drept.

Art. 214

(1) Reprezentantul acționarilor sau oricare dintre creditorii poate face contestație împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 5 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului și a lichidatorului judiciar, putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate. Judecătorul-sindic va cita și Banca Națională a României, dacă cererea introductivă a fost formulată de aceasta.

Art. 215

[textul din Art. 215 din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 9. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

Art. 216

(1) Procedura falimentului începe pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.

(2) [textul din Art. 216, alin. (2) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 10. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

(3) [textul din Art. 216, alin. (3) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 10. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

(4) [textul din Art. 216, alin. (4) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 10. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

Art. 217

(1) Instituția de credit debitoare aflată în stare prin insolvență este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă prevederilor prezentului capitol, în termen de maximum 30 de zile de la data la care a intervenit starea de insolvență.

(2) [textul din Art. 217, alin. (2) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 11. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

(3) [textul din Art. 217, alin. (3) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 11. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

(4) [textul din Art. 217, alin. (4) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 11. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

Art. 218

(1) Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere, în condițiile art. 70 alin. (1) și (2), împotriva unei instituții de credit debitoare care nu a onorat integral o astfel de creanță pe o perioadă de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv în cazul cooperativelor de credit afiliate la acestea, respectiv pe o perioadă de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul celorlalte instituții de credit.

(2) [textul din Art. 218, alin. (2) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015

de Art. 630, punctul 12. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

(3)[textul din Art. 218, alin. (3) din titlul II, capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 14-dec-2015

de Art. 630, punctul 12. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

Art. 219

(1) Banca Națională a României, în calitate sa de autoritate de rezoluție, poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii falimentului împotriva instituției de credit aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 pct. 30.

(2) Cererea Băncii Naționale a României va fi însoțită de hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României de retragere a autorizației instituției de credit respective și de orice alte documente necesare justificării actului de sesizare a tribunalului.

Art. 219¹

(1) Fără a aduce atingere măsurii pe care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, intenționează să o ia în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, deschiderea procedurii falimentului la cererea instituției de credit debitoare sau a creditorilor acesteia poate fi dispusă numai cu acordul Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, și în cazul în care instituția de credit este o instituție supusă rezoluției sau pentru care s-a determinat că sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, procedura falimentului poate fi deschisă numai pe baza unei cereri introduse de Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție.

(2) În scopul alin. (1), judecătorul-sindic notifică, de îndată, Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în legătură cu orice cerere de deschidere a procedurii falimentului, introdusă de instituția de credit debitoare ori de creditorii acesteia, indiferent dacă instituția de credit este o instituție supusă rezoluției sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(3) Cererea de deschidere a procedurii falimentului poate fi admisă numai dacă s-a făcut notificarea prevăzută la alin. (2) și fie Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în urma primirii notificării, a comunicat judecătorului-sindic faptul că nu intenționează să întreprindă o acțiune de rezoluție față de instituția de credit în cauză, fie a expirat un termen de 7 zile de la data primirii notificării.

Art. 219²

(1) Prevederile art. 219¹ se aplică în mod corespunzător și pentru deschiderea procedurii falimentului la cererea unei firme de investiții, având calitatea de debitor, sau a creditorilor acesteia.

(2) Pentru scopurile alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate de rezoluție pentru firmele de investiții, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Art. 220

În cazul admiterii cererii, judecătorul-sindic notifică imediat despre aceasta părților prevăzute la art. 217-219.

Art. 221

(1) Contestația împotriva cererii de deschidere a procedurii falimentului se poate face în termen de 10 zile de la data comunicării cu privire la depunerea acestei cereri.

(2) Judecătorul-sindic se va pronunța asupra contestației în termen de 10 zile de la înregistrarea contestației.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic analizează cererea de deschidere a procedurii falimentului și, în situația în care instituția de credit debitoare nu contestă starea de insolvență în cazul cererilor introduse de părțile prevăzute la art. 218 și 219, pronunță hotărârea privind deschiderea procedurii falimentului, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 219¹.

(4) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic va comunica aceasta de îndată persoanelor prevăzute la art. 217 și 218, lichidatorului judiciar, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum și oficiului registrului comerțului la care instituția de credit debitoare este înregistrată, pentru efectuarea mențiunii "instituție de credit în faliment". Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulație națională.

(5) În situația în care instituția de credit are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va comunica de îndată autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective despre deschiderea procedurii falimentului, potrivit prevederilor prezentului capitol.

(6) Judecătorul-sindic va comunica Băncii Naționale a României hotărârea sa privind deschiderea procedurii falimentului instituției de credit debitoare, de îndată, în ziua pronunțării acesteia, prin

fax, e-mail sau prin telefon. Banca Națională a României va închide imediat, după finalizarea decontării plăților din ziua respectivă, în conformitate cu reglementările în vigoare, conturile instituției de credit debitoare deschise în evidențele sale. Disponibilitățile vor fi transferate în conturile tip instituție de credit în faliment, deschise la o bancă comercială, potrivit prevederilor art. 209.

(7) De la data deschiderii procedurii falimentului, toate actele instituției de credit debitoare vor purta mențiunea prevăzută la alin. (4).

Art. 222

După ce s-a dispus deschiderea procedurii falimentului potrivit art. 221, este interzis, sub sancțiunea nulității, persoanelor care au deținut funcții de conducere, precum și acționarilor semnificativi ai instituției de credit debitoare să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acțiunile deținute la instituția de credit debitoare.

Art. 223

Salariații instituției de credit aflate în procedura falimentului vor desemna două persoane care să îi reprezinte în cursul procedurii pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.

Art. 224

(1) Toate cheltuielile vor fi suportate din averea instituției de credit debitoare.

(2) Onorariul lichidatorului judiciar va fi plătit trimestrial numai după prezentarea de către acesta a rapoartelor lunare prevăzute la art. 209 lit. k) privind fondurile obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și a calculului privind onorariul convenit, precum și a raportului prevăzut la art. 97. Judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuție. Planul de distribuție va fi înregistrat la greșa tribunalului și lichidatorul judiciar îl va publica în BPI. Oricare dintre creditorii poate formula obiecțiuni la raportul lichidatorului judiciar și la planul de distribuție în termen de 10 zile de la publicarea în BPI. Judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul judiciar și cu creditorii, în termen de 20 de zile de la publicarea în BPI a raportului, o ședință în care va soluționa deodată, prin sentință, toate obiecțiunile.

Art. 225

După emiterea hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului unei instituții de

credit, lichidatorul judiciar întocmește raportul prevăzut la art. 97, care trebuie să includă, între altele, și propuneri privind modalitatea de lichidare a bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare. Modalitățile de lichidare a bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare pot fi următoarele:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive;
2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, valori mobiliare, operațiuni de lichidare care se realizează cu respectarea prevederilor secțiunii a 7-a a cap. I;
3. alte tehnici de valorificare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată.

SECȚIUNEA 3: Tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive

Art. 226

(1) Tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive reprezintă modalitatea de lichidare prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia.

(2) Tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen, cu opțiune.

(3) Pentru tranzacțiile privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, lichidatorul judiciar poate să perceapă de la instituția de credit achizitoare o primă negociată, în funcție de calitatea activelor cumpărate și a pasivelor asumate, plătită la momentul transferului proprietății, precum și o primă pentru exercitarea opțiunii, în funcție de termenul opțiunii, plătită la momentul negocierii. După cumpărare, pentru activele care fac obiectul unor operațiuni frauduloase, pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidatorul judiciar, în contravaloare, alte active ori sume de bani.

(4) [textul din Art. 226, alin. (4) din titlul II, capitolul III, secțiunea 3 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 18. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

(5) După aprobarea de către adunarea creditorilor a modalității de lichidare prevăzute la art. 225, lichidatorul judiciar organizează imediat, dacă modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive. În acest scop, lichidatorul judiciar organizează o ședință de informare cu instituțiile de credit potențial interesate

de tranzacție. Prealabil ședinței de informare, lichidatorul judiciar semnează cu toate instituțiile de credit prezente la ședință un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condițiile legii, secretul profesional cu privire la informațiile din cererea de ofertă referitoare la instituția de credit în faliment.

Art. 227

În funcție de interesul manifestat de instituțiile de credit participante la ședință, lichidatorul judiciar redactează o cerere de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive, care cuprinde, în principal, următoarele elemente:

- a) categoriile de active și pasive ce urmează a face obiectul tranzacției și volumul acestora, încadrate în funcție de gradul de lichiditate și exigibilitate;
- b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;
- c) prima ce poate fi stabilită de către lichidatorul judiciar, care va fi plătită de instituțiile de credit ofertante și care se stabilește în funcție de mai multe elemente, între care calitatea activelor și pasivelor, celeritatea operațiunii;
- d) termenul de înaintare către lichidatorul judiciar a ofertelor instituțiilor de credit respective.

Art. 228

Lichidatorul judiciar transmite, în regim de confidențialitate, cererea de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive instituțiilor de credit ofertante, stabilite de acesta, participante la ședința de informare și care și-au manifestat interesul pentru o astfel de tranzacție.

Art. 229

În cadrul termenului pentru primirea ofertelor prevăzut în cererea de ofertă, care nu poate fi mai mare de 15 zile calendaristice, instituțiile de credit ofertante transmit lichidatorului judiciar, în plic închis, ofertele privind tranzacțiile propuse de cumpărare de active și asumare de pasive.

Art. 230

În cel mai scurt timp, lichidatorul judiciar analizează ofertele primite și alege, pe principiul costului minim presupus, oferta instituției/instituțiilor de credit cu care urmează să se încheie tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive. Totodată, lichidatorul judiciar înștiințează Consiliul Concurenței cu privire la potențiala tranzacție.

Art. 231

[textul din Art. 231 din titlul II, capitolul III, secțiunea 3 a fost abrogat la 14-dec-2015 de Art. 630, punctul 21. din titlul XI, capitolul II din Legea 312/2015]

Art. 232

În cazul în care nu se primesc oferte în termenul stabilit în cererea de ofertă, lichidarea urmează să se efectueze prin celelalte metode prevăzute de prezenta lege.

Art. 233

Fondurile obținute din vânzarea bunurilor și drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferință, vor fi distribuite în ordinea prevăzută de art. 159.

Art. 234

În cazul falimentului unei instituții de credit, creanțele se plătesc în lei, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, precum și plata onorariilor persoanelor angajate în condițiile legii, inclusiv ale lichidatorului judiciar;
2. creanțele rezultate din depozitele acoperite în sensul prevederilor cuprinse în legislația privind schemele de garantare a depozitelor, inclusiv creanțele schemelor de garantare a depozitelor rezultate din subrogarea în drepturile deponenților garantați și/sau din finanțarea, potrivit legii, a măsurilor de rezoluție a instituției de credit debitoare, precum și creanțele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;
3. creanțele reprezentând acea parte a depozitelor eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii care depășește plafonul de acoperire prevăzut în legislația privind schemele de garantare a depozitelor și depozitele persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii, care ar fi depozite eligibile dacă nu ar fi fost făcute prin intermediul sucursalelor situate în afara Uniunii Europene ale unor instituții stabilite în Uniunea Europeană;
4. creanțele rezultând din activitatea debitorului după deschiderea procedurii;
5. creanțele bugetare, creanțele schemelor de garantare a depozitelor, altele decât cele prevăzute la pct. 2, precum și creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit;
6. creanțele decurgând din operațiuni de trezorerie, din operațiuni interbancare, din operațiuni

cu clientelă, operațiuni cu titluri, alte operațiuni bancare, precum și din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum și alte creanțe chirografare;

7. creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;

8. creanțele negarantate care rezultă din instrumente de datorie care îndeplinesc toate condițiile prevăzute la art. 234¹;

9. creanțele decurgând din instrumente de datorie și din împrumuturi, având la bază convenții care prevăd o clauză de subordonare potrivit căreia, în caz de lichidare sau faliment al instituției de credit, astfel de creanțe urmează să fie plătite după creanțele tuturor creditorilor chirografari nesubordonați și, după caz, ale altor creditori chirografari subordonați; în cadrul acestei categorii de creanțe, plata acestora se va efectua cu respectarea ordinii de preferință stabilite prin clauza de subordonare aferentă fiecărei creanțe;

10. creanțele acționarilor instituției de credit în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, derivând din dreptul rezidual al calității lor, potrivit prevederilor legale și statutare.

Art. 234¹

(1) În scopul art. 161¹ pct. 8 și al art. 234 pct. 8, instrumente de datorie trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) scadența contractuală inițială a instrumentelor de datorie este de cel puțin un an;

b) instrumentele de datorie nu sunt instrumente financiare derivate, în sensul art. 3 alin. (1) pct. 36 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, și nici nu au încorporate instrumente financiare derivate;

c) documentele contractuale relevante și, după caz, prospectul de emisiune a acestor instrumente de datorie precizează în mod explicit rangul inferior față de creanțele negarantate obișnuite prevăzute la art. 161¹ pct. 1-7 sau, după caz, la art. 234 pct. 1-7.

(2) Instrumentele de datorie cu dobândă variabilă derivată dintr-o rată de referință utilizată la scară largă și instrumentele de datorie care nu sunt denominate în moneda națională a emitentului, cu condiția ca principalul, rambursarea și dobânzile să fie denominate în aceeași monedă, nu sunt considerate, doar pe baza acestor caracteristici, instrumente de datorie care conțin instrumente derivate încorporate, în sensul alin. (1) lit. b).

Art. 234²

(1) În aplicarea prevederilor art. 234, în cazul falimentului unei instituții de credit, toate creanțele care provin din elementele de fonduri proprii, definite potrivit Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, au un rang de prioritate inferior oricărei creanțe care nu provine dintr-un element de fonduri proprii.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), în situația în care un instrument este recunoscut doar parțial drept element de fonduri proprii, întregul instrument este tratat ca o creanță care rezultă dintr-un element de fonduri proprii și îi este atribuit un rang de prioritate inferior oricărei creanțe care nu rezultă dintr-un element de fonduri proprii.

SECȚIUNEA 4: Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din instituția de credit ajunsă în faliment

Art. 235

În cazul în care în raportul întocmit potrivit prevederilor art. 97 sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv neplătit al debitorului ajuns în stare de insolvență să fie suportat de membrii organelor de conducere ori de directori/coordonatori cu atribuții de control intern ai direcțiilor, departamentelor sau ai altor structuri asemănătoare, de personalul de execuție cu atribuții de control intern, cenzorii/auditorii din cadrul instituției de credit ajunse în stare de insolvență, care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea acestora în stare de insolvență prin faptele prevăzute la art. 169 alin. (1) sau:

- a) au acordat credite cu încălcarea cerințelor prudențiale aprobate prin normele în vigoare, precum și cu nerespectarea normelor interne în vigoare;
- b) au întocmit situații financiare, alte situații contabile ori raportări cu nerespectarea prevederilor legale;
- c) în cadrul acțiunilor interne de verificare nu au identificat și nu au sesizat, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude și gestiune defectuoasă a patrimoniului.

Art. 236

În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 235, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de un acționar sau de oricare dintre creditorii, de Banca Națională a României,

pe baza datelor din dosarul cauzei, și va putea dispune măsuri asigurătorii.

SECȚIUNEA 5: Închiderea procedurii

Art. 237

(1) Procedura falimentului va fi închisă de judecătorul-sindic, la solicitarea lichidatorului judiciar, printr-o hotărâre de închidere, atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit în faliment au fost distribuite și când fondurile nereclamate de către cei îndreptățiți, în termen de 90 de zile de la data raportului final, au fost depuse de lichidatorul judiciar la Trezoreria Statului, iar extrasul de cont va fi depus la judecătorul-sindic. Hotărârea va fi comunicată în scris sau în presă, în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor părților implicate.

(2) După intrarea în faliment a instituției de credit debitoare, lichidatorul judiciar va depune spre păstrare la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului București documentele instituției de credit debitoare, arhivate potrivit prevederilor Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare. În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar va depune la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului București restul de documente ale instituției de credit debitoare.

SECȚIUNEA 6: Alte dispoziții

Art. 238

Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare ori de consultare prevăzute în prezentul capitol au obligația de a păstra secretul profesional potrivit prevederilor art. 3 și 52 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și a celor cuprinse în titlul II cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția oricărui autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare.

Art. 239

În cazul intrării în faliment, pentru scopuri statistice, instituțiile de credit vor fi considerate ca aparținând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite și transmise de către lichidatorul judiciar Băncii Naționale a României, periodicitatea și modalitatea de transmitere a

acestora vor fi stabilite prin norme de către Banca Națională a României.

Art. 240

În privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală încheiate de o instituție de credit se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 89.

Art. 241

În actele normative în vigoare, sintagma "procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit" se înlocuiește cu sintagma "procedura falimentului instituțiilor de credit", corespunzător prevederilor prezentului capitol.

CAPITOLUL IV: Dispoziții privind falimentul societăților de asigurare/reasigurare

SECȚIUNEA 1: Dispoziții generale

SUBSECȚIUNEA 0:

Art. 242

Prevederile cap. I, cu excepția celor cuprinse în secțiunea a 6-a, se vor aplica în mod corespunzător procedurii falimentului societăților de asigurare/reasigurare, cu derogările prevăzute în acest capitol.

Art. 243

(1) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică societăților prevăzute la art. 1 alin. (2) pct. 56 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor societăților de asigurare din state terțe, care au sediul în România.

(1¹) În sensul prevederilor alin. (1), prin societăți se înțeleg inclusiv societățile de asigurare/reasigurare cărora le-a fost retrasă autorizația de funcționare în condițiile art. 110 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, nu se aplică sucursalei unei societăți de asigurare/reasigurare sau a unei societăți mutuale dintr-un stat membru al Uniunii

Europene, care a primit o autorizație de la autoritatea de supraveghere a statului membru de origine.

(3) Măsurile aplicate în cadrul procedurii falimentului reglementate de prezentul capitol urmăresc protejarea intereselor legitime și a drepturilor creditorilor de asigurări.

Art. 244

(1) În prezentul capitol, expresiile «creditori de asigurări», «creanțe de asigurări» și «Fond de garantare» au înțelesul prevăzut la art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, iar expresiile «autoritatea competentă», «autorități de supraveghere», «procedură de redresare financiară» și «stat terț» au înțelesul prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b), d), e) și o) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Termenii și expresiile «acționar semnificativ», «filială», «persoane care conduc efectiv societatea», «stat membru de origine», «stat membru gazdă» și «sucursală» au înțelesul prevăzut la art. 1 alin. (2) pct. 1, 15, 33, 63, 64 și 66 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare.

SUBSECȚIUNEA 1: § 1. Falimentul

Art. 245

(1) Procedura falimentului societății de asigurare/reasigurare se deschide pe baza unei cereri introduse fie de Autoritatea de Supraveghere Financiară, fie de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau de creditorii acesteia, după caz.

(2) Procedura falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare, precum și al sucursalelor acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, în mod special cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul acestei proceduri, precum și regimul bunurilor dobândite de societatea de asigurare/reasigurare debitoare după deschiderea procedurii falimentului;

b) atribuțiile societății de asigurare/reasigurare debitoare și ale lichidatorului judiciar;

c) condițiile în care se poate invoca o compensare;

d)

efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare, în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare este parte;

- e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii de asigurări, cu excepția cauzelor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre;
- f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;
- g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;
- h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din valorificarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor de asigurări și drepturile creditorilor de asigurări care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării;
- i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului;
- j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului; suportarea costurilor și a cheltuielilor aferente procedurii falimentului;
- k) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile și interesele legitime ale creditorilor de asigurări.

Art. 246

(1) În temeiul prezentului capitol, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 5 pct. 31 lit. a), este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariției stării de insolvență.

(2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea prevăzută la alin. (1) se înaintează Autorității de Supraveghere Financiară odată cu actele și documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia și a formulării întâmpinării prevăzute la art. 248 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare anexează la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, conform reglementărilor în vigoare referitoare la rezervele tehnice.

Art. 247

(1) Creditorii societății de asigurare/reasigurare debitoare, alții decât creditorii de asigurări ale căror sume pretinse se plătesc din disponibilitățile Fondului de garantare, pot înregistra la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva societății debitoare, în condițiile prezentului capitol, dacă dețin o creanță ce îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 pct. 20 și 72.

(2) Prevederile art. 246 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește înaintarea

către Autoritatea de Supraveghere Financiară a cererii, a actelor și documentelor doveditoare.

Art. 248

(1) Cererea prevăzută la art. 246 alin. (1) și la art. 247 alin. (1) se înregistrează de tribunal odată cu întâmpinarea Autorității de Supraveghere Financiară, prin care aceasta comunică dacă societatea de asigurare/reasigurare debitoare face sau nu face obiectul unei proceduri de redresare financiară, conform Legii nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, pentru restabilirea situației sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăților către creditori, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară sau unei proceduri de rezoluție conform Legii nr. 246/2015.

(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunță de judecătorul-sindic dacă societatea de asigurare/reasigurare se află în stare de insolvență, definită conform art. 5 alin. (1) pct. 31.

Art. 249

(1) În temeiul prezentului titlu, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate introduce o cerere privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 31.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele înscrisuri, după caz:

a) hotărârea Autorității de Supraveghere Financiară privind retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, constatarea stării de insolvență și promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia;

b) decizia Autorității de Supraveghere Financiară privind închiderea procedurii de redresare financiară/rezoluție urmată de deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare;

c) orice alte acte sau documente care sunt necesare pentru justificarea cererii de investire a tribunalului.

Art. 250

(1) În urma înregistrării cererii, potrivit art. 246-249, se vor cita societatea de asigurare/reasigurare debitoare, prin reprezentantul asociaților/acționarilor, și, după caz, creditorul care a formulat cererea sau Autoritatea de Supraveghere Financiară. Totodată, va fi notificat și Fondul

de garantare.

(2) Contestația societății de asigurare/reasigurare împotriva cererii prevăzute la art. 247 sau 249 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări. Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere. Împotriva hotărârii judecătorului-sindic se poate exercita numai apel.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea introductivă și înscrisurile depuse și, în situația în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare nu a contestat existența stării de insolvență, potrivit alin. (2), va pronunța o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului.

Art. 251

(1) Lichidatorul judiciar, practician în insolvență, este desemnat în condițiile art. 63, oferta acestuia fiind depusă după obținerea avizului prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară. În lipsa unor oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar din rândul practicienilor în insolvență agreați de Autoritatea de Supraveghere Financiară. Obligația obținerii avizului prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară revine și practicienilor în insolvență propuși spre desemnare ca lichidatori judiciari de către adunarea creditorilor.

(2) În situația în care Autoritatea de Supraveghere Financiară a avizat un lichidator judiciar potrivit prevederilor alin. (1), iar acesta a fost confirmat de către adunarea creditorilor, onorariul acestuia supus confirmării adunării creditorilor nu poate depăși onorariul cuprins în oferta supusă avizării Autorității de Supraveghere Financiară.

(3) La stabilirea nivelului onorariului vor fi avute în vedere prevederile art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 251¹

Din comitetul creditorilor face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare.

Art. 252

(1) În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar comunică de îndată despre aceasta părților interesate, Autorității de Supraveghere Financiară, Fondului de garantare, precum și oficiului registrului comerțului unde este înregistrată societatea

de asigurare/reasigurare debitoare, în vederea efectuării mențiunii «societate de asigurare/reasigurare în faliment».

(2)În cazul în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare are deschise sucursale și/sau filiale în alte țări, Autoritatea de Supraveghere Financiară comunică de îndată autorității de supraveghere din țara gazdă a sucursalei/filialei respective despre hotărârea privind deschiderea procedurii de faliment, potrivit prezentului titlu.

(3)Toate cheltuielile aferente măsurilor prevăzute la alin. (1) se suportă din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare; în lipsa disponibilităților necesare se utilizează fondul de lichidare prevăzut în prezentul titlu.

(4)De la data deschiderii procedurii, toate actele societății de asigurare/reasigurare debitoare poartă mențiunea prevăzută la alin. (1).

Art. 253

(1)În urma deschiderii procedurii falimentului se interzice, sub sancțiunea nulității, acționarilor semnificativi ai societății de asigurare/reasigurare debitoare sau persoanelor care au deținut funcții de conducere să înstrăineze acțiunile deținute la societatea de asigurare/reasigurare debitoare, fără avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară și fără aprobarea judecătorului-sindic.

(2)Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidență ținute de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau în registrele independente.

Art. 254

Procedura falimentului prevăzută în prezentul capitol, cu excepția apelului prevăzut la art. 256 alin. (2), este de competența exclusivă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul principal al societății de asigurare/reasigurare debitoare, care figurează în evidențele oficiului registrului comerțului, și este exercitată de un judecător-sindic desemnat în condițiile legii.

Art. 255

Prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor societății de asigurare/reasigurare debitoare dreptul de a reprezenta societatea, de a administra bunurile acesteia și de a dispune de ele.

Art. 256

(1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate numai cu apel.

(2) Apelul se judecă de către Curtea de apel, cu celeritate și cu precădere. Dispozițiile art. 43 și 44 se aplică în mod corespunzător.

Art. 257

(1) În plus față de dispozițiile stabilite prin art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuții:

a) notificarea Fondului de garantare, precum și a Autorității de Supraveghere Financiară cu privire la înregistrarea cererilor introductive;

b) judecarea contestației asigurătorului/reasigurătorului împotriva cererii introductive formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de creditorii de asigurări și de ceilalți creditori, după caz;

c) judecarea cererilor Autorității de Supraveghere Financiară privind nulitatea sau anularea unor acte frauduloase, prejudiciabile intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări, anterioare deschiderii procedurii de faliment;

d) judecarea cererilor de compensare a creanțelor, formulate de societatea de asigurare/reasigurare sau de creditorii de asigurări, după caz, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară;

e) judecarea contestațiilor formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, de creditorii de asigurări ori de oricare persoană interesată, după caz, împotriva măsurilor dispuse de lichidatorul judiciar;

f) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a cenzorilor, a auditorilor financiari și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare care au contribuit la ajungerea asigurătorului/reasigurătorului în insolvență.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, care presupun aplicarea unor reglementări specifice activității de asigurare desfășurate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, judecătorul-sindic poate cere și opinia Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate.

Art. 258

(1) În plus față de dispozițiile stabilite prin art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuții:

a) analizarea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare în raport cu situația de fapt și

întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și a împrejurărilor care au condus la starea de insolvență a acesteia, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă intrarea în faliment a societății de asigurare/reasigurare, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 268. Raportul întocmit este supus judecătorului-sindic, în cel mult 40 de zile de la data desemnării sale; un exemplar al acestui raport se va transmite și Autorității de Supraveghere Financiară. La cererea lichidatorului judiciar, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate, prin încheiere, să prelungească perioada de prezentare a raportului;

b) notificarea cu privire la pronunțarea hotărârii de intrare în procedura falimentului a societății de asigurare/reasigurare debitoare;

c) [textul din Art. 258, litera C. din titlul II, capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 1 a fost abrogat la 02-oct-2018 de Art. I, punctul 27. din Ordonanța urgentă 88/2018]

d) menținerea sau denunțarea unor contracte, altele decât contractele de asigurare, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, cu acordul comitetului creditorilor;

e) conducerea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare, respectiv efectuarea operațiunilor în interesul procedurii de faliment;

f) încheierea acordurilor de plată a creanțelor de asigurări, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară, și confirmarea lor de către judecătorul-sindic, cu sau fără garantarea acestora cu activele societății de asigurare/reasigurare debitoare;

g) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al societății de asigurare/reasigurare debitoare;

h) introducerea acțiunilor pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna drepturilor creditorilor de asigurări în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

i) introducerea acțiunilor pentru anularea constituirilor de drepturi de preferință sau transferuri de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, efectuate de către societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;
2. acte încheiate cu un acționar ce deține cel puțin 5% din acțiunile societății de asigurare/

reasigurare debitoare;

3. acte încheiate cu un administrator, director sau cu orice alt membru al organelor de conducere și supraveghere ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

4. acte încheiate cu orice altă persoană fizică sau juridică aflată în legătură strânsă cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare. O persoană se află în legătură strânsă cu societatea atunci când:

- deține o participație directă sau prin intermediul unei relații de control de cel puțin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

- este permanent legată de societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin intermediul unei relații de control sau, după caz, înfăptuiește o politică comună față de aceasta;

- exercită atribuții de control asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare;

j) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor de cauze de preferință sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații, executate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna creditorilor de asigurări prin:

1. acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția părților implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii de asigurări sau de a leza în orice mod drepturile acestora;

2. operațiuni comerciale în care prestația societății de asigurare/reasigurare debitoare o depășește în mod vădit pe cea primită, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte de transfer de proprietate către un creditor în folosul acestuia sau pentru stingerea unei datorii anterioare, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în cadrul procedurii este mai mică decât valoarea actului de transfer;

4. constituirea unui drept de preferință pentru o creanță care era chirografară în cele 4 luni anterioare deschiderii procedurii;

5. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar derulate potrivit legii, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii falimentului;

6. acte încheiate de persoanele semnificative sau de acționarii semnificativi cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare în cadrul căreia dețin această calitate, în anul anterior începerii procedurii falimentului;

k) urmărirea încasării oricăror creanțe din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare

debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta anterior înregistrării cererii introductive de deschidere a procedurii; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor societății de asigurare/reasigurare;

l) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii de faliment, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic și îl va publica în BPI;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

n) încheierea oricăror documente, în numele societății de asigurare/reasigurare debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

o) întocmirea situațiilor financiare finale de lichidare. Dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situațiile financiare anuale și să le depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

p) îndeplinirea oricăror dispoziții ale Autorității de Supraveghere Financiară, emise în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate competentă, în cazurile expres prevăzute de lege, cu confirmarea judecătorului-sindic, în vederea garantării apărării intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări;

q) lichidarea bunurilor și valorificarea drepturilor din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare și cu înștiințarea Fondului de garantare, cu aprobarea adunării creditorilor, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii de asigurări, prin:

1. [textul din Art. 258, litera Q., punctul 1. din titlul II, capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 1 a fost abrogat la 02-oct-2018 de Art. I, punctul 30. din Ordonanța urgentă 88/2018]
2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare;
3. orice alte tehnici de valorificare a activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare, cum ar fi cesiunile de creanță sau novațiile realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

r) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezentul capitol.

(2) Verificarea creanțelor de către lichidatorul judiciar se face într-un termen care nu poate depăși 30 de zile de la data înregistrării la instanța competentă a declarației de creanță a acestuia.

(3) În urma verificării, lichidatorul judiciar va întocmi un raport separat cu privire la creanțele Fondului de garantare, în care va prezenta situația declarațiilor de creanță depuse de către Fondul

de garantare, și totodată va modifica în mod corespunzător Tabelul creanțelor înscrise la masa credală.

(4)Lichidatorul judiciar va transmite Fondului de garantare informațiile și documentele necesare exercitării atribuțiilor acestuia din urmă.

Art. 259

(1)Societatea de asigurare/reasigurare debitoare și/sau oricare dintre creditorii de asigurări, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Fondul de garantare, precum și orice altă persoană interesată, după caz, pot formula contestație împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar. Contestația se formulează în termenul prevăzut la art. 59 alin. (6).

(2)Contestația se soluționează de judecătorul-sindic de urgență și cu precădere. Judecătorul-sindic ține o ședință, cu citarea contestatarului, a Autorității de Supraveghere Financiară, a creditorilor de asigurări și/sau a Fondului de garantare.

Art. 260

(1)Pentru încălcarea gravă a atribuțiilor, lichidatorul judiciar poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4).

(2)Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita judecătorului-sindic înlocuirea lichidatorului judiciar și sancționarea acestuia, dacă constată neîndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezentul capitol. Cererea acestuia se judecă în camera de consiliu în termen de 30 de zile, cu citarea lichidatorului judiciar, comitetului creditorilor și administratorului special.

(3)În cazul admiterii acțiunii, judecătorul-sindic desemnează un lichidator judiciar de pe lista practicienilor în insolvență agreeți de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Art. 261

Rapoartele a căror întocmire de către lichidatorul judiciar este obligatorie, potrivit prezentei legi, se transmit, în mod obligatoriu, și Autorității de Supraveghere Financiară, precum și Fondului de garantare.

SUBSECȚIUNEA 2:§ 2. Deschiderea procedurii falimentului. Efectele deschiderii procedurii

Art. 262

(1) În condițiile prezentului titlu, deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare se dispune prin hotărârea judecătorului-sindic.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are drept consecință retragerea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunțării hotărârii.

Lichidatorul judiciar va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și în cel puțin două ziare de circulație națională. Odată cu publicarea va comunica hotărârea atât autorității competente, cât și Fondului de garantare.

(3) Retragerea autorizației de funcționare nu împiedică lichidatorul judiciar sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile de asigurare ale societății de asigurare/reasigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al autorității competente și până la data denunțării polițelor de asigurare.

(3¹) Registrele speciale de evidență a activelor care acoperă rezervele tehnice brute se mențin și după deschiderea procedurii de faliment. În cazul în care un asigurător desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și de asigurare generală, se vor menține registre separate pentru fiecare tip de activitate.

(3²) În termen de 90 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii de faliment, polițele de asigurare încheiate de societatea de asigurare/reasigurare încetează de drept, cu excepția contractelor de asigurare încadrate în clasa de asigurări 15 - Garanții, prevăzută în secțiunea A din anexa nr. 1 la Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, pentru care termenul de încetare de drept este de 150 de zile de la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii de faliment; în aceleași condiții, încetează de drept și contractele de reasigurare.

*) OUG 71/2023 - Pentru polițele de asigurare/reasigurare încheiate de societățile de asigurare/reasigurare aflate în procedură de insolvență în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, termenele de încetare de drept de 90 de zile, respectiv de 150 de zile,

prevăzute la art. 262 alin. (3²) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se prelungesc cu 90 de zile.

(3³) În acest sens, lichidatorul judiciar notifică demersul privind denunțarea polițelor de asigurare, precum și posibilitatea creditorilor de asigurări de a recupera de la Fondul de garantare primele datorate de asigurător pentru perioada în care riscul nu a fost acoperit. Notificarea se comunică în mod individual fiecărui creditor de asigurări, se publică în Buletinul Procedurilor de Insolvență, în două ziare de circulație națională, precum și pe site-ul societății de asigurare-reasigurare în faliment.

(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare. Creanțele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului și se supun examinării și înscrierii lor în tabelul creanțelor, potrivit prezentei legi. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

*) Prin Decizia nr. 19/2022 Înalta Curte de Casație și Justiție admite recursul în interesul legii și, în consecință, stabilește că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 262 alin. (4), prin raportare la prevederile art. 75 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, căile de atac promovate de debitorul societate de asigurare/reasigurare față de care a fost deschisă procedura falimentului, împotriva hotărârilor judecătorești prin care au fost soluționate acțiunile unui/unor creditor/creditori pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului introduse pe rolul instanțelor înaintea deschiderii acestei proceduri, nu sunt suspendate de drept.

(5) Creanțele de asigurări, constatate prin titluri executorii obținute ulterior momentului pronunțării hotărârii de faliment, se înregistrează la tribunal, sub sancțiunea decăderii din drept, în termen de cel mult 10 zile de la data obținerii titlului. Lichidatorul judiciar este obligat să verifice și, dacă este cazul, să înscrie aceste creanțe în tabelul creanțelor, cu respectarea ordinii de preferință și/sau a cauzelor de preferință legale ale acestora. În toate cazurile, cererea de înregistrare a acestor creanțe nu poate fi depusă mai târziu de data întocmirii tabelului definitiv consolidat al creanțelor, potrivit prezentei legi.

(6)În privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală încheiate de o societate de asigurare și reasigurare se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 89.

Art. 263

După pronunțarea hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, lichidatorul judiciar întocmește raportul prevăzut la art. 258 lit. a).

Art. 264

[textul din Art. 264 din titlul II, capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 02-oct-2018 de Art. I, punctul 36. din Ordonanta urgenta 88/2018]

Art. 265

[textul din Art. 265 din titlul II, capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 02-oct-2018 de Art. I, punctul 37. din Ordonanta urgenta 88/2018]

Art. 266

(1)La data publicării deciziei prin care Autoritatea de Supraveghere Financiară constată existența indiciilor stării de insolvență a societății de asigurare/reasigurare și imposibilitatea redresării se naște dreptul creditorilor de asigurări de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

(2)[textul din Art. 266, alin. (2) din titlul II, capitolul IV, secțiunea 1, subsecțiunea 2 a fost abrogat la 24-sep-2021 de Art. III, alin. (3), litera C. din Ordonanta urgenta 102/2021]

(3)Este interzis creditorilor de asigurări ale căror creanțe de asigurări au fost plătite de la Fondul de garantare să mai înregistreze cereri și/sau să mai solicite valorificarea creanțelor și/sau plata sumelor pretinse, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare. Fondul de garantare este îndreptățit să solicite autorităților competente stabilirea răspunderii preținșilor creditori și să îi oblige pe aceștia la restituirea sumelor încasate în mod necuvenit.

Art. 267

(1)Creanțele de asigurări, indiferent de momentul nașterii acestora, se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanțe se

plătesc în lei, imediat după plata creanțelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 2.

(2) Creanțele Fondului de garantare sunt creanțe de asigurări, în sensul prezentului titlu, și se achită în ordinea de preferință prevăzută la alin. (1), beneficiind de toate drepturile și/sau cauzele de preferință legale ale acestora, ca urmare a subrogării în drepturile creditorilor de asigurări ale căror sume cuvenite au fost achitate din disponibilitățile Fondului de garantare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele rezultate în urma valorificării activelor admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare vor fi distribuite integral în vederea stingerii creanțelor Fondului de garantare aferente plăților de despăgubiri/indemnizații acordate creditorilor de asigurări din disponibilitățile sale, în aplicarea prevederilor Legii nr. 213/2015.

SECȚIUNEA 2: Răspunderea organelor de conducere ale societății de asigurare/reasigurare

Art. 268

Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul societății de asigurare/reasigurare ajunse în stare de insolvență să fie suportată de către membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare, precum și orice altă persoană care a contribuit la ajungerea în stare de insolvență a asigurătorului/reasigurătorului, prin una dintre următoarele fapte:

- a) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea societății de asigurare/reasigurare;
- b) au dispus în interes personal continuarea unei activități care conducea în mod vădit societatea de asigurare/reasigurare la încetarea de plăți;
- c) au folosit activele și/sau creditele societății de asigurare/reasigurare în interes propriu și al altor persoane;
- d) au ținut o contabilitate fictivă, au facilitat dispariția unor documente contabile sau nu au ținut contabilitatea potrivit legii;
- e) au deturnat ori au ascuns o parte din activul societății de asigurare/reasigurare sau au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;
- f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societății de asigurare/reasigurare fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
- g) în cele 30 de zile premergătoare intervenirii stării de insolvență, au plătit sau au dispus să se

plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori de asigurări;

h) au întocmit situații financiare anuale, alte situații contabile ori raportări, cu nerespectarea prevederilor legale;

i) nu au îndeplinit sau au îndeplinit în mod necorespunzător măsurile administrative de redresare financiară aplicate de Autoritatea de Supraveghere Financiară ori, după caz, au dat dispoziții fără avizul sau aprobarea acestei autorități, conducând astfel la starea de insolvență și la declanșarea procedurii de faliment împotriva societății de asigurare/reasigurare;

j) în cadrul acțiunilor interne de verificare, nu au identificat și/sau nu au sesizat, din culpa acestora, faptele care au condus la fraude și/sau la o gestiune defectuoasă a patrimoniului societății de asigurare/reasigurare.

Art. 269

Sumele obținute potrivit dispozițiilor art. 268 intră în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare și sunt destinate plății datoriilor acesteia, potrivit legii.

Art. 270

(1) În vederea pronunțării hotărârii de obligare a persoanelor prevăzute la art. 268 la plata parțială a pasivului societății de asigurare/reasigurare în insolvență, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de oricare dintre creditorii de asigurări, de Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum și de președintele comitetului creditorilor, în condițiile art. 169 alin. (2). Pe baza actelor din dosarul cauzei, judecătorul-sindic poate încuviința instituirea unor măsuri asigurătorii.

(2) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 268 se efectuează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor când prin lege se dispune altfel.

SECȚIUNEA 3: Închiderea procedurii

Art. 271

(1) În condițiile prezentului capitol, procedura falimentului se încheie de judecătorul-sindic, prin hotărâre, la solicitarea lichidatorului judiciar, în situația în care se constată, după caz, una dintre următoarele împrejurări:

a) s-a aprobat raportul final;

b) toate fondurile și/sau bunurile din averea societății de asigurare/reasigurare debitoare au fost distribuite;

c) creanțele creditorilor de asigurări au fost plătite în baza unui acord ori a unei alte măsuri

asemănătoare;

d) toate sumele cuvenite Fondului de garantare au fost recuperate de către acesta.

(2) Hotărârea de închidere a procedurii se notifică de către judecătorul-sindic tuturor părților implicate, în condițiile prezentului titlu. Sumele rămase după satisfacerea drepturilor tuturor persoanelor îndreptățite, potrivit prezentei legi, se virează la Fondul de garantare, în vederea administrării și gestionării lor potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 272

În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate pronunța o hotărâre de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative și niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele necesare.

TITLUL III: Insolvența transfrontalieră

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 273

(1) Prezentul titlu cuprinde:

a) norme pentru determinarea legii aplicabile unui raport de drept internațional privat în materia insolvenței;

b) norme de procedură în litigii privind raporturile de drept internațional privat în materia insolvenței;

c) norme privind condițiile în care autoritățile române competente solicită și, respectiv, acordă asistență cu privire la procedurile de insolvență deschise pe teritoriul României sau al unui stat străin.

(2) În sensul prezentului titlu, raporturile de drept internațional privat în materia insolvenței reprezintă acele raporturi de drept privat cu element de extraneitate, care sunt supuse soluționării ca urmare a deschiderii unei proceduri de insolvență și în condițiile stabilite de aceasta.

CAPITOLUL II: Raporturile cu statele terțe

Art. 274

(1) Prezentul capitol se aplică în următoarele situații:

a) în cazul în care este solicitată asistență în România de către o instanță străină sau de către un reprezentant străin în legătură cu o procedură străină de insolvență;

b) în cazul în care este solicitată asistență într-un stat străin în legătură cu o procedură română de

insolvență;

c) în cazul desfășurării concomitente a unei proceduri române de insolvență și a unei proceduri străine de insolvență referitoare la oricare dintre membrii unui grup de societăți, în înțelesul art. 5 pct. 35;

d) în cazul în care creditorii sau alte persoane interesate dintr-un stat străin sunt interesate să solicite deschiderea în România a unei proceduri prevăzute de prezenta lege sau să participe în cadrul unei proceduri deschise.

(2) Prezentul capitol nu se aplică în cazul unei proceduri de insolvență pentru care există dispoziții speciale derogatorii de la norma de drept comun și care are ca obiect:

a) bănci, cooperative sau alte instituții de credit;

b) societăți și agenți de asigurare/reasigurare;

c) societăți de servicii de investiții financiare, organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, societăți de administrare a investițiilor;

d) societăți de bursă, membri ai burselor de mărfuri, case de compensație, membri compensatori ai burselor de mărfuri, societăți de brokeraj, traderi.

(3) Prevederile prezentului capitol nu sunt aplicabile nici raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței care cad sub incidența Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000.

Art. 275

În măsura în care există neconcordanță între dispozițiile prezentului titlu și obligațiile României izvorând din tratate, convenții sau orice altă formă de acord internațional, bi- sau multilateral, la care România este parte, prevederile tratatului, ale convenției sau ale acordului internațional se vor aplica cu prioritate.

Art. 276

Atribuțiile stabilite de prezentul capitol din acest titlu referitoare la recunoașterea procedurilor străine și cooperarea cu instanțele străine sunt de competența tribunalului, prin judecătorul-sindic, precum și a reprezentantului român, după cum urmează:

A. tribunalul în circumscripția căruia se află sediul debitorului. În sensul prezentei legi, se consideră că persoana juridică străină are sediul în România și în cazul în care are pe teritoriul țării o sucursală, agenție, reprezentanță sau orice altă entitate fără personalitate juridică. În cazul în care debitorul are mai multe sedii în România, competența revine oricăruia dintre tribunalele în circumscripția cărora se află sediile respective;

B. **În cazul în care debitorul nu are niciun sediu în România, competent este:**

- a) tribunalul sau oricare dintre tribunalele în circumscripția cărora se află bunuri imobile aparținând debitorului, atunci când în obiectul cererii se regăsesc bunuri imobile în mod exclusiv sau alături de alte bunuri;
- b) tribunalul în circumscripția căruia se păstrează registrul în care este înscrisă nava sau aeronava care face obiectul cererii;
- c) tribunalul în circumscripția căruia se află sediul societății române la care debitorul deține valorile mobiliare care fac obiectul cererii;
- d) Tribunalul București, în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de proprietate intelectuală protejate în România, titluri de stat, bonuri de tezaur, obligațiuni de stat și municipale aparținând debitorului;
- e) în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de creanță ale debitorului asupra unei persoane sau autorități publice, tribunalul în circumscripția căruia se află domiciliul sau reședința, respectiv sediul persoanei sau al autorității publice respective.

Art. 277

Reprezentantul român este abilitat să acționeze într-un stat străin, ca reprezentant al procedurii deschise în România, în condițiile stabilite de legea străină aplicabilă.

Art. 278

(1) Instanțele românești vor putea refuza recunoașterea unei proceduri străine, executarea unei hotărâri judecătorești străine adoptate în cadrul unei asemenea proceduri, a hotărârilor care decurg în mod direct din procedura de insolvență și care prezintă o strânsă legătură cu aceasta ori încuviințarea oricărei altei măsuri prevăzute de prezentul capitol, doar în situația în care:

- a) hotărârea este rezultatul unei fraude comise în procedura urmată în străinătate;
- b) hotărârea încalcă dispozițiile de ordine publică de drept internațional privat român.

(2) Constituie un temei de refuz al recunoașterii, în sensul alin. (1), încălcarea dispozițiilor legale.

Art. 279

Prevederile prezentului titlu se completează, în măsura compatibilității lor, cu prevederile cărții a VII-a a Codului civil privind dispozițiile de drept internațional privat.

Art. 280

În interpretarea prezentului titlu se va ține seama de originea internațională a normei, precum și de necesitatea promovării uniformității în aplicarea sa și a respectării bunei-credințe.

Art. 281

Reprezentantul străin are dreptul de a se adresa direct instanțelor românești sau reprezentantului român.

Art. 282

Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a introduce o cerere de deschidere a procedurii, potrivit prezentei legi, în măsura în care toate celelalte condiții necesare deschiderii unei asemenea proceduri sunt îndeplinite potrivit legii române.

Art. 283

Reprezentantul străin are calitate procesuală de a participa în cadrul unei proceduri deja deschise împotriva debitorului, potrivit prezentei legi, numai din momentul recunoașterii procedurii străine pe care o reprezintă.

Art. 284

Ațiunea formulată de reprezentantul străin în fața instanțelor românești, potrivit prezentului capitol, nu va conduce la extinderea competenței instanțelor românești asupra acestui reprezentant, a bunurilor și a activității externe ale debitorului decât pentru soluționarea capetelor acțiunii formulate, fără a viza alte scopuri.

Art. 285

(1) Creditorii străini se bucură de aceleași drepturi privind deschiderea și participarea în cadrul procedurii deschise, potrivit prezentei legi, ca și creditorii români.

(2) Prevederile alin. (1) nu modifică ordinea de plată a creanțelor în procedura prevăzută de prezenta lege, în cazul falimentului. În privința creanțelor creditorilor străini, acestea nu vor fi plasate pe un loc inferior categoriei creanțelor chirografare, cu excepția acelor creanțe care se încadrează în categoria creanțelor subordonate creanțelor chirografare.

(3) Creanțelor nescadente și celor sub condiție li se vor aplica, în mod corespunzător, prevederile prezentei legi.

(4) Creanțelor care beneficiază de o cauză de preferință, în tot sau în parte, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere a acestora, li se vor aplica în mod corespunzător prevederile prezentei legi.

Art. 286

(1) Citarea creditorilor străini cunoscuți, precum și comunicarea și notificarea oricărui act de procedură către aceștia se vor realiza în condițiile prezentei legi. Instanțele vor dispune luarea măsurilor corespunzătoare pentru îndeplinirea actelor respective de procedură și față de creditorii străini cu adresă necunoscută.

(2) Îndeplinirea actelor de procedură prevăzute la alin. (1) se va face în mod individual, cu excepția cazului în care instanța consideră că, potrivit circumstanțelor de fapt, folosirea unei alte modalități ar fi mai potrivită. Instanțele nu sunt ținute să apeleze, în mod obligatoriu, la comisii rogatorii sau la alte proceduri similare.

(3) Notificările transmise creditorilor străini prin care se comunică deschiderea procedurii vor indica elementele prevăzute de dispozițiile prezentei legi, inclusiv conținutul minim obligatoriu al cererii de admitere a creanței asupra averii debitorului.

Art. 287

(1) Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a formula în fața instanței românești competente o cerere de recunoaștere a procedurii străine în care acesta a fost desemnat. Instanța astfel sesizată examinează ex officio dacă este competentă, potrivit prevederilor art. 276.

(2) Cererea de recunoaștere va fi însoțită de unul dintre următoarele documente:

a) o copie certificată a hotărârii de deschidere a procedurii străine și de desemnare a reprezentantului străin;

b) o adeverință emisă de instanța străină prin care se certifică existența unei proceduri străine și desemnarea reprezentantului străin;

c) în lipsa mijloacelor de probă prevăzute la lit. a) și b), orice altă dovadă de deschidere a procedurii străine și de desemnare a reprezentantului străin, admisibilă în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea României la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, ori de alte tratate, convenții sau orice altă formă de acord internațional, bi- sau multilateral, la care România este parte.

(3) Cererea de recunoaștere va fi însoțită de o declarație prin care se vor preciza toate procedurile străine cu privire la debitor despre care reprezentantul străin are cunoștință.

(4) Dacă consideră necesar, instanța va putea solicita traducerea în limba română a documentelor furnizate în scopul susținerii cererii de recunoaștere.

Art. 288

(1) Instanța va putea considera că procedura străină care face obiectul cererii de recunoaștere este o procedură în sensul celei prevăzute la art. 5 pct. 49 și că reprezentantul străin este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5 pct. 56, dacă hotărârea sau adeverința prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. a) și b) indică aceasta.

(2) Instanța va putea considera că documentele furnizate în scopul sprijinirii cererii de recunoaștere sunt veridice, chiar dacă nu sunt legalizate.

Art. 289

(1) Sub rezerva dispozițiilor art. 278, procedura străină va fi recunoscută în măsura în care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) procedura străină reprezintă acea procedură prevăzută la art. 5 pct. 49;

b) reprezentantul străin care solicită recunoașterea este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5 pct. 56;

c) cererea de recunoaștere îndeplinește condițiile stabilite la art. 287 alin. (2);

d) cererea de recunoaștere a fost formulată în fața instanței competente prevăzute la art. 276;

e) există reciprocitate în ceea ce privește efectele hotărârilor străine între România și statul instanței care a pronunțat hotărârea.

(2) Procedura străină va fi recunoscută ca:

a) procedură străină principală, dacă aceasta se desfășoară într-un stat străin în care debitorul își are stabilit centrul principalelor sale interese;

b) procedură străină secundară, dacă aceasta se desfășoară într-un stat străin în care debitorul își are stabilit un sediu, în înțelesul prevăzut de art. 5 pct. 57.

(3) Cererea de recunoaștere a procedurii străine va fi soluționată cu precădere și celeritate. Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata poate continua în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștința părților.

(4) Instanța se pronunță asupra cererii de recunoaștere, după citarea părților, prin pronunțarea unei hotărâri care poate fi atacată cu apel.

(5) Hotărârea de recunoaștere a procedurii străine se bucură de autoritate relativă a lucrului judecat; instanța o va putea anula sau, după caz, schimba în tot, în măsura în care se dovedește, ulterior pronunțării sale, că temeiurile și condițiile recunoașterii lipseau, în tot sau în parte, ori că au încetat să existe.

Art. 290

Ulterior sesizării instanței române cu cererea de recunoaștere, reprezentantul străin va aduce de îndată la cunoștința acesteia următoarele informații:

- a) orice modificare importantă survenită în derularea procedurii străine supuse recunoașterii ori recunoscută sau în statutul său de reprezentant al acelei proceduri;
- b) deschiderea oricăror altor proceduri străine referitoare la același debitor, de care reprezentantul a luat cunoștință.

Art. 291

(1) La solicitarea reprezentantului străin instanța va putea încuviința, la data formulării cererii de recunoaștere a procedurii străine sau în cursul soluționării acesteia, următoarele măsuri cu executare vremelnică, în măsura în care acestea sunt de extremă necesitate pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor:

- a) suspendarea actelor, a operațiunilor și a oricăror altor măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului;
- b) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanță cu administrarea, conservarea ori valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului situate în România, care, prin natura acestora sau din alte cauze, sunt perisabile, supuse deteriorării sau devalorizării ori periclitare în orice alt mod;
- c) orice altă măsură dintre cele prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. c), d) și g).

(2) Judecarea cererii prevăzute la alin. (1) se face cu citarea părților interesate.

(3) Măsurile încuviințate în condițiile alin. (1) încetează la momentul pronunțării de către instanță a hotărârii asupra cererii de recunoaștere a procedurii străine, cu excepția cazului în care durata acestor măsuri este prelungită potrivit prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f).

(4) Instanța va putea refuza încuviințarea măsurilor prevăzute la alin. (1) în măsura în care aceasta ar împiedica desfășurarea în bune condiții a unei proceduri străine principale.

Art. 292

(1) De la data recunoașterii procedurii străine principale este împiedicată pornirea următoarelor cereri și acțiuni, judiciare sau extrajudiciare, iar dacă acestea sunt deja pornite, ele se suspendă de drept:

- a) cererile sau acțiunile cu caracter individual, vizând bunuri, drepturi și obligații ale debitorului;
- b) actele, operațiunile și orice alte măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului.

(2) La solicitarea unui creditor titular al unei creanțe care beneficiază de o cauză de preferință, în

condițiile prezentei legi, instanța va putea ridica suspendarea prevăzută la alin. (1), în condițiile prevăzute de legea română.

(3) Începând cu data prevăzută la alin. (1), exercițiul dreptului de a înstrăina, de a greva sau de a dispune în orice alt mod de bunurile debitorului este suspendat. Actele efectuate cu încălcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

(4) Face excepție de la prevederile alin. (3) exercitarea dreptului debitorului de a efectua acte, operațiuni și plăți care se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, pentru care instanța va putea decide suspendarea în condițiile prevăzute la art. 293.

(5) Recunoașterea procedurii străine principale împiedică începerea curgerii termenului de prescripție a cererilor și acțiunilor prevăzute la alin. (1), iar dacă acestea sunt deja pornite, recunoașterea procedurii străine principale reprezintă cauză de întrerupere a termenului de prescripție a cererilor și a acțiunilor respective.

(6) Prevederile alin. (1) nu împiedică formularea unei acțiuni de deschidere a procedurii prevăzute de prezenta lege ori înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în cadrul acestei proceduri.

Art. 293

(1) La solicitarea reprezentantului străin instanța poate încuviința, ulterior recunoașterii procedurii străine principale sau secundare, orice măsură cu executare vremelnică necesară pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor acestuia, precum:

- a) suspendarea acțiunilor ori a cererilor cu caracter individual referitoare la bunurile, drepturile și obligațiile debitorului, în măsura în care acestea nu au fost oprite sau suspendate în condițiile prevăzute la art. 291 alin. (1) lit. a);
- b) suspendarea măsurilor de executare purtând asupra bunurilor debitorului, în măsura în care oprirea sau suspendarea nu a intervenit ca urmare a aplicării art. 291 alin. (1) lit. b);
- c) suspendarea exercițiului dreptului de a înstrăina, de a greva sau de a dispune în orice alt mod de bunurile debitorului, în măsura în care suspendarea nu a intervenit în condițiile prevăzute la art. 292 alin. (3);
- d) administrarea de probe referitoare la bunurile, actele juridice, drepturile sau obligațiile debitorului, precum și asigurarea dovezilor și constatarea unei stări de fapt prin executor judecătoresc;
- e) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanță cu administrarea sau valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România;
- f) prelungirea duratei măsurilor încuviințate în condițiile prevăzute la art. 291 alin. (1);
- g) aprobarea oricărei altei măsuri care poate fi îndeplinită de reprezentantul român, în condițiile

stabilite de prezenta lege.

(2) La solicitarea reprezentantului străin instanța va putea împuternici, ulterior recunoașterii procedurii străine principale sau secundare, pe reprezentantul străin sau pe o altă persoană desemnată de instanță cu administrarea și valorificarea tuturilor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România, în măsura în care instanța va considera că interesele creditorilor români sunt protejate în mod corespunzător.

(3) În vederea încuviințării măsurilor prevăzute în prezentul articol în favoarea reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanța se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informații necesare în acea procedură.

Art. 294

(1) În vederea aprobării sau a respingerii cererilor de încuviințare a măsurilor prevăzute la art. 291 sau 293 ori a modificării sau încetării măsurilor prevăzute la alin. (3), instanța se va asigura că interesele creditorilor, ale debitorului și ale altor persoane interesate sunt protejate în mod corespunzător.

(2) Instanța poate condiționa încuviințarea oricărei măsuri, în temeiul art. 291 sau 293, de îndeplinirea oricăror cerințe pe care le consideră necesare.

(3) La solicitarea reprezentantului străin sau a altei persoane interesate ori din oficiu, instanța va putea dispune modificarea sau încetarea măsurii încuviințate în condițiile art. 291 sau 293.

Art. 295

(1) De la data recunoașterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a formula acțiuni în anularea actelor juridice încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor săi, cu care este împuternicit reprezentantul român, precum și, după caz, acțiuni în nulitate sau inopozabilitate, în condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) În cazul cererilor formulate de reprezentantul unei proceduri străine secundare, instanța se va asigura că acestea au ca obiect numai bunuri care, potrivit legii române, sunt susceptibile a fi administrate în procedura străină secundară.

Art. 296

De la data recunoașterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a interveni în cadrul oricărei cereri sau acțiuni cu caracter individual, judiciare sau extrajudiciare, în

care debitorul are calitatea de parte, în măsura în care sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute de legea română.

Art. 297

(1) Instanțele românești vor coopera cu instanțele și reprezentanții străini într-o măsură cât mai extinsă, în privința aspectelor prevăzute la art. 274; cooperarea se va putea realiza direct sau prin intermediul reprezentantului român.

(2) Instanțele sunt abilitate să comunice sau să solicite informații ori asistență în mod direct de la instanțele sau reprezentanții străini.

Art. 298

(1) În exercitarea atribuțiilor sale și sub supravegherea instanței, reprezentantul român va coopera cu instanțele și reprezentanții străini într-o măsură cât mai extinsă, în privința aspectelor prevăzute la art. 274.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale și sub supravegherea instanței, reprezentantul român este abilitat să comunice în mod direct cu instanțele și reprezentanții străini.

Art. 299

Cooperarea prevăzută la art. 297 și 298 va putea fi pusă în aplicare prin orice mijloace adecvate, precum:

- a) desemnarea unei persoane sau a unui organ care să acționeze potrivit indicațiilor instanței;
- b) comunicarea de informații prin orice mijloace pe care instanța le consideră adecvate;
- c) coordonarea administrării și supravegherii bunurilor și a activității debitorului;
- d) aprobarea sau punerea în aplicare de către instanțe a acordurilor de coordonare a procedurilor;
- e) coordonarea procedurilor concomitente referitoare la același debitor.

Art. 300

Ulterior recunoașterii unei proceduri străine principale, deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva aceluiași debitor se poate realiza în condițiile prevăzute de prezenta lege și numai în măsura în care debitorul are stabilit un sediu în România. Efectele procedurii prevăzute de prezenta lege se vor limita numai la bunurile situate pe teritoriul statului român și în măsura necesară aplicării cooperării și coordonării prevăzute la art. 297-299, la alte bunuri ale debitorului, care, potrivit legii române, trebuie să fie administrate în această procedură.

Art. 301

În cazul în care o procedură străină și procedura română de insolvență se desfășoară concomitent cu privire la același debitor, instanța va întreprinde măsurile vizând cooperarea și coordonarea, prevăzute la art. 297-299, și va proceda în felul următor:

A. atunci când cererea de recunoaștere a procedurii străine este formulată ulterior deschiderii procedurii române de insolvență:

- a) orice măsură cu executare vremelnică încuviințată în temeiul art. 291 sau 293 va trebui să fie compatibilă cu prevederile procedurii române de insolvență;
- b) art. 295 nu se aplică în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală;

B. atunci când cererea de recunoaștere a procedurii străine este admisă ori numai formulată anterior deschiderii procedurii române de insolvență:

- a) orice măsură cu executare vremelnică, încuviințată în temeiul art. 291 sau 293, va fi reexaminată de instanță, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, dacă este incompatibilă cu dispozițiile procedurii române de insolvență;
- b) în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală, se va dispune, potrivit prevederilor art. 292 alin. (2), modificarea sau încetarea măsurilor de suspendare ori de oprire, prevăzute la art. 292 alin. (1) și (3), dacă aceste măsuri sunt incompatibile cu derularea procedurii române de insolvență;

C. atunci când va decide asupra încuviințării, respectiv a modificării sau prelungirii duratei măsurilor cu executare vremelnică, încuviințate reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanța se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informații necesare în acea procedură.

Art. 302

În măsura existenței mai multor proceduri străine vizând același debitor, față de care nu sunt aplicabile dispozițiile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000, instanța va întreprinde măsurile vizând cooperarea și coordonarea, prevăzute la art. 297-299, în ceea ce privește aspectele prevăzute la art. 274, și va proceda în felul următor:

- a) orice măsură cu executare vremelnică încuviințată în temeiul art. 291 sau 293 reprezentantului unei proceduri străine secundare ulterior recunoașterii unei proceduri străine principale trebuie să fie compatibilă cu derularea procedurii străine principale;
- b) atunci când cererea de recunoaștere a procedurii străine secundare este admisă ori numai formulată

anterior recunoașterii procedurii străine principale, orice măsură cu executare vremelnică încuviințată în temeiul art. 291 sau 293 va fi reexaminată de instanță, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, în măsura în care este incompatibilă cu derularea procedurii străine principale;

c) în măsura în care mai multe proceduri străine secundare sunt recunoscute succesiv, instanța va încuviința, va modifica ori va dispune încetarea măsurilor cu executare vremelnică într-o manieră care să înlesnească coordonarea procedurilor respective.

Art. 303

(1) Recunoașterea unei proceduri străine principale constituie, până la proba contrarie, o prezumție a stării de insolvență a debitorului, în temeiul căreia se poate deschide procedura română de insolvență.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care procedura străină recunoscută este secundară.

Art. 304

(1) Creditorul care a primit o plată parțială pentru creanța sa, în cadrul unei proceduri de insolvență desfășurate potrivit legislației unei stat străin, nu va mai putea primi plăți suplimentare în contul aceleiași creanțe, în cadrul procedurii române de insolvență, cu privire la același debitor, în măsura în care partea proporțională pe care ar primi-o în această procedură creditorii din aceeași categorie cu creditorul respectiv este mai mică decât plata creditorului primită în procedura străină.

(2) Prevederile alin. (1) nu afectează drepturile creditorilor titulari ale unor cauze de preferință de orice fel.

CAPITOLUL III: Dispoziții privind coordonarea procedurii insolvenței grupurilor de societăți

Art. 305

În cazul în care procedura străină și procedura română de insolvență se referă la două sau mai multe societăți care fac parte dintr-un grup de societăți, instanța română și reprezentantul român, pe de o parte, vor coopera, într-o măsură cât mai extinsă, cu instanța străină și reprezentantul străin, pe de altă parte, în ipoteza în care o astfel de cooperare este oportună pentru a facilita coordonarea eficientă a procedurilor, nu este incompatibilă cu normele aplicabile unor astfel de proceduri și nu antrenează un conflict de interese.

Art. 306

În cadrul formelor de cooperare dintre reprezentantul român și reprezentantul străin, pe lângă mijloacele prevăzute în cadrul art. 297-299, reprezentantul român, în exercitarea atribuțiilor și sub supravegherea instanței:

- a) va putea comunica direct informații și acte procedurale aferente procedurilor de insolvență;
- b) va analiza posibilitatea reorganizării grupului de societăți și, în cazul în care o astfel de posibilitate există, va sprijini propunerea, negocierea și punerea în aplicare a unui plan comun de reorganizare, acționând de o manieră coordonată cu reprezentantul străin;
- c) va putea încheia, împreună cu reprezentantul străin, un acord de insolvență transfrontalieră.

Art. 307

De la data recunoașterii procedurii străine a oricăruia dintre membrii grupului de societăți, în cadrul procedurii române de insolvență a unuia dintre membrii grupului de societăți, reprezentantul străin are dreptul:

- a) de a fi audiat și de a participa, în special, la adunările creditorilor;
- b) de a propune un plan de reorganizare;
- c) de a solicita orice măsuri procedurale pe care le-ar putea solicita reprezentantul român, în măsura în care toate celelalte condiții necesare unei astfel de măsuri sunt îndeplinite, potrivit legii române.

Art. 308

În cadrul formelor de cooperare, pe lângă mijloacele prevăzute la art. 297-299, instanțele românești vor coopera cu instanțele și reprezentanții străini, inclusiv prin:

- a) coordonarea administrării și supravegherii bunurilor și a activităților societăților care fac parte din grupul de societăți;
- b) coordonarea desfășurării ședințelor de judecată, inclusiv prin posibilitatea stabilirii unor ședințe comune;
- c) coordonarea aprobării și a punerii în aplicare a planului de reorganizare;
- d) comunicarea de informații sau acte procedurale privind procedura română de insolvență a unuia dintre membrii grupului de societăți;
- e) posibilitatea aprobării unui acord de insolvență transfrontalieră având ca obiect coordonarea procedurilor de insolvență;
- f) posibilitatea desemnării unui reprezentant comun în procedurile de insolvență, cu verificarea inexistenței unui conflict de interese.

Art. 309

Procedura de cooperare între instanțele românești, pe de o parte, și instanțele și reprezentanții străini, pe de altă parte, nu va aduce nicio atingere principiilor de independență și imparțialitate sub care își desfășoară activitatea puterea judecătorească sau drepturilor și intereselor legitime ale participanților

la procedura insolvenței, potrivit legii române.

Art. 310

Reprezentantul român va putea încheia cu reprezentantul străin un acord de insolvență transfrontalieră, în baza aprobării prealabile de către adunarea creditorilor, potrivit prezentei legi și cu respectarea condițiilor prevăzute de procedura străină. Acest acord va putea cuprinde:

- a) alocarea responsabilităților, inclusiv prin desemnarea unuia dintre reprezentanți în calitate de reprezentant coordonator;
- b) modalitatea de administrare și supraveghere a membrilor grupului de societăți, inclusiv în ceea ce privește desfășurarea activităților curente;
- c) finanțările acordate sau care vor fi acordate ulterior deschiderii procedurii;
- d) modalitățile de administrare, conservare sau valorificare a bunurilor;
- e) fixarea corelată a datelor ședințelor adunării creditorilor;
- f) tratamentul creanțelor intragrup.

Art. 311

Cererile de recunoaștere și executare a hotărârilor străine prin care se deschid și se închid procedurile de insolvență, a hotărârilor străine adoptate pe parcursul procedurii de insolvență, precum și a hotărârilor străine care decurg în mod direct din procedura de insolvență și care prezintă o strânsă legătură cu aceasta, formulate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi soluționate potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data formulării acestora.

Art. 311¹

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. stat membru de origine înseamnă stat membru de origine, astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 43 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;
2. stat membru gazdă înseamnă stat membru gazdă astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 44 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
3. sucursală înseamnă o sucursală astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
4. instrument financiar înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 50 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

5. autoritate competentă înseamnă o autoritate competentă, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau o autoritate de rezoluție în înțelesul legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, în ceea ce privește măsurile de reorganizare luate în baza acestei legi.

CAPITOLUL IV: Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul falimentului instituțiilor de credit

Art. 312

(1) Tribunalul competent potrivit prevederilor art. 41 este singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituție de credit, persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene gazdă asupra deciziei de a deschide procedura falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului-sindic.

Art. 313

(1) Deschiderea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituție de credit autorizată în România și la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:

- a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului și regimul bunurilor dobândite de instituția de credit după deschiderea procedurii;
- b) atribuțiile instituției de credit și ale lichidatorului judiciar;
- c) condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;
- d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituția de credit;
- e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii, cu excepția proceselor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin. (2);
- f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra instituției de credit și regimul creanțelor care iau

naștere după deschiderea procedurii falimentului;

g)regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;

h)regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;

i)condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului;

j)drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k)cine suportă costurile și cheltuielile aferente procedurii falimentului;

l)regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.

(2)Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), legea care guvernează anumite drepturi și contracte este determinată potrivit prevederilor art. 266-274 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 314

(1)Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.

(2)Conținutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menționeze, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul și temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conținutul extrasului va trebui să menționeze clar termenul de introducere a apelului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum și adresa instanței competente.

(3)Procedura falimentului se aplică indiferent de efectuarea publicității prevăzute la alin. (1) și produce efecte depline asupra creditorilor.

Art. 315

(1)Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerțului și în orice alt registru public ținut în celelalte state membre a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului față de o instituție de credit.

(2)Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea, ori de câte ori aceasta este obligatorie, potrivit legii statului membru respectiv.

(3) Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii.

Art. 316

(1) Lichidatorul judiciar, desemnat potrivit prezentei legi, va putea acționa fără altă formalitate pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a numit, emisă de aceasta.

(2) Lichidatorul judiciar va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de a surmonta dificultățile întâmpinate eventual de creditorii din aceste state.

(3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul judiciar va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul judiciar nu poate utiliza forța și nu poate soluționa litigii sau dispute.

Art. 317

(1) Persoana care execută o obligație într-un stat în beneficiul unei instituții de credit fără personalitate juridică supuse unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului judiciar desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la art. 314 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii de insolvență; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoștință de deschiderea procedurii.

Art. 318

(1) După deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, persoană juridică română, având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul judiciar îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.

(2) Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute.

Notificarea va indica și dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință sunt sau nu sunt supuse verificării.

Art. 318¹

În aplicarea dispozițiilor art. 314 alin. (1) și ale art. 318, informațiile se furnizează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre gazdă. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul «Invitație de declarare a unei creanțe. Termene care trebuie respectate», respectiv titlul «Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate».

Art. 319

(1) Orice creditor al instituției de credit debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, are dreptul să își declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra instituției de credit, care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale aceluși stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: "Cerere de admitere a creanțelor/Declarație de creanțe" sau, după caz, "Observații privind creanțele".

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de prioritate ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferință.

(4) La solicitarea lichidatorului judiciar, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a "Cererii de admitere a creanțelor/Declarației de creanțe" sau, după caz, a "Observațiilor privind creanțele" și a documentelor prezentate.

(5) Lichidatorul judiciar va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele (evoluțiile) înregistrate în valorificarea activelor instituției de credit debitoare.

Art. 320

(1) Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele

împuternicite să decidă cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare ori deschiderea unei proceduri de lichidare cu privire la o instituție de credit, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Legea statului membru de origine se va aplica potrivit prevederilor art. 313 alin. (1). Dispozițiile art. 313 alin. (2) se vor aplica și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre.

(2) Autoritățile administrative sau judiciare sunt autoritățile stabilite potrivit legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare.

(3) Măsurile de reorganizare sunt măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare, destinate să mențină ori să restabilească situația financiară a unei instituții de credit sau a unei firme de investiții, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituțiilor de credit, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți.

(3¹) Măsurile prevăzute la alin. (3) includ aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție prevăzute în legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(4) Procedura de lichidare este procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare cu scopul de a valorifica activele unei instituții de credit sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se încheie printr-un concordat sau altă măsură similară.

Art. 321

(1) Dacă asupra unei instituții de credit dintr-un stat membru, care desfășoară activitate pe teritoriul României, au fost dispuse măsuri de reorganizare sau o procedură de lichidare, acestea se vor aplica fără alte formalități pe teritoriul României și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația statului membru respectiv.

(2) Măsurile de reorganizare sau procedura de lichidare se va aplica potrivit legislației statului membru de origine și ținând seama de prevederile art. 313.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Banca Națională a României va informa de îndată, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, despre decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de

faliment.

(4) Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul comunică oficiului registrului comerțului la care sucursala instituției de credit respectivă este înregistrată decizia privind măsurile de reorganizare sau de deschidere a procedurii de lichidare, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare. Comunicarea se transmite de autoritățile menționate și la două ziare de circulație națională din România, în vederea publicării.

(5) Prin administrator se înțelege persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare.

(6) Lichidator este persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra procedurile de lichidare.

(7) Administratorul, după caz, lichidatorul împuternicit să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară din statul membru de origine poate acționa pe teritoriul României fără altă formalitate, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoțite de o traducere în limba română.

(8) Persoanele prevăzute la alin. (7) pot exercita pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației din statul membru de origine. Aceste persoane pot să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(9) În exercitarea competențelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (7) trebuie să respecte legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților din România ai instituției de credit în cauză. Competențele nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute.

Art. 322

(1) În cazul deschiderii unei proceduri de faliment față de o sucursală din România a unei instituții de credit dintr-un stat terț, se aplică în mod corespunzător dispozițiile cuprinse în titlul III.

(2) Dacă instituția de credit din statul terț mai are deschise sucursale cel puțin într-un alt stat membru, tribunalul competent, prin intermediul Băncii Naționale a României, informează de îndată autoritățile

competente din celelalte state membre gazdă asupra deschiderii procedurii falimentului în privința sucursalei din România, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta se realizează imediat după aceea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) trebuie să menționeze și faptul că Banca Națională a României a retras autorizația de funcționare a sucursalei.

CAPITOLUL V: Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul falimentului societăților de asigurare/reasigurare

SECȚIUNEA 1: Domeniul de aplicare. Competențe și legea aplicabilă

Art. 323

Prezentul capitol reglementează:

- a) procedura falimentului societăților de asigurare/reasigurare persoane juridice române și a sucursalelor acestora, cu sediul pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, aflate în stare de insolvență;
- b) procedura falimentului privind o sucursală situată într-un stat membru și aparținând unei societăți de asigurare/reasigurare al cărei sediu este situat într-un stat terț;
- c) condițiile în care autoritățile implicate se informează și se consultă reciproc în ceea ce privește procedura de faliment a societăților de asigurare/reasigurare.

Art. 324

(1) Instanța determinată potrivit prevederilor art. 41 este singura autoritate competentă împuternicită să decidă cu privire la aplicarea procedurii falimentului în ceea ce privește o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia din alte state membre. Hotărârea instanței se poate lua în absența ori după adoptarea unor măsuri de redresare financiară. Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, precum și efectele acesteia se află sub incidența legii statului român. Prevederile art. 9 și 10 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 17 alin. (2) și (3) și ale art. 24 din Legea nr. 246/2015 se aplică în mod corespunzător.

(2) Hotărârea instanței competente prevăzute la alin. (1) privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv în ceea ce

privește succursalele acesteia din alte state membre, este recunoscută, fără o altă formalitate, pe teritoriile tuturor celorlalte state membre și își produce efectele în aceste state de îndată ce decizia își produce efectele în statul român.

(3) Instanța competentă prevăzută la alin. (1) informează de îndată Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la hotărârea de a deschide o procedură de faliment, inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea; informarea se face înainte de adoptarea hotărârii sau imediat după aceea. Autoritatea de Supraveghere Financiară informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre despre hotărârea de a deschide procedura falimentului, inclusiv despre efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu împiedică aplicarea prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor instanței.

Art. 325

(1) După informarea prevăzută la art. 324 alin. (3), Autoritatea de Supraveghere Financiară va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prevederile art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător. De asemenea, sunt exceptate de la principiul potrivit căruia efectele deschiderii procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv a succursalelor acesteia din alte state membre, se află sub incidența legii române, compensarea contractuală și orice acord de compensare bilaterală (netting), caz în care se aplică exclusiv legea care guvernează contractele respective.

Art. 326

(1) Instanța determinată potrivit legii române este în drept și poate solicita înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare în registrul imobiliar, în registrul comerțului, precum și/sau în orice alt registru public ținut în alte state membre.

(2) În toate cazurile în care înregistrarea prevăzută la alin. (1) este obligatorie potrivit legii statului membru respectiv, instanța dispune toate măsurile necesare efectuării acestei operațiuni. Cheltuielile ocazionate cu înregistrarea se consideră cheltuieli ale procedurii.

Art. 327

(1) Lichidatorul judiciar desemnat potrivit art. 251 poate acționa pe teritoriul unor state membre

gazdă, fără a fi necesară o altă formalitate, fie în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a desemnat, fie în temeiul unui certificat emis de aceasta. Actul de desemnare poate fi tradus în limba oficială sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul judiciar urmează să acționeze, fără a fi necesară legalizarea acestuia sau orice altă formă similară.

(2)Lichidatorul judiciar poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române și poate numi oricare persoană care să îl ajute și/sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acelor state, în special în scopul de a înlătura dificultățile întâmpinate de creditorii de asigurări din aceste state. În aceleași condiții, lichidatorul judiciar desemnat potrivit legii unui alt stat membru poate acționa pe teritoriul statului român, atunci când acesta este stat membru gazdă.

(3)În exercitarea competențelor sale, lichidatorul judiciar se supune legilor statului pe al cărui teritoriu acționează, în special în ceea ce privește procedurile de valorificare a activelor și furnizarea informațiilor angajaților societății de asigurare/reasigurare din statul membru respectiv; competențele exclud utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute de orice fel.

Art. 328

În situația în care, după deschiderea procedurii falimentului, o societate de asigurare/reasigurare înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă și/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau, după caz, valori mobiliare și/sau titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a cărui autoritate se ține registrul/contul/sistemul respectiv.

SECȚIUNEA 2: Informarea și drepturile creditorilor de asigurări

Art. 329

(1)După deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, Autoritatea de Supraveghere Financiară sau, după caz, lichidatorul judiciar îi informează de îndată pe creditorii de asigurări cunoscuți, care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în România sau într-un alt stat membru.

(2)Informarea se face sub forma unei notificări scrise, comunicată în mod individual fiecărui creditor de asigurări, și se referă în special la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru

nesocotirea acestor termene, organismul sau autoritatea abilitată să accepte prezentarea creanțelor sau observațiile referitoare la creanțe și alte măsuri prevăzute, cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă cu înregistrarea cererilor de admitere a acestora sau a observațiilor în legătură cu aceste creanțe. Notificarea va indica, de asemenea, dacă sunt sau nu sunt supuse verificării creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință. În cazul creanțelor de asigurare, notificarea va indica în plus efectele generale ale procedurii de lichidare asupra contractelor de asigurare, în special data la care contractele de asigurare sau operațiunile vor înceta să producă efecte, precum și drepturile și îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce privește contractul sau operațiunea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) se face în limba română. În acest scop se folosește un formular cu titlul: "Cerere de admitere a creanței; termene ce trebuie respectate" sau, după caz, "Invitație de a prezenta observații referitoare la o creanță; termene ce trebuie respectate", scris în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene. În orice caz, dacă un creditor cunoscut deține o creanță de asigurare, informarea cuprinsă în notificare va fi furnizată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale a/ale statelor membre în care creditorul își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul principal, după caz.

Art. 330

(1) Creditorii de asigurări care, după caz, au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul principal pe teritoriul unui stat membru, inclusiv autoritățile publice din acel stat, au dreptul să prezinte și să înregistreze creanțe de asigurări sau să facă observații scrise referitoare la acestea, în condițiile prezentei legi.

(2) Cererile de admitere a creanțelor și/sau, după caz, observațiile cu privire la acestea se adresează Fondului de garantare și/sau lichidatorului judiciar și se transmit în limba oficială ori în una dintre limbile oficiale a/ale statului membru, situații în care aceste înscrisuri vor purta în mod obligatoriu mențiunea în limba română "Cerere de admitere a creanței" sau, după caz, "Observații referitoare la creanțe".

(3) Creanțele creditorilor de asigurări care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul principal într-un stat membru beneficiază de același tratament și de același rang ca și creanțele de asigurări de aceeași natură, susceptibile de a fi prezentate de creditorii de asigurări care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul principal în România.

(4) Creditorii de asigurări care își exercită drepturile prevăzute la alin. (1) sunt obligați să transmită copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă acestea există, să indice natura creanței, momentul

nașterii și valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință și alte asemenea drepturi, precum și care sunt creanțele care beneficiază de astfel de cauze de preferință. Creditorii de asigurări nu sunt obligați să indice prioritatea acordată creanțelor de asigurare potrivit prevederilor art. 267.

(5) Fondul de garantare și/sau lichidatorul judiciar, după caz, este obligat să asigure informarea periodică a creditorilor de asigurări în condițiile legii, în special cu privire la stadiul valorificării activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare.

(6) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informații privind evoluția procedurii de faliment de la Autoritatea de Supraveghere Financiară.

SECȚIUNEA 3: Reguli privind procedura falimentului, aplicabilă sucursalelor societăților de asigurare/reasigurare din alte state membre ale Uniunii Europene, care au sediul în România

Art. 331

Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă în ceea ce privește deschiderea unei proceduri de faliment împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în statele membre. Legea statului membru de origine se aplică potrivit prevederilor art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 325 alin. (2) și ale art. 328.

Art. 332

(1) Procedura falimentului dispusă asupra unei societăți de asigurare/reasigurare dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României se aplică fără alte formalități pe teritoriul României și produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv. În aceleași condiții, procedura falimentului, instituită prin prezentul capitol, se aplică pe teritoriul statelor membre în ceea ce privește o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia stabilite pe teritoriul acelor state.

(2) Procedura falimentului se aplică potrivit legislației din statul membru de origine, cu excepțiile expres prevăzute de lege.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la Autoritatea de Supraveghere Financiară a statului membru de origine, autoritatea competentă informează de îndată creditorii de asigurări despre decizia de deschidere a unei proceduri de faliment, prin publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 333

(1) Persoanele împuternicite să aplice măsurile dispuse de autoritățile competente din statul membru de origine pot acționa fără nicio altă formalitate pe teritoriul României, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de autoritatea respectivă, însoțite de traducerea în limba română.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot să își exercite pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației statului membru de origine; aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul acordării asistenței creditorilor de asigurări pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(3) În exercitarea atribuțiilor și competențelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să respecte legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților din România ai societății de asigurare/reasigurare străine.

Art. 334

Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine sau lichidatorul judiciar, după caz, au obligația să comunice în ceea ce privește decizia de deschidere a procedurii de faliment oficiului registrului comerțului la care societatea de asigurare/reasigurare respectivă este înregistrată, pentru a fi efectuate mențiunile corespunzătoare.

Art. 335

(1) Instanța competentă, potrivit legii române, este obligată să informeze de îndată, prin intermediul Autorității de Supraveghere Financiară, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, inclusiv asupra efectelor pe care le poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală sau o filială din România a unei societăți de asigurare/reasigurare având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale și/sau filiale pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea se va face înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii sau imediat după acest moment și va preciza dacă autorizația de funcționare a sucursalei sau a filialei respective a fost retrasă.

SECȚIUNEA 4: Sucursalele societăților de asigurare/reasigurare din statele terțe

Art. 336

(1) **Sub rezerva definițiilor prevăzute la art. 5 pct. 31 și 63 și în scopul aplicării dispozițiilor**

privind procedura de faliment, reglementată de prezentul capitol, privind o sucursală situată într-un stat membru și aparținând unei societăți de asigurare/reasigurare al cărei sediu principal este localizat în afara Uniunii Europene:

a) stat membru de origine înseamnă statul membru în care sucursala a primit o autorizație de funcționare;

b) autorități de supraveghere și autorități competente înseamnă autoritățile statului membru în care sucursala a primit autorizația.

(2) În cazul în care o societate de asigurare/reasigurare al cărei sediu principal se află în afara Uniunii Europene are sucursale stabilite în cel puțin două state membre, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce privește aplicarea prezentului titlu. Autoritățile competente și autoritățile de supraveghere, precum și lichidatorii judiciari desemnați din aceste state membre vor coopera și își vor coordona acțiunile, în vederea exercitării atribuțiilor și competențelor stabilite de lege.

TITLUL IV:Sancțiuni

Art. 337

(1) Nerespectarea prevederilor art. 83 alin. (3) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către organele de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, din oficiu sau la sesizarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sau a oricărei persoane interesate. Veniturile rezultate din aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

(3) Încălcarea în orice mod a obligațiilor prevăzute la art. 246 privind înregistrarea cererii de deschidere a procedurii falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) amendă, aplicabilă asigurătorului/reasigurătorului, de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale asigurătorului/reasigurătorului, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

c) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

d) amendă, aplicabilă lichidatorilor asigurătorului/reasigurătorului sau brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei.

(3¹) Neîndeplinirea de către lichidatorul judiciar a dispozițiilor prevăzute la art. 260 alin. (2) se

sanctionează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

(4) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (3) se fac de către Autoritatea de Supraveghere Financiară. Sancțiunile se aplică asigurătorului/reasigurătorului sau persoanelor semnificative care au participat la comiterea faptelor contravenționale. Sancțiunea amenzii se aplică separat fiecărei persoane care a participat la săvârșirea contravenției.

(5) În funcție de natura și de gravitatea faptei, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate aplica, odată cu amenda prevăzută la alin. (3), oricare dintre sancțiunile prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. d) și e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (3) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

TITLUL V: Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 338

Limitele amenzilor judiciare prevăzute de prezenta lege se actualizează periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației.

Art. 339

(1) Procedura falimentului prevăzută de titlul II cap. IV, declanșată împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care cumpără un bun, nu afectează rezerva dreptului de proprietate a vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de faliment deschisă împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluțiune sau de denunțare a vânzării și nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care procedurile respective au fost deschise.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea reglementate de lege.

(4) Procedura falimentului reglementată prevăzută de titlul II cap. I nu împiedică și nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanțelor lor cu creanțele societății de asigurare/reasigurare supuse acestor proceduri, în condițiile legii. Prevederile alin. (3) se

aplică în mod corespunzător.

Art. 339¹

(1) Anual, sunt culese și centralizate, la nivel național, prin intermediul Biroului de statistică judiciară din cadrul Ministerului Justiției, în condițiile legii, date privind procedurile de restructurare preventivă și de insolvență, defalcate pe fiecare tip de procedură, acoperind următoarele elemente:

- a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvență și numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvență deschise;
- b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor;
- c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvență respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise;
- d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvență și care, în perioada de 3 ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă.

(2) În statisticile judiciare realizate, potrivit alin. (1), datele sunt prezentate defalcate pe următoarele categorii:

- a) debitori persoane fizice sau persoane juridice;
- b) apartenența debitorului persoană juridică la categoria microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii.

(3) Statisticile judiciare sunt realizate pe fiecare an calendaristic și se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de Comisia Europeană prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1.023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) 2017/1.132 (Directiva privind restructurarea și insolvența).

Art. 340

Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 85/2006 privind

procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, sau la Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc, cu modificările ulterioare, la Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările și completările ulterioare, la secțiunile 1-3 ale capitolului III, capitolul IV și art. 83 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, sau la Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, abrogate prin prezenta lege, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege.

Art. 341

Orice decăderi, limitări, interdicții ori altele asemenea instituite prin norme legale sau prevederi contractuale pentru cazul deschiderii procedurii de insolvență vor fi aplicabile doar de la data deschiderii falimentului. Dispozițiile contrare se abrogă.

Art. 342

(1) Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura în care nu contravin, cu cele ale Codului de procedură civilă și ale Codului civil.

(2) Prevederile cap. I al titlului III nu sunt aplicabile raporturilor de drept internațional privat din domeniul insolvenței care cad sub incidența Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000.

Art. 343

Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date.

Art. 344

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- a) Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv și mandatului ad-hoc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 14 decembrie 2009, cu modificările ulterioare;
- c) Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- d) secțiunile 1, 2 și 3 ale capitolului III, capitolul IV și art. 83 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea

financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 23 iulie 2013, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 19 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

f) art. 175 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, precum și art. 81 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013;

g) orice alte dispoziții contrare.

*

Prezenta lege transpune Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 125 din 5 mai 2001, prevederile art. 1 pct. 20 lit. c) din Directiva 2019/879/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 150 din 7 iunie 2019, precum și dispozițiile art. 1 pct. 8 în ceea ce privește alineatul (3) prima teză de la art. 10a introdus prin pct. 8 și dispozițiile art. 1 pct. 18 în ceea ce privește alineatul (3) prima teză de la art. 25a introdus prin pct. 18 din Directiva (UE) 2021/2.118 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 430 din 2 decembrie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 466 din data de 25 iunie 2014